

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

4936 N. 13th Street
Philadelphia 41, Pa.

Вересень

8

September

1962

Молода з Турчанщини

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК XIX. ВЕРЕСЕНЬ, 1962 Ч. 8

Видає Союз Українок Америки
раз в місяць за винятком серпня

Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Олена Лотоцька, д-р Наталя Пазуняк,
Марта Тарнавська і Марія Юркевич.

Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1959 ..... \$4.00

Піврічна передплата \$2.50

Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.

Річна передплата в Австралії 2 ф. ст.

Річна передплата у Франції 10 н. фр.

В інших країнах рівноварт. 4 ам. дол.

Поодинокое число 45 центів

OUR LIFE

VOL. XIX. SEPTEMBER No. 8

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Phone DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$4.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$4.00
per year, half year \$2.50. Subscription
in England 1¼ pound sterling, per
year. Subscription in Australia 2
pound sterling per year. Subscription
in France 10 n. fr., per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 45 cents

Зміст:

Віра Вовк: Троянди

Будуємо майбутнє

Л-ка: Чому вони не з нами?

Рукою жінки

С. Пушкар: Дві Конвенції

Референтки Гол. Управи:

Ірина Кашубинська
Марія Душник
д-р Євгена Єржківська
Ніна Лужницька
Анастасія Вокер
Марія Ржепецька
Анна Богачевська
Ольга Макар
Осіпа Грабовенська
Марія Величко

Д. Ярославська: Нездійснене бажання

М. Гаврилюк: Оксана Драгоманова

Успіхи жінок: Леся Мельник, Марта
Гарбович

Пресова референтка: Наша дитяча
світличка

Л. Онішко: Майстер народнього танку

д-р Н. Пазуняк: Незалежність —
Взаїмозалежність

Комісія статусу жінки

Зірка: Харчевий трикутник

Зеновія Терлецька: Вже осінь

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

ФРАНЦІЯ:

Mme. Anna Pasternak
16, rue de 5 Diamants
Paris 13e
France

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Billborough Estate
Nottingham, England

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
Australia
1 Barwon St.,
Glenroy, W9, Victoria

Народний стрій: Верхнє вбрання

Ганна Черінь: Паперові змії

Діма: Павучок

О. Цегельська: Івасик-Забудько

По Конвенції СУА

При громадській роботі

На обгортці:

На світліні бачимо Оксану Куркчій
у вбранні молододі з Турчанщини.

КРИЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

САМІТНИЙ БРОДЯГА — *Lonely and Brave*. Грає Кирк Даглес. Мандрівні „кавбої“ існують і тепер, доказом чого мандрівка цього героя, що тягнеться через тюрму, гори й мексиканську границю.

ДЖЕССИКА — *Jessica*. Грає Моріс Шевальє. Легка комедія показує чарівні краєвиди Сицилії і бунт малого містечка з приводу чарів молододі американки.

ВЕЛИКА ХВИЛЯ — *The Big Wave*. На підставі повісти Перли Бак. Історія японського хлопчини, що його родину знищила стихія. Хоч фільм не дорівнює повісті, проте має багато гарних прикмет.

УДАВАНИЙ ЗРАДНИК — *The Counterfeit Traitor*. Грає Віллієм Голден. Один із кращих шпигунських фільмів. Знаменитий актор добре грає американця шведського походження, що торгує з німцями.

КВІТЧАСТИЙ БУБОН — *Flower Drum Song*. Грає Майоші Юмекі. Музична комедія, якої дія йде в китайській дільниці Сан Франціско. Китайська артистка надає їй особливого чару.

ІЗ ЛИСТІВ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ

Вижидаю з нетерпеливістю

Ваш місячник завжди з цікавістю й увагою читаю та вижидаю з нетерпеливістю.

Іванна Витвицька, Нюрнберг

Краще скорше, ніж пізніше

Посилаю Вам 4 дол. на 1962-63 за журнал Наше Життя. Хоч мені рік виходить аж у травні, але краще скорше, ніж пізніше.

Юлія Піщак, Нью Йорк

Більше присисів

Прошу ласкаво подавати більше присисів на варення й печення. Також прошу порадити, що подається на прийняття з різних нагод (свята, уродини, іменини).
Маруся І.

Мені здається, що я вдома

Дуже високо ціную Вашу працю біля гарно редагованого журналу і Відділів Союзу Українок Америки.

З зацікавленням читаю його і все мені здається, що я вдома, на рідних землях. Тому взяла на себе обов'язок приєднати Вам більше передплатниць. Першою з них є п-ні Кульчицька, а по змозі буду старатись приєднати більше.

Марія Рибчук, Вінніпег

ВІРА ВОВК

Будуємо майбутнє

Троянди

Якби усі ці полум'яні гори зі сходу до заходу
Під м'якістю вечора були мої,
Ти знаєш: більше я не могла б бути їхньою.

І якби ті смеркові долини зі своїми
Темнооксамитними відтінками фіолету й цинобри
Були моїм твором,
Я не здолала б їх глибше відчути.

Але тобі росте моє чуття з усіма днями життя.
Бо все відчиняється ступнево під твоїм доторком,
Як ці пуп'янки троянд, схожі на об'явлення.

14. 6. 53

Надія

Не кажіть, що це гріх проти Духа: безмежне хотіти,
Ждати чуда, як ранку в бузку, ластівок і веселки;
Та ж у вас ні зерна-окрушини надії немає.
Ви потонете в море, поставивши стопу на хвилю,
А я буду співати до струн золотих, як Давид!

І молитимуся вівтарям навколішках, як проста
дитина,
Що черпає не з книг, а з душі молодої полонки.
Вранці сонце піде, сміючись, за моїми плугами,
І посипляться зорі вночі з Божих жмень,
як зерно, в мої скиби.

18. 12. 53.

Із збірки „Зоря провідна“

Прогомоніла наша Конвенція. Була великим виявом організованості й громадського вироблення нашого членства, залишила багато хвилювань і мистецьких вражень.

Але найглибше вбилась у тямку гаслова доповідь. „Організована жінка будує наше майбутнє“ — так звучала вона. На прикладах з історії жіночого руху, на доказах сучасного нашого життя обґрунтовано це твердження. Живемо для майбутнього!

Вже з причини свого Божого й людського призначення погляд жінки спрямований туди. Привівши на світ і виховуючи молоде покоління, жінка думає категоріями майбутнього. Вона бачить світ очима молоді, вона сприймає скорше й живіше переми в ньому. Врешті своїм інстинктом вона вичуває те, що прийде після нас.

У бурхливих часах, що їх переживаємо, оце вичуття майбутнього найбільше оправдується. Чоловіки, як сказано було в доповіді, йдуть по двох бігунах — розбудові воєнного потенціалу і здобуванні небесних просторів. Демон нищення і примана всесвіту опутали їх. А жінка ходить по землі й бачить усе горе, що постало з тих світових потрясень. Вона дбає, щоб зарадити тому, залікувати рани, промостити дорогу новому життю. Вона розуміє, що нищення й винаходи не збудують системи, не створять середовища. А що його треба будувати зрозумінням і увагою, співчуттям і любов'ю.

Окреме місце було присвячене жінці на рідних землях. На своїх плечах вона перенесла найбільш жорстокий експеримент історії. Їй відібрано право на виховання дитини, вона не була певна за цілість своєї родини, їй відмовлено в ласці релігійної потіхи. До того була приневолена важко й за марний гріш працювати. І в висліді вона не заломилась. Бачимо її тепер на всяких постах, а лікарське й учительське звання в Україні вона майже в цілості опанувала. Позбавлена піклування за власну родину, вона дбає за фізичну й духову субстанцію свого народу.

Працюємо для того й ми. Оті жінки, що організують виховні гутірки чи засновують дитячі світлички, оті наші представниці, що на конгресах інформують про Україну й її підневільний стан — усі вони дбають про наше майбутнє. А ті носії виховної думки в Пласті, СУМА й ОДУМ-і, оті студентки, що проявляють себе в студентській роботі — це носії громадської думки нашого майбутнього.

Наші проблеми

Чому вони не з нами?

Крізь наради нашої недавньої Конвенції, що проходили ділово й зосереджено, пробивалась одна мимовільна думка:

— Скільки жінок є ще поза рамками організації? Чому вони не з нами?

Вголос її не висказано, бо надто багато біжучих справ полонило делегаток. Але ця думка вискочила з рамок Конвенції і нуртує далі в душах Союзянок.

Справді, чому вони не з нами? Коли питаєте свою приятельку чи знайому, чому вона досі не вступила до найближчого Відділу СУА, то почуєте різні відповіді. Одні нарікають на перевантаження заробітковою працею і хатньою роботою. Другим чоловік не дозволяє, бажаючи, щоб вона дбала тільки про домашній затишок. А треті не добачують потреби в організації, навіщо вона їм?

Трудно відповісти на те питання, коли людина сама того не бачить. Кругом нас весь світ згуртований в організації. Жіночі, спортові, політичні, фахові — всі вони об'єднались для певної цілі й ведуть до неї своє членство. У державних народів бачимо їх навіть більше ніж деінде. Але й народи Азії й Африки, що пробуджуються тепер до самостійного життя, не можуть без них обійтись. Організація — це школа державницького життя.

А жіноцтву цього ще більше потрібно як іншим групам населення. Давніш, коли жінка жила в чотирьох стінах свого дому і дбала про виховання дітей і домашнє господарство, вона обмежувалась кругом своєї сім'ї й товариського життя. І це не вистачило їй, коли вона розпочала боротьбу за свої права. Сьогодні вона вже увійшла у життя професійне, політичне, містечке своєї країни. Всюди внесла щось питоменного, свого. Що більш вироблене суспільство, то краще становище займає там жінка.

Тим більше потрібна вона у-

країнській громаді у вільному світі. Всі ті завдання, що їх маємо тут сповнити, не можна уявити собі без співдії організованого жіноцтва. Пригадаймо собі ті численні збіркові акції, проведені нашими руками! Або ті виступи на фестивалях, ярмарках і виставах, що репрезентували українську спільноту! Чи видатну допомогу, яку дав Фонд Мати й Дитина дітворі залишенців! Не кажучи вже про акцію дитячих світличок та плекання народнього мистецтва!

А виступи на міжнародніх з'їздах жінок, де йде боротьба проти комунізму, де шукається шляхів для ратування поневолених народів, де українське питання є предметом дискусій і резолюцій. Це наша політична праця. Невже ж українка не має почуття обов'язку долучити свій голос до тих, що протестують проти насильств над нашим народом?

У тій ситуації потрібні нам усі сили, цінна кожна одиниця! Відокремлення у свій затишок, байдужість до справ громади — це втеча. Тим більш ганебна й болюча, що стається в часі, коли нас наша Батьківщина найбільше потребує.

Думки мої ще раз повертаються до конвенційної залі. Коли я бачила зосереджені лица делегаток, коли чула їх голоси в дискусії, раз-у-раз пригадувала собі тих, що стоять осторонь. Вони не чують тих внесень, не обдумують резолюцій, не шукають виходу з трудної ситуації. Їх життя звузилося знов до родинного дому, із якого рвались колись вийти наші бабуні. Чи вони там щасливі? Чи дадуть добрий приклад своїм дітям?

Справді, не знають вони, скільки втрачають! Не знають гуртового зусилля, не відчувають радості з спільно виконаного діла, не бачать перед собою далі закресленої мети! І не зможуть передати її своїм дітям.

Л-ка

Руками жінки

Вістка про акцію 25 французьких інтелектуалів потрясла всім українським світом. Меморандум-домагання в користь Митрополита-Ісповідника, вистосуване до Комісії Прав Людини — це цінний документ шляхетних почувань. Тим більше цінний, що в теперішній мент трудно когось змобілізувати до рішучої дії.

Цей документ вручила представниці УССР французька громадська діячка Марія Ляфосе. Член делегації Франції до ООН, вона добре відома українському організованому жіноцтву, як президентка Міжнародної Жіночої Ради. На конгресі МЖРади в Монреалі, і на недавньому конгресі в Істамбулі, наші делегатки мали нагоду її пізнати.

Цей жест видатної французької діячки знайшов підтримку. Численними листами подякували їй складові організації СФУЖО. А Союз Українок Америки звернув увагу Національної Ради Жінок Америки на цей її крок, прохаючи підтримки його в Комісії Прав Людини.

Нова акція, яку піднесли в Палаті Репрезентантів і Сенаті ЗДА конгресмен Л. Шорт і сенатор М. Р. Янг, теж вимагає нашої дії. Внесення обох державних мужів відкликається до Комісії Міжнародніх Зв'язків у Сенаті, вимагаючи оборони переслідуваної церкви в СРСР. Згідно з Хартією Прав Людини всі члени ООН визнають свободу думки, сумління й віри. Як погодити це з ув'язненням Митрополита-Ісповідника й інших духовних осіб в СРСР?

Щоб це підтримати Центральні СУА вислала відповідні листи до обох політичних діячів і голови Комісії Міжнародніх Зв'язків у Сенаті. Подібні листи вистосували Окружні Ради СУА іменем Відділів своєї округи. Добре було б, щоб і поодинокі членки, розуміючи вагу цієї акції, підтримали її листами чи телеграмами. Наша чуйність у увага для цієї справи буде заохотою для всіх, що їм дорога людська гідність.

д-р Антін Княжинський Творчий шлях Лесі Українки

Накладом Комітету Побудови

Пам'ятника у Клівленді

Ціна 1 дол.

Замовляти у Централі СУА

Дві Конвенції

71 Конвенція Генеральної Федерації Жіночих Клубів Америки, яка відбулася в днях 25-29 червня ц. р. у Вашингтоні, була імпозантним виявом досягнень американської жінки на полі громадської праці. Діяльність цієї величезної жіночої організації, що об'єднує понад 8 мільйонів членів, не обмежується лиш до американського терену, але вийшла далеко поза межі своєї батьківщини і нав'язала дружню співпрацю з організованим жіноцтвом інших народів у вільному світі. Тому діяльність її треба розглядати з точки зору національної і міжнародної. В ділянці громадської праці на терені Америки можна сміло сказати, що немає ділянки громадського життя, де Федерація Жіночих Клубів не виявила би себед активною участю, коли не передовим носієм громадських творчих починів. Згадати хочби акцію за поліпшення шкільництва, акцію за підвищу платні для учителів, наполегливу акцію за збереження життя (крусеїд) при авто-їздах,

яка впродовж одного року впровадила біля два мільйони охоронних поясів при автових сидженнях. Видатна участь в акції поборювання пістряка через усвідомлення жінок про можливість його раннього виявлення і десятки десятки інших акцій Червоного Хреста, в яких Федерація і її члени брали активну участь та дістали признання найвищих державних чинників.

В ділянці міжнародної співпраці Федерація виявила величезну ініціативність і вислід її акцій на тому полі справді імпозантний. Свою головну увагу у цьому звіттовому році, Федерація спрямувала на країни Західної Гемісфери, стараючися нав'язати дружні взаємини з жіночими організаціями країн найближчого сусідства. Для тієї цілі влаштовано цілий ряд краєвих конференцій з жіноцтвом Канади, Бразилії, Аргентини, Венесуелі й інших країн Західної Гемісфери, на яких з'ясовано найважливіші проблеми даної країни і визначено ідейні напрямні, які вимагають спільного зусилля і під-

тримки усього зорганізованого жіноцтва американського континенту. На кожній із тих конференцій проведено семінарі для вивчення суспільних потреб даної країни, та намічення шляхів взаємної допомоги чи культурного обміну.

Вислід праці дав незвичайні результати. Для збільшення співпраці та кращого взаємного розуміння рішено прикласти більше уваги для культурного обміну між країнами Америки. Для тієї цілі Федерація видвинула клич „долар фор сколяр“, що знайшов повну піддержку членства і впродовж одного року приніс 57,738 дол. Це дало можливість Федерації наділити степендіями 25 студенток із країн латинської Америки на студії в Америці. — Також поміч Федерації у ділянці суспільної допомоги для лат. Америки через „Кер“ пакети була дуже велика, бо дала около 140,000 дол. на ту ціль.

Слухаючи многогранного звіту уступаючої голови п-ні Катерини Озбірн, відчувалося, що амери-

Із XIII. Конвенції США у Філадельфії:

Заля нарад під час відкриття Конвенції. На підвищенні голова Централі п-ні Олена Лотоцька.

XIII UNWLA Convention in Philadelphia:

Mrs. Helen Lototsky, President at the opening of the Convention

канська жінка вийшла вже далеко поза межі свого власного громадського життя, та вступила на шлях співпраці і порозуміння з усіма вільними народами світу. Це як бачимо з її досягнень, скріпило її внутрішню, надало їй небувало розмаху, та здобуло увагу і пошану всього громадянства. Сам президент Америки дякував Федерації за видатну допомогу в організації Корпусу Мира, та виявив признання для праці жіночих організацій. Тому щиро вітаємо американську зорганізовану жінку в її поході за здобуття миру, через дружню співпрацю з усім жіноцтвом у вільному світі. Союз Українок Америки є членом Федерації Американських Жіночих Клубів та через свою представницю брав безпосередню участь у їх щорічній Конвенції.

Другою з черги, великою маніфестацією жіночої громадської праці була XIII Конвенція США, що відбулася в дня 29. червня—1 липня 1962 у Бенджамін Френклін готелі у Філадельфії. Можна з признанням ствердити, що намагання проводу організації виплекати відповідальних і чутких на поклик громадських потреб одиниць, готових підтримати кожну конструктивну акцію свого проводу, дало свій повний вияв на Конвенції США. Було радісно бачити тих громадян, представниць Відділів і Окружних Рад у їх здислінованій дії, свідомих свого обов'язку, та що найважливіше — духово відданих організації зі щирим бажанням скласти свою жертву праці для загального добра. Було приємно спостерігати як зорганізована жінка виростає на передову громадянку, якої життєвий інтерес вийшов далеко поза межі її найближчого довкілля.

Найбільш помітне і найбільш будуюче, це спонтанне зацікавлення делегаток виховними проблемами, одним із найважливіших питань української спільноти на нових місцях поселення. Серйозний підхід до тих складних питань, зв'язаних зі свідомим і цілеспрямованим настановленням виховання молодого покоління, дає запоруку, що США стане важливою організацією для кожної української жінки-матері, якій не байбужа доля її власної дитини.

Також наглядний поступ зробила організація в цілому ділянці суспільної опіки, що спрямовує настанову опіки і допомоги також на власне членство та на потребуючих членів української спільноти на нових місцях поселення. В тій ділянці помітне намагання співпраці з другими громадськими організаціями для поділу чи координації праці в тій великій ділянці суспільного завдання. Фонд Мати і Дитина остає й надалі найбільш популярним кличем США та йде повністю на потреби української дитини в місцях найбільшої запотребовання.

Найменше уваги присвятили Відділи в цілому питанню зв'язків, ділянки яка не може і не сміє бути занедбана в нашій організації. Тільки в дружній співпраці з другими народами ми знайдемо зрозуміння і підтримку для наших вільних змагань. Американська жінка свідомо, що тільки у повній співпраці з жіноцтвом вільних народів світу може дати запоруку збереження західної культури та її ідеалів — свободи слова і віри — і тому вона ливину частину своєї праці присвятила зв'язкам. Це надало їй динаміки і ми бачили її на останній Конвенції дійсно у поході. Там де не дописує ні уряд ні дипломатія, іде жінка своїм шляхом співпраці, виробування, дружньої допомоги і пошани для культур других народів і перемагає! Підім і ми тим шляхом а перемога буде за нами!

Надіслані книжки

Віра Вовк: ВІТРАЖІ, роман. Обкладинка Роберта Лісовського. Видання „На горі“, серія для аматорів. Ріо де Жанейро, Мюнхен, 1961. З передмовою. Стор. 48.

Повість, що друкувалась у 1959 році у нашому журналі, вийшла тепер окремою книжечкою. Як приємно зустрітись знов із знайомими — Вишнею, Шардоном, Яриною і навіть пані Сабіною! Але найбільше зворушують легенди бразилійця Жуки, що з таким поривом лучать у собі людське і Боже.

„Історією подорожі“ можна б радше назвати цю книжку. Бо

тільки в її перелетному темпі можна сполучити стільки людських шляхів, на тлі шораз то нового краєвиду. І саме в цій фрагментарності найбільший її чар.

Микола Плевако: СТАТТІ, розвідки й біо-бібліографічні матеріали. Видання УВАН у США, серія „З нашого минулого“. Нью-Йорк, Париж, 1961. З передмовою і життєписом Гр. Костюка. Ст. 804.

У цій книжці зібрано все, що далось тут віднайти зі складщини нашого літературознавця. Це є літературні силветки давніших і нових письменників та бібліографічні матеріали до вивчення творчости Леоніда Глібова.

Із життєпису довідуємось про шлях молодого вченого. З-поміж усіх інших видань найбільш замітними його творами — це двотомова хрестоматія нової української літератури та біо-бібліографічний словник українських письменників. Та його творчість перервала зловіща рука НКВД, а рештуючи його у 1937 р. **Л. Б.**

У ПОКЛОНІ ГРОМАДСЬКІЙ ДІЯЧЦІ

Група мешканців Радехова, що поселилась у Філадельфії, влаштувала дня 27. травня 1962 пропам'ятне свято в честь бл. п. **Неонілі з Бобикевичів Селезінки**. Вшанування почалось Богослужбою й панахидою у Церкві Царя Христа, а закінчилось вдалою програмою в Нар. Домі.

На це свято прибули радехівці з околиці й дальших сторін. Промовою й деклямаціями накреслили силветку цієї видатної громадської діячки, що впродовж 12 літ зуміла розворушити Радехівщину та вишпити їй почуття активного патріотизму. Свято вшанувала приявність пароха Радехова о. Володимира Пелліха. Основну доповідь виголосила п-ні Ольга Салук, кол. секретарка Філії Союзу Українок у Радехові, а тепер голова Окр. Ради США в Ньюрку.

На святі була приявна родина покійної. Дочки Ірина Чумова, диригентка хору 10 Відділу США і Ольга Селезінка, режисер „Молодої Просвіти“ пішли слідами матері, проявляючи себе в громадському житті.

Зворушливі були — цей прояв влччности радехівської громади для своєї провідниці і гарна пам'ять, яку по собі залишила.

Референтки Головної Управи

Організація

У рядах Союзу Українок Америки стоїть активна частина українського жіноцтва. Та багато жінок ще лишається поза рядами організації, не розуміючи її ваги. Бо коли б зрозуміли нашу світлу

П-на Ірина Кашубинська
Miss Irene Kashubynska
Organizational Committee Chairman

мету, коли б збагнули наш ріст — напевне забажали б хоч самою приналежністю причинитись до нашого походу.

Оце й нехай буде нашим найближчим завданням! Слово заохоти й вияснення напевне допоможе, а тепла зустріч і сестрина рука закріпить кожну нову членку в організації. А в кожній місцевості, де є кільканадцять наших жінок, повинен постати Відділ СУА.

НА ПАМ'ЯТНИК Т. ШЕВЧЕНКА

Комітет Пам'ятника Шевченкові видав 2. список жертводавців на побудову. Між ними зустрічаємо знов Відділи СУА, що досі ще тієї жертви не зголосили.

33 Відділ СУА у Клівленді пожертвував 50 дол. і є 15-тим Відділом, що зложив таку суму.

По 25 дол. зложили — 39 Відділ СУА у Милвил, Н. Дж. і 69 Відділ у Лорейні, Огайо. Це вже 12 Відділів зложило такі суми.

46 Відділ у Філадельфії пожертвував 10 дол. на побудову пам'ятника.

Велику увагу треба приділити членці СУА. Організація — це не тільки збір одиниць для проведення якоїсь праці. Це школа людського й громадського вироблення, в якій одиниця росте й набирає сили. Тому приділіть велику увагу організаційному виробленню членок! Зрозуміти завдання й права членки, Управи, дістати погляд на працю Відділу, округи чи цілої організації — ось завдання на найближчий час!

Треба також скріпити зв'язок між нашими звенами. Із двоступенної ми стали тріступенною організацією. Це скріпило нас, але й ускладнило наші взаємини. Тому потрібний постійний контакт референток Гол. Управи, Окр. Рад і Відділів СУА та часті об'їздки, конференції і відвідини. Тоді тільки Окр. Ради стануть на належному місці, себто зможуть у порозумінні з Централєю СУА керувати працею в терені.

На кінець пригадую справу наших домівок. Мало котрий Відділ має свою власну кімнату. А це має велику вагу в налагодженні праці! Коли й не можемо цього відразу осягнути, то допоможе нам свій куток чи своя шафа в Нар. Домі чи іншій установі. Про це мусимо постаратись!

Ірина Кашубинська

* * *

Like all of us, the undersigned organization chairman would like to see, in the near future, a substantial growth in the membership of the UNWLA, which it is hoped can be effectuated through several potential avenues.

When we consider that there are but 69 branches in 15 states and when we further consider all the towns and cities in the United States which have a Ukrainian community, but which do not have a "Soyuz Ukrainok" branch, it is obvious that there must be a vast and dormant group of women who can be organized. Therefore, it is up to

all of us to make these women aware of the UNWLA, its ideals, its purposes and objectives, and its programs. Regardless of whether these women were born in America, Ukraine, or anywhere else, if they retain any vestige of their Ukrainian background, they must be approached and inculcated with a sense of pride in their Ukrainian heritage. The American-born women, especially, should be reached before they are lost to us completely.

These potential members should be made to feel that there is a certain prestige to becoming a "Soyuzanka." This can be demonstrated best by relating to them the work and achievements of the UNWLA in the areas of culture, education, welfare, humanitarianism and community service. In addition, we must stress the role the UNWLA members can play in the future in America, Ukrainian and world

П-ні Марія Душник
Mrs. Mary Dushnyk
Organization Committee Chairman

affairs . . . the field is challenging and limitless! Furthermore, we must open up for them a vista of activities to suit their particular backgrounds and inclinations.

Therefore, the concept of having two organization chairmen of quite distinct backgrounds is a sound one, but it must be uti-

Культура

Змагаємо до поширення і поглиблення зацікавлення української жінки в нашій організації, щоб сприяти розвитку і збагачуван-

д-р Євгена Єршковська
Mrs. Eugenie Jerшковsky M.D.
Culture Committee Chairman

ню духовного життя її як матері, дружини й одиниці.

До цього йдемо різними шляхами. Одним із них є скріплення мистецьких замилювань утворен-

lized to the fullest possible extent by having each of these chairmen contact key people who speak their "languages," that is who have more or less similar ideas and viewpoints, and through these contacts the possibilities for new members will be discovered. However, this diversity does not preclude the possibility of these different members eventually cooperating and working together and, moreover, learning from each other.

Finally, although the UNWLA is considered quite a large organization as far as women's groups are concerned, we must not rest on our laurels, but we must strive constantly to increase the membership and take our rightful place in the forefront among the women's groups of this country and the world.

Mary Dushnyck

ням хорів, співучих ансамблів, драматичних гуртків, гуртків книголюбів та підтримкою уже існуючих.

Загальну поінформованість членок поширюємо доповідями чи то на місячних сходах, чи на пропам'ятних вечорах та інших імпрезах, поширивши і уложивши тематику в той спосіб, щоб кожна членка могла завжди поінформувати своє оточення про Україну.

Велике замилювання нашого загалу до традицій і старовинних обрядів підтримувати і надалі. Обгрунтовувати при Свят-Вечорах, обжинках та купальських вечорах кожен рух, кожне речення, а українське весілля випроводити на сцені, як складний стародавній церемоніал.

Мистецький світ потребує уваги і співдії, зокрема жінки-творці, бо не раз у дуже трудних умовах творять вони мистецькі цінності. Віддаємо їм належне при допомозі музичних і авторських вечорів, образотворчих вистав, фестивалів.

До всієї праці маємо втягати нашу молодь, як учасників і виконавців її. Це найкращий спосіб прив'язати її до своєї громади і впровадити її у світ нашої культури.

д-р Євгенія Єршковська

Культ. освітня робота СУА проявляється в великій мірі при допомозі імпрез. Тому приділяємо їм таку велику вагу й для цієї цілі створили в Гол. Узраві окрему референтуру.

Бо й справді — одне діло подбати про матеріал для академії чи обрядового вечора, а друге діло це оформити в одну цілість. Уклад програми — це складне завдання.

Змагаємо до того, щоб наші імпрези були бездоганно виведені, мали цікаву програму, першорядних виконавців і гарне оформлення. А тому мусимо відрізнити академію від пропам'ятного вечора, ювілей від товариської зустрічі.

Зокрема хочу звернути увагу на вагу мистецького слова. Мистецьке читання й деклямація могли б оживити наші імпрези, ко-

ли б ми поставили їх на висоті. Чи не слід було б творити гуртки мистецького читання з-поміж молоді?

Зокрема залежить нам на імпрезах товариського характеру.

П-ні Ніна Лужницька
Mrs. Nina Luznycky
Enterprizes Committee Chairman

Товариське життя було завжди доменою жінки й Союз Українок Америки міг би тут впровадити багато нового.

Також треба пам'ятати про технічну сторінку імпрези. Рекляма, продаж квитків, точний початок — це все мусить бути добре підготоване. Участь членства в імпрезах свого чи сусідніх Відділів повинна бути якнайбільша.

Ніна Лужницька

ВІДУКИ ПИСАНОК

У журналі "Scope", що його видають лютеранські жінки в Міннеаполісі, появилася у квітні статтейка „Христос Воскрес!“ Там на підставі інформації п-ні Люби Перчишин разом із її світлою й рисунками поданий перебіг писання писанок. П-ні Перчишин і її мати, відома Союзянка п-ні Марія Процай, уложили вказівки писання писанок англ. мовою і відповідний до того збірничок фарб, пильсальця й воску.

Захист старих у Сідабрук, Па., відвідує, як добровільна працівниця п-ні Катерина Джорджія. У Великодньому часі вона влаштувала для них святочний стіл із власноручно спеченою паскою та писанками. Місцевий часопис "The Morning Call" зreferував це дуже прихильно, пояснюючи українські Великодні звичаї.

Референтки Головної Управи

PUBLIC RELATIONS

In the field of public relations (contacts) the UNWL has a tremendous responsibility, and a big job to tackle on local and

П-ні Анастасія Вокер
Mrs. Anastasia Volker
2nd Vice President and Public
Relations Committee Chairman

national level. As American women of Ukrainian birth or descent we are the sentinels of freedom. As Souzanki we have a dual obligation to our two communities — 1 the Ukrainian, 2 — the American. We must regard every contact as a challenge, as an opportunity, and as a vehicle to further the will of America, and the will of our people, which is to remain free, and to be freed. And, who can best serve the cause of freedom then the descendents of the people who have lost this precious right. Who can best awaken the complacent public — We!

Local Level

1. In each locality where there is a Regional Council, or a chapter of UNWL, it is imperative that it be represented in, give support to, and cooperate with the Ukrainian Congress Committee.

2. Establish contact and work with other ethnic women's groups in the community, particularly on projects such as Captive Nations Week.

3. Work closely with and be a member of the International Institute if there is one in the community, also United Nations Chapter, Federation of Women's Clubs, Community Chest Volunteer Service, Cosmopolitan Clubs, Historical Society, Public Library. Too, individual members of Chapters should make contacts and join the University Women's Association, League of Women Voters, Business and Professional Women's Club.

4. Establish contact with the editors of local papers, that is, Women's Club editor, Cooking (food) Editor, and ethnic or Nationality Community Editor.

5. React promptly to the local press on articles or items pertaining to Ukraine and Ukrainians which are erroneous or historically incorrect.

6. Work with local Civic Progress groups and neighborhood groups on pornographic (obscene) literature which is being fed to the youth of our nation by unscrupulous publishers. (Check your drug store and magazine stands and see what your neighborhood has to offer your youngsters in this regard — you will be shocked).

7. Community participation — program, folk arts, music, dancing, costuming. Quality of same, and level of presentation must be tops.

National Level

8. On the National Level — Working with the National Council of Women, and participating in the International Council of women Conference.

9. United Nations contact should be more than just thru the NCOW observer. We need to develop stronger contact.

10. Headquarters need to investigate and become a fully par-

ticipating member of the General Federation of Women's Clubs, and participate in their Conventions.

How to implement the outlined program in the field of public relations shall be the duty of your chairman, and another communication will follow. However, at no time in the history of the UNWL have contacts been as important as they are today. We do have a mission to perform and we must bend every effort in this direction. This is a tremendous field for the American woman of Ukrainian descent, and the challenge to join the League (Souz).

Anastasia Volker

Нар. мистецтво

Вистава Жіночої Творчости показала, яке живуче народне мистецтво навіть в умовинах нашого розпорощення. Українська людина не може обійтись без своєї вишивки чи тканини, а в наших обрядах ці вироби мають особливе значення.

Тому влаштування виставок народнього мистецтва допоможе нам плекати це замилування. Але треба пам'ятати, що тільки під доглядом мистця влаштовані виставки і стилеві вироби сповнять це зав-

П-ні Марія Ржепецька
Mrs. Maria Rzepecky
Folk Art Committee Chairman

Виховання

Велика сила лежить у руках матері. Вона перша формує свідомість дитини і наставляє її до життя. Тому кажуть, що родинний

П-ні Анна Богачевська
Mrs. Anna Bohachevsky
Education Committee Chairman

дім — це найважливіша виховна установа.

Отже й це маємо на увазі у нашій програмі. Українська мати стрічає тепер великі труднощі у своїй виховній роботі. Нове середовище й прискіплене життєве темпо кажуть спеціально готува-

дання. Тому з великою увагою будемо ставитись тепер до всіх наших виступів із народнім мистецтвом!

Це відноситься також до народнього вбрання. Кожна хорова чи танкова група, кожна делегація, що виступає перед своєю чи чужою публікою, повинна перевірити стилевість свого одягу. Цим засвідчимо пошану до нашої народньої культури і покажемо її в правдивому світлі.

В цьому допоможе нам також етнографічна збірка США. Незабаром відкриємо при допомозі її експонатів постійну виставку народнього мистецтва в Домі Української Культури в Нью Йорку. Наші Відділи повинні її збагачувати пожертвами цінних предметів, що зберігаються ще в „скасинах“.

Та це намагання торкається не тільки Відділів, а й поодиноких членок США. Всі ми повинні пізнати наш народній орнамент і засади народнього вбрання. В тій цілі допоможуть нам описи строїв у журналі Наше Життя та альбоми збірок.

Марія Ржепецька

тись до цього завдання. Хочемо їй допомогти, влаштуваючи виховні доповіді чи Семінари, де матері могли б почути фахових порад та поділитись своїм досвідом.

Також праця з дітьми повинна увійти у наш плян. Про їх навчання й фізичний і моральний гарт дбають школи й молодечі організації. Але дитяче дозвілля можуть оформлювати наші Відділи. Вже в минулих роках були вдалі спроби кермованої дитячої зустрічі, забави, музичного виступу, курсу танків, показу писання писанок для дітей. Чому не поширити цього на всі Відділи США?

Суспільна опіка

Допомога потребуєчим була здавна найбільш популярною діяльною жіночих організацій. Підтримати людину в нещасті — це велика Божа заповідь, а в хвилині нашого розпорощення — є й пекучою національною потребою.

Але життя складне й зазнає раз-у-раз різних перемін. Досліді виказали, що допомога у формі милостині не досягає своєї цілі. Підтримка повинна змагати до того, щоб людина в нещасті чим скорше станула на власні ноги.

І в цьому напрямку ведемо тепер працю. Перш усього треба вишколити суспільних працівниць, що зрозуміли б це гасло і зивчили б нові методи суспільної опіки. Тоді вони зможуть як слід використати тут існуючі установи суспільної опіки для наших людей.

Виринає щораз більша потреба захисту для старих людей. Цієї справи не можна легко розв'язати й тому треба створити окрему Комісію для студій і підготовки. Можливо, що у співпраці з іншими допомогими організаціями це вдасться би здійснити.

Наша дотеперішня допомога за

На річний мистецький виставці Пенсильвенської Академії Мистецтв цьогорічна абсолювентка Ніна Климовська одержала нагороду за свою картину „Ріма“ (олія). У виставці брало участь 158 мистців, а нагород (100 дол. кожна) признано три.

Але й до навчання української дитвори можемо причинитись. У дитячих світличках малеча сходиться раз на тиждень, вивчає українські вірші і пісні і дістає перші відомості з українознавства. До тепер маємо чотири постійні світлички на терені нашої організації. Треба змагати до поширення їх!

А щоб проводити таку роботу в наших Відділах, треба відповідних фахових сил. Не завжди і не всюди вони знайдуться! Тому треба подбати про їх перевишкіл у наших більших осередках. Праця з українською дитворою — це шляхетне покликання кожної членки США!

Анна Богачевська

океан не повинна підупасти. Це ж велике діло, оті кільканадцять навчальних станиць, поставлених нашим довголітнім зусиллям! Зерно українознавства, що впало там у дитячі душі, принесе напевне колось жниво! А тепер допомога „бабусі“ зогріває своїм теплом старших самітніх жінок. А стипен-

П-ні Ольга Макал
Mrs. Olga Makar
Welfare Committee Chairman

дії допомагають у студіях молодим талановитим одиницям.

Також не сміємо забути про українців в інших країнах! Одягові пачки є великою підтримкою для них!

Ольга Макал

Референтки Головної Управи

Преса

Преса це найважливіший засіб інформації у житті кожного народу. В чітких руках преса, той володіє великою зброєю, що під-

П-ні Осипа Грабовенська
Mrs. Josepha Hrabovensky
Press Committee Chairman

биває олінію світу й формує його думку.

Тому не дивно що круги чи групи людей, які доцінюють вагу преси, стараються заволодіти нею, бо це дорога якою можна цією самою мовою ширити брехню і правду.

Преса — це історія щоденного життя, це платівка, на якій записані події, що їх не переміняти ані скреслити.

Союз Українок Америки, як передова організація жінок у світі, з гордістю держить у руках свою пресу, журнал „Наше Життя“, як важливий ідеологічний, виховний та інформативний засіб, що не тільки приносить славу організації, але приєднує нам багато приятелів серед кругів читачів, що не є в Союзі Українок Америки.

Моїм завданням, як пресової референтки буде подбати, щоб журнал „Наше Життя“ згідно з ухвалою Конвенції побільшив свій об'єм, щоб його зовнішній вигляд і внутрішній зміст, відповідали

читачкам, щоб він дістався до рук кожної членки Союзу Українок, та став для неї необхідним дорадником.

Ми певні що шановні читачки, які нетерпляче ждуть появи журналу та високо його оцінюють, зрозуміють провідну його ідею, як авангарду українського національного духа, що має відроджуватись у грядучих поколіннях.

Берім живу участь в „Нашому

Житті“! Надсилаймо дописи, вискажуємо наші завваги і поради, займаймо становище до всіх біжучих подій, бо це є платформа, з якої говорить українська жінка у вільному світі.

Поширюймо „Наше Життя“, даймо йому моральну піддержку, створім матеріальну базу для його розвитку! Працюймо для Союзу Українок Америки, будьмо носіями ідей, на сторожі яких поставлено „Наше Життя“.

Осипа Грабовенська

Господарство

Сотні й тисячі українських жінок ведуть домашнє господарство. Яка велика відповідальність тяжить на них, часто ще й поруч виховних завдань та заріркової праці! Від прикмет господині залежить здоров'я і самопочування родини!

І в цьому напрямку українська жінка потребує допомоги. У відживі й веденні дому є нові досліди. Тому є вказані покази куховарства, покази крою і шиття, покази влаштування хати. А що в наших чотирьох стінах ми хотіли б знайти кусник рідного краю, то й це завдання ставить до нас певні вимоги. Як улаштувати хату по-українському?

Наші Відділи дбають про товариське життя нашої громади. Безліч товариських вечорів, забав і балів притягають нашу публіку впродовж року. Як погостити всіх, щоб воно смакувало, було справно подане й принесло користь? Ось завдання, що його треба розглянути в найближчому часі.

Трапляється часто, що з нашими стравами виступаємо перед американським світом. На фестива-

ІЗ ДІЛЯНКИ СПОРТУ

Жіноча відбиванкова дружина Тризуба в Філадельфії взяла участь у краєвому змаганні за чашу Америки, що відбулось у днях 9—12 травня ц. р. у Філадельфії. Це вперше в історії нашого спорту наша жіноча відбиванкова дружина приступила до такого змагу.

лях, Великодніх і Різдвяних зустрічах, на ярмарках подаємо наші вареники й голубці, пишаємось нашим печивом. Чи не добре було б поділитись досвідом, обмінятись стравописом?

Не всі жінки свідомі тієї економічної сили, що вони представляють. Вони співдіють при устійненні родинного бюджету, крізь їх руки проходить більша частина гроша. Вмілою господаркою вони не тільки скріплюють фінансовий стан своєї родини, але також мо-

П-ні Марія Величко
Mrs. Maria Velychko
Home Economics Committee
Chairman

жуть піддержати українські економічні установи.

Багато праці в господарській референтурі!

Марія Величко

Нездійснене бажання

(У 20-ту річницю смерти Богдана Лепкого)

Уявіть собі, що дівчині сімнадцять років і що вона вперше дістала листа. Любовного листа — можна би навіть сказати. Він написаний на малесенькому листовому папері, римований і дістався він до рук дівчини не поштою, тільки особисто, при супроводі, значучим тоном виголошених слів:

— Для вас . . .

„Для вас“ — сказав цей студент першого року філософії, що носив „корпорантку“, бундючно насунену на одно вухо. На долині листа він самопевно виписав своє ім'я: Левко. Мовляв: Для вас — від мене.

**„Часами тужу за Тобою,
Як тужать квіти на весні,
Як тужать ці листки дрібні,
Коли осінньою порою
Летять у світ марні, сухі —
Такою тихою туюто
Часами тужу за Тобою.**

**„То знову жаль ворухить мною
Як гаєм бурі весняні,**

Із Виставки Жіночої Творчості у Філадельфії:

Ваза, виконання Марії Хомин, дістала відзначення за досконале примінення трипільського мотиву.

Women's Arts and Crafts Exhibit in Philadelphia:

Ceramic vase, created by Maria Chomyn, awarded special mention

**Шліє вітер, ллють рясні
Дошів потоки, в лютім бою
Падуть ялиці кремезні —
Такою лютою туюто
Часами тужу за Тобою . . .”**

Треба було мати сімнадцять років і виростати на чужій літературі — як це на жаль було зо мною — щоб повірити, що цей Левко був справді автором листа. А втім я навіть не знала, що він існує на світі, доки не одержала цього листа. Тільки віршований вияв почуття та поетичні порівняння змусили мене поцікавитися ним. Студент студіював у Львові, а ж у тих роках була або в Станиславо-ві, або мандрувала Поділлям і видно час небачення здавався йому довжелезний, а простір непрохідний. Так чи інакше, у правдивий, чи підроблений подачі, але це вперше вірш Богдана Лепкого „Буває тужу за тобою . . .“ промовив до мене. Без відома і свідомости самого і справжнього автора, він говорив особисто до мене.

Прогомоніли роки, наладовані різними переживаннями, роки в яких появлялися нові знайомі, зрджувались незнані до того часу бажання, приходили нові враження і студент у шапці корпоранта, що підписався під чужою творчістю, зник десь у мряці минулого. Але малесенький віршований лист зберігся поміж пам'ятками молодих років і нагадався з усією силою, коли я вперше стрінула самого і справжнього автора.

Я приїхала була до „молоденького“ тоді живця Черче, де моя мати мала лікуватись і перше, що дізналася, як велику атракцію цієї лікувальної оселі, це те, що Богдан Лепкий перебуває там із своєю сім'єю. Можна його бачити? Можна. Можна познайомитися? — Можна. Можна навіть говорити? — Ясно, що можна!

Здавалося, що кожен у живці знає, цінить і любить поета, що в тому часі мав уже великі заслуги перед громадянством і стояв на шпилі своєї творчої слави.

Зрозуміло, що це стало і моїм бажанням — познайомитися з поетом.

Богдана Лепкого можна було бачити на проході в парку, біля джерел живця, а головню в палатці, де ціла сім'я Лепких мала „свій“ столик. В полудне, а особливо у вечірніх годинах заля була заповнена до останнього приставленого крісла, грала оркестра „Ябця“ при супроводі якої Лаврівський співав модні, настроєві пісеньки. Лікувальники і гості, що приїхали з околиці для розваги, грали в карти, танцювали, говорили, а дехто просто слухав мільодійного голо-су Лаврівського. „Як ти, мій світ, не буде ні, ні перша, ні друга, ні третя, як ти мій світ . . .“

І от одного вечора на кінці залі, там де стіна виповнена вікнами лагідно заокруглювалась — піднялася постать. Піднялася і раптом зацарила над усіма тими людьми за столиками, стягаючи до себе погляди і навіть втишуючи гомін їх розмов. Висока, тонка постать, з головою легко закиненою назад, з сивим волоссям над високим чолом, стояла хвилину біля столика ніби володар серед своїх підданих.

— Це Лепкий — понісся залею шепіт. — Це Богдан Лепкий . . .

Особисте знайомство, чи тільки зустріч із письменником звичайно ще більше зацікавлює його творами і каже сприймати їх не тільки крізь призму його духовости, але дій, мови, навіть особистого життя, що не можна назвати справедливим. Я ще не була знайома з поетом, я тільки побачила його вперше, але вже хотіла здобути все, що він тільки не написав і прочитати те. І от зараз наступного ранку, я зайшла була до кіоску, де продавали книжки і спитала про твори Богдана Лепкого. Власник книгарні, пан Д., книгар із Рогатина, мав на полиці ще дві книжки, які, він уважав, не дуже подобалися польській владі. Я спитала „чому?“ і „з котрого вони ро-

ку?“, на що він, поглядаючи у вікно, відповів живо:

— Це найкраще спитати самого автора, що саме надходить! Пане професоре . . . — звернувся він до поета, що увійшов до кіоску.

Чи могла бути краща нагода здійснити своє бажання і познайомитися з поетом? Котрого поета можна образити, чи зневажити тим, що питається про його твори? Або взагалі тим, що купується його книжки?

Але я не могла нічого спитати, навіть не вислухала відповіді на питання книгаря і не купила книжок. Було щось у поведенні, у мові спокійній і лагідній цього культурного, на багато старшого від мене поета, що викликавало респект, який не дозволяв мені турбувати його. Я втекла, не використавши нагоди.

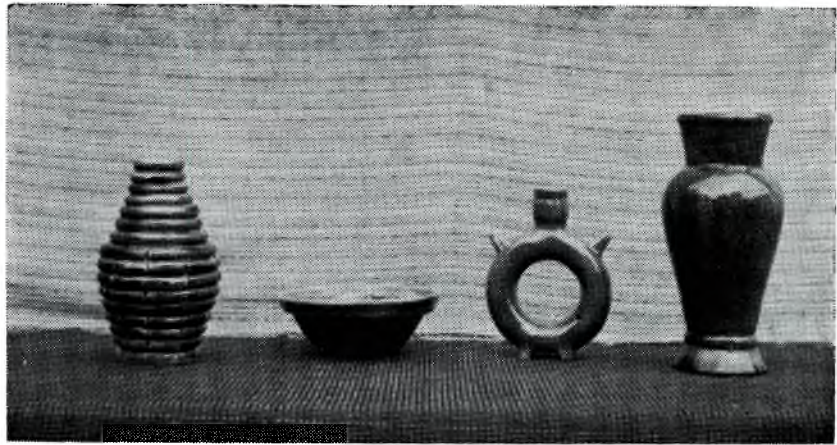
Щоб якось направити свій настрій, я ще того самого вечора побувала в кіоску і принесла до своєї кімнати ті два томи. Поет сидів за столиком у палатці, оточений приятелями і говорив, а я сиділа у своїй кімнаті і сторінка за сторінкою читала його поезії. І раптом щось знайоме, що давно відійшло у минуле, постало перед моїми очима.

**„Буває тужу за тобою
Як тужать квіти по весні . . .“**

Молоденькі роки мають свої фантазії, свої промахи і свої привілеї. Молодь беззглядно простягає руку по те, що їй подобається і відштовхує те, чого не любить. Несподіване відкриття „підшиття“ молодого студента під твір Богдана Лепкого, змінивши в ньому лиш одне слово, викликало в мене тільки усмішку зрозуміння і знову повернуло мої думки до справжнього автора. Можливо сказати йому про те? Можливо признатися, що я теж пробую своїх сил і просити про його оцінку? Але головне, як познайомитися з людиною, яка своїми заслугами так далеко-далеко стоїть від мене, початківця?

Дні минали і виїзд із живця став чимраз ближчий, але нагода не траплялась.

Ранком гріло сонце біля джерел і пустою білили широкі стежки парку, зате біля полудня і перед

Із Виставки Жіночої Творчости у Філадельфії:
Кераміка, виконана в Українській Мистецькій Студії у Філадельфії
From Women's Arts and Crafts Exhibit in Philadelphia:
Ceramics made at the Ukrainian Art Studio

вечером на них появлялися лікуванці, грала музика, дзвеніли голоси. І от день перед моїм виїздом Богдан Лепкий у численному товаристві без поспіху надходив від сторони палатки в той час, як інше товариство, в якому була я, поверталось від джерел. Ніби дві дружини готові до наступу, наближались дві групи людей все більше й більше до себе. Я задалегідь знала, що наступить і раділа новій нагоді. Неодмінно обидві партії зупиняться, піchnуться привітання, знайомства, а потім буде вже спільна, широка розмова таки тут на стежці. Кожен мав час, любив виміну думок, а головню був радий послухати поета.

Сталось, як я передбачала. Дві групи людей зупинилися, стали доповнювати знайомства, під час якого, поет із зичливим, якимсь немов маестатичним усміхом простягав по черзі руку, скромно вимовляючи одне слово: Лепкий. Моя черга наближалася із кожною четвертою секунди.

Не можу нагадати собі, щоб опинившись у гурті людей, які крокують кудись, я була колинебудь посередині. Я чомусь мушу бути збоку, напереді, або накінці. Вірна цій своїй мимовільній звичці, я і тим разом стояла осторонь від товариства. І саме тоді, як уже мали вказати поетові на мене і відрекондувати мене — якась душа надбігла від палатки, вимахуючи здалека руками і викрикуючи:

— Пане професоре! Прошу йти! Там приїхали з Бережан . . .

Тільки наступні роки були щасливіші. Я могла би писати цілі сторінки про моє знайомство з поетом, про вечорі проведені в його віллі, про поїздку до Рогатина з цілим товариством у розшуку за слідами Роксоляни, про вечерку в учительській оселі, коли друга світова війна вже стукала у вікна нашої дійсности і навіть подати зміст листа, який я одержала після появи моєї першої повісти ПОЛИН ПІД НОГАМИ.

Це тут тільки початок зустрічі із цією небуденною Людиною.

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСИ

Торічні фундаторки журналу для „бабусі“ поновно надсилають передплати. 11 Відділ СУА в Трентоні надіслав передплату на 1962 р. П-ні Марія Голуб із Каламазу, п-ні Анна Чорній із Балтимор, п-ні Наталія Яблонська з Торонта і п. Микола Понеділок (дві передплати!) уфундували і в цьому році журнал для своїх бабусь. П-ні Стефанія Лазечко з Дітройту уфундувала нову передплату, а п-ні Олена Росляк із Едмонтону провела збірку в тій цілі. Зложили по 1 дол. пп. Іванусів і Климкович, а по 50 ц. пп. Батицька, Йолик, Іванець і Дитиняк. П-ні Марія Хевка з Оттави прислала 1 дол. Щире Спасибі!

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Оксана Драгоманова

(У першу річницю смерті)

Сл. п. Оксана Драгоманова походить з відомого високо-культурного й талановитого роду Драгоманових. Внучка Петра Якимовича Драгоманова — гадяцького поміщика на Полтавщині, що вчився у Петербурзі правничих наук, писав вірші, а після покинув високе становище і повернувся до рідного Гадячого. Батько покійної, Олександр Драгоманов, рідний брат визначного вченого і громадсько-політичного діяча XIX ст. Михайла Драгоманова та письменниці Олени Пчілки (Ольга Косач), матері Лесі Українки.

Оксана Драгоманова народилася 22 грудня 1892 р. у Петербурзі. Десятимісячним немовлям перевезена до Варшави, де батько її був головним лікарем шпиталю. Гімназію скінчила у Варшаві зі срібною медаллю. У Петербурзі закінчила Бестужевські курси і юридичний факультет Петербурзького університету. Згодом студіювала також у Віденському університеті і в Сорбоні в Парижі.

В історичні хвилини творення Української Народної Республіки, коли нашої Батьківщини крім усього іншого, бракувало інтелектуальних, національно свідомих, фахових сил — Олександр Драгоманов застаето в юридичному відділі Міністерства Закордонних Справ УНР у Києві. Володіючи досконало українською, французькою, англійською, німецькою, російською і польською мовами, вона швидко стає на вищі щаблі в державному житті України, не зважаючи на свій молодий вік. З 1919 р. входить в склад української дипломатичної місії на мирову конференцію у Версалі (Франція), та працює в посольстві УНР у Відні, Берліні і Софії.

Перебуваючи закордоном, Оксана Драгоманова була ініціатором української секції Міжнародної Жіночої Ліги Миру й Свободи, брала участь в міжнародних конгресах цієї організації в Газі, Відні, США, входила у склад окремої Міжнародної Жіночої Комісії і виступала з доповідями, як репрезентантка Ліги.

В 1928 р. — через Відень, Берлін, Париж, США, Бразилію — Покійна потрапила на еміграцію в Буенос Айрес (Аргентина), де понад 30 років незмінно працювала в Північно-Американському банку „Бостон“. В грудні 1958 р. за вислугою літ пішла на пенсію.

Вже в перших роках перебування в Буенос Айресі, Оксана Драгоманова виявила своє зацікавлення життям української колонії. В 1931 р. очолила ініціативний гурток для заснування першого українського Жіночого Т-ва в Аргентині і була його головою. В цих же 30-х роках, вона вносить свій вклад в підручну мовознавчу літературу. Бере участь у складанні українсько-еспанського словника під назвою „Перші кроки українця в Аргентині“, що його видає своїми коштами банк „Бостон“ з мотивів майбутньої клієнтури.

Більш діяльну участь у громадсько-культурному житті української колонії, О. Драгоманова приймає з прибуттям до Буенос Айресу нової еміграції (в 1948-49 рр.). Вона стає членом новозаснованих організацій, зокрема Союзу Українок, Братства Святої Покрови УАПЦеркви та літературного відділу Спілки Українських Науковців, Літераторів і Мистців. З квітня 1955 р. входила в склад правління Спілки і була також її головою.

Як письменниця, Оксана Драгоманова почала друкувати свої твори ще у тижневику „Воля“, що виходив у 1920-21 рр. у Відні. Проте, була знана українському читачеві на чужині більше як перекладачка творів західно-європейських письменників. Вона в літературній ділянці дотримувалась тієї засади, як й її тітка Олена Пчілка, редакторка першого українського видання „Книги Пісень“ Гайнріха Гайне (1892 б.) — що на даній стадії розвитку української нації, поруч з оригінальними творами треба дбати про розвиток перекладної літератури, — в попередні роки віддала перевагу перекладам. Очевидно до цього спонукало її насамперед знання

світових мов. Зокрема вона перекладала таких авторів: Гі де Мопсана, Шарль де Костера, Жюль Верна, А. Кроніна та інших. Її перу належить також чимало цікавих перекладених статей, розкиданих в українській пресі, як от „Техас“ Північної Америки, Раймонда Картас (Овид, 1954). Переклади покійної належать до кращих в українській літературі на еміграції.

Але перебування її у Спілці УНЛМ, був найбільш інтенсивним періодом в її житті щодо оригінальної літературної творчості, хоч молодість її вже проминула. Цьому у великій мірі сприяла творча атмосфера та наявність у Буенос Айресі видавництва, зокрема В-ва „Овид“, що всебічно заохочувало брати в руки перо.

Першими двома багатомовними творами, якими Оксана Олександрівна одночасно дебютувала в „Овиді“, є повість „По той бік світу“, на оригінальну, незаторкнену тему з життя української еміграції в Аргентині та нарис з історії „Аргентинської літератури“. Про свою повість вона не раз згадувала: „Я не мала претенсій дати твір світового чи вишукано-літературного значення. Це просто документ життя, одна історія з багатьох, де героями є пересічні люди українці з Аргентини на тлі країни, яку я знаю й люблю“. З інших її творів згадаємо тут оповідання: „Запасний фонд“, Пороги 1951; „Дестіні“ (доля). Пороги 1952; „Блакитна година“, „Ранок у Тігре“, Овид 1958.

На жаль запал Оксани Драгоманової не був довготривалим. Починаючи з другої половини 1957 р., вона частіше нарікає на свою серцеву недугу і високе тиснення. А десь у травні наступного року Покійна вийшла зі шпиталю із спаралізованою правою рукою, але на диво тримала себе досить мужньо. В неї не вгасала іскра надії, що стан її здоров'я покращає, а хвора рука під впливом фізичних методів лікування знормалізується. В цей критичний період її життя, вона з міркувань кліматичних,

Успіхи жінок

Як гарно читати час від часу в наших часописах вістки про дипломи нашої молоді! Закінчуючи вищі школи вона проборює собі дорогу до спеціальних фахів та

П-ні Леся Мельник
Mrs. Alexandra Melnyk
of Cleveland, Ohio, won her B. S.
at Western Reserve University

підносить наше добре ім'я між іншими народами.

Але це є явище більш менш нормальне. Та коли за це завдання беруться зрілі жінки — тим більше це треба подивляти. Це вже не обов'язковий вишкіл, а виняткова любов до знання.

24 грудня 1959 р. залишила Аргентину і переїхала до США.

Та смерть усюди безжалісна — 5 квітня 1961 року перестало битися шляхетне серце бл. п. Оксани Драгоманової, що в найтяжчому часі не завагалась вірно служити своєму народові, а перебуваючи 42 роки на чужині, серед чужого оточення, залишилась до смерті дочкою України. Похоронено тіло в Голівуді (Лос Анджелес, Каліфорнія). Заупокійну Службу Божу відслужив о. Петро Маєвський, що також у своїй глибоко зворушливій промові над домовиною підкреслив її шляхетність.

М. Гаврилюк

Олександра Мельник — урожденка Львова. Її батько — Кость Єзерський, бувший УСС, а мати Анна з Бігунів, довголітня вчителька Рідної Школи. У цій сім'ї виросла мала Леся, відвідуючи Рідну Школу ім. Б. Грінченка а потім гімназію. Воєнна хуртовина не дала закінчити університетських студій. Врешті перемогло кохання — Леся одружилась із Костем Мельником, відомим боєвиком ОУН. Подружжя Господь Бог поблагословив двома дітьми — дівчинкою Адріяною і сином Костем.

Поселившись у Клівленді, Леся Мельник, як усі новопоселені, пішла працювати. Підучивши мову, вона подумала про придбання звання. Як гарно, що двері університетів відкриті тут для старших і молодших! Хемія цікавила її завжди й студії цього предмету приманювали. Тривало кілька літ і вже восени 1961 р. рідня і приятелі привітали її зі степенем B.L. на Western Reserve University.

Колись у наших безтурботних днях пробігали ми підніжжя Карпат над Прутом. Збираючи чорні ягоди й гододзи, спинались по верхах, купались у потоках. Тому що Леся чорнява — ми звали її черничкою, а мене, завдяки моїм рум'янням — гододзкою. І ось настала хвилина, коли наша „черничка“ зодягнула чорну тогу академічного степеня. Зі щирого серця вітає її з тим успіхом

Гогодзка

Ще торік принесли газети вістку про те, що п-ні **Марта Гарбович-Стадник** закінчила Музичний Коледж у Шикаго, Ілл. З її музично-педагогічної діяльності вона вже відома в нашому місті. Але хочеться додати до цього декілька життєписних даних.

Марта Гарбович почала студіювати музику в Венезуелі, в музичній консерваторії Каракасу і звернула на себе увагу своїх професорів, що доручили їй приватно вчити музики їхніх же дітей.

По приїзді до ЗДА вона, щоб оформити свої музичні студії та пізнати американські вимоги, закінчила згаданий Музичний Ка-

ледж. Ці три роки вона проявила себе також як учителька фортепіяну та диригентка хору. Як учителька співу в школі українознавства, вона диригувала збірним хором на великому здвизі десяти шкіл і молодечих організацій у поклони Т. Шевченкові. Аж неймовірно, така маленька й делікатна своїм виглядом, зуміла втримати своєю батутю кілька сотень дітей різних шкіл.

Як пластунка, пані Марта показала свої педагогічні здібності, коли була виховницею в літньому таборі Равнлейку. Проявила себе також, як Союзянка, акомпаніюючи жіночому хорові 22 Відділу СУА.

Мистецькі кола Шикаго пізнали її також із сольових виступів. На урочистостях в честь пам'яті Митрополита Шептицького вона відіграла дві композиції Шумана і Бетовена, а на академії в честь пам'яті о. Августина Волошина „Фантазію“ Шумана.

Нічого дивного, що молода вчителька знайшла успіх і в американському світі. Працює тепер як учителька Музичної Школи в Віннетка, Ілл.

Щиро бажаємо пані Марті, що є повна молодечої енергії й любови до свого мистецького звання, ще дальших успіхів

Інж. Антін Кущинський

П-ні Марта Гарбович
Mrs. Martha Garbowych won her
BA at the Musical College in
Chicago, Ill.

З позинів Відділів

Дитяча світличка

„Мамо, коли вже буде субота?“ — питає мене щоранку моя мала доня. Цілий тиждень виглядає дитина суботи, бо тоді вона їде до дитячої світлички, де зустрічається з гуртом своїх однолітків, разом з якими під проводом і опікою вчительки-українки вивчає віршів, пісень, чи казочок у рідній мові, з якими проводить мило час на спільній забаві.

Ось коротка історія „Нашої Світлички“.

Члени нашого Відділу (29-ий Відд. СУА ім. 500 Героїнь в Шикаго) — це переважно молоді матері, тож не дивно, що ідею заснування дитячої світлички прийняли всі з великою радістю та ентузіазмом, круг бо наших заінтересувань — це наші малята і виховання їх у національному дусі. Вже на самому початку існування нашого Відділу стало ясно, що національне виховання наших дітей згуртованих у дитячій світличці буде найбільш відповідною і вдячною ділянкою нашої громадської праці, тимбільше, що досі у нашій великій громаді ніхто цією справою не поцікавився. Ми енергійно взялися до праці і вже в короткому часі ідея перетворилася в чин. Світличка, яка дістала назву „Садочок Казок“ міститься в гарному приміщенні в центрі української громади та має все модерне влаштування, пристосоване до вигод дітей і санітарних вимог. Кожної суботи від год. 10-ої ранку збирається в Світличці чималий гурт (біля 25) дітей. Однакові „мундури“ — хвартушки з монограмом кожної дитини немов споюють дітвору в одну цілість, а для глядача творять милий образ.

З часом виявилась потреба створення при Відділі окремого комітету („Виховна Рада“), яка опікується Світличкою та розв'язує всі зв'язані з нею проблеми. До помочі садівнички чергуються члени Відділу; кожної суботи приходиться „дижурна“, призначена Виховною Радою. Треба з признанням ствердити, що членки охоче та безкорисно жертвують свій час і приходять на дижури. Першою імпре-

Дитяча світличка 29 Відділу СУА в Шикаго
Day Center for small children, sponsored by 29 UNWLA Branch in Chicago

зою нашої Світлички була радіо-програма на „День Батька“ минулого року. З огляду на вік дітей (3-5 років) радіопередачу влаштовано в той спосіб, що награно програму на ленті, яку потім відіграно на радієвій годині 22 Відділу СУА. — Таким чином малі артисти мали нагоду прослухати свій виступ по радіо. На тому місці дякуємо керівниці радієвих передач 22 Відділу СУА п-ні Люсі Самбіпській за проголошення цієї програми.

Закінчення першого року Світлички відзначено малою імпрезою при участі родичів, які з приємністю слухали пісень та віршків, що їх виконували їхні діти. Більшою та насправду вдалою імпрезою була дитяча маскарада. В різнобарвних і помислових (мама завдали собі справді багато праці) костюмах діти наче метелики звивались по залі. Танки, забави та інсценізація „Ріпки“ зложились на програму цієї імпрези, яка принесла моральний успіх та грошевий прибуток. Черговою імпрезою була гостина св. Миколая в Світличці. „Свято Матері“ відбулося теж врочисто — кожна дитина подарувала своїй мамі троянду, виголосивши при тому відповідний до цієї нагоди віршик. На закінчення Світлички в цьому році приготується вистава „Червона Шапочка“.

Ось так представляється наша Світличка! Вкладаємо спільними силами багато праці, але не жаліємо труду, бо це вийде нашим дітям на хосен, а крім того дає їм багато радості.

Заохочуємо другі Відділи до заснування Дитячої Світлички!

**Пресова Референтка
29-го Відділу**

НАШЕ СПІВЧУТТЯ

П-ні Євгенії Дубас, членки 33 Відділу СУА і голови Окр. Ради СУА та її дітям складаємо щире співчуття з приводу смерті її чоловіка бл. п. Миколи Дубаса і замість квітів складаємо 30 дол. для Дивізійників-інвалідів. В особі покійного наша організація втратила щирого прихильника, що часто нам служив своєю допомогою при праці. Вічна Йому Пам'ять!

**Членки 33 Відділу СУА
ім. Лесі Українки у Клівленді**

Паням Михайлині Ставничій і О. Савчак складаємо вираз щирого співчуття з приводу смерті сестри і теги бл. п. Наталії Лукасевич. Замість квітів складаємо 20 дол. на Науковий Осередок НТШ у Сарселі, Франція

**Членки 33 Відділу СУА
ім. Лесі Українки у Клівленді**

Майстер народнього танку

Передо мною невеличка жінка з приємним, усміхненим обличчям та жвавими рухами. Це Євгенія Григорівна Андрухович — людина, що весь час всі свої сили та вміння віддає українському мистецтву, а особливо народнім танкам. Народилась вона в Явірнику Руському в Зах. Україні. Вчительську семінарію закінчила в Перемишлі та повний курс виховниць дошкілля у Львові. А також курс домашнього господарства в УТГІ в Подєбрадах. Та все це фахове знання, яке придбала, не рівноважило її замилювання, що пробудилося ще в дитинстві — народнього танку.

Основи народнього танку вивчала у школі В. Авраменка. Потім пройшла курс ритміки в балетмайстра Холавської і поглибила знання нар. танків у Ярошевича та Лазоришака. Український народній одяг вивчала під керівництвом сестер Олени й Ольги Кульчицької. Цих пань Євгенія Григорівна до сьогодні згадає теплим словом подяки, бо вони вщепили їй розуміння народнього орнаменту. Для них вона збирала вишивки й писанки на Лемківщині й Гуцульщині.

По закінченні освіти Євгенія Григорівна працювала виховницею в дитячих садках, а в вільних хвиликах брала участь у праці драматичного театру ім. Лесі Українки. Об'їжджаючи повіт вона влаштувала багато курсів народніх танків, виставок народнього мистецтва й показів домашнього господарства. У 1936 р. співпрацювала при влаштуванні Дня Селянки, що стягнуло жіноцтво з 80 сіл. Цей здвиг жіноцтва в барвних народніх одягах згадає й досі.

З вибухом війни перебрала провід школи в Бушковичах біля Перемишля, й у 1941 р. перенеслася до Ярослава, а в 1942 р. знов у Перемишлі. На еміграції в Авґсбургу зорганізувала танкову групу, яка скоро випередила всі інші національності і здобувала перші нагороди в усіх зонах Німеччини. Працювала також виховницею в

пластових осередках американської зони і за її почином пластунки її гуртків завжди мали власні стилеві народні строї. Пластунські танкові групи під проводом п-ні Андрухович виступали на Ю.С.В. у Міттенвальді, а потім на міжнародньому Джемборі ДП Скавтів там же. Але найбільшим успіхом був виступ на світовому Джемборі Миру у Парижі, де пластуни під її керівництвом виступили з танками й виставкою. Десятки тисяч молоді з цілого світу захоплено милувались їх виступом.

І нарешті поселення в Австралії — Аделаїді. Вперше вдалося п-ні Андрухович показати наше нар. мистецтво на дитячому міжнародньому концерті в Вудсайді у 1949 р. Тоді ж вона підготувала мішану пару: Белінда Голден і Гордій Андрухович. Виступи цієї пари мали величезний успіх.

Від 1950 р. п-ні Андрухович керує танковим відділом при Театрі Малих Форм, а від 1952 р. виступала на сцені. Вкінці 1959 р. Євгенія Григорівна зорганізувала танкову групу при Українській Громаді Півд. Австралії у складі 12 пар. Вже після трьох місяців праці група виступила в програмі Міжнароднього Фестивалю Мистецтва з танком „коломийка“. На Великдень 1960 р. нова несподіванка — Великодні звичаї на Україні у виконанні тієї ж танкової групи з мист. оформленням Є. Андрухович у телевізії. Успіх цього виступу мав велике культурно-пропагандивне значення (іншим націям призначили по 5 хвилин, а українцям 25 хвилин). Цей же виступ повторено в 1961 р. і знято на фільм для вжитку ТВ стайцій в інших стейтах. Крім того група виступала на концертах Міжнар. Червоного Хреста, Гуд Нейбор Кавнсил, Амполь, Бавлінг Клуб. Всі ці виступи принесли їй великий розголос і познайомили з українським танком широкі круги й добірну публіку австралійського суспільства.

Для української громади група

Євгенія Андрухович
Eugenie Andrukhovych,
teacher of Ukrainian folk dance
group in Adelaide, Australia

танцювала на 6. З'їзді Союзу Українок Австралії та на Великдень під час Свяченого СУПА. Крім того вивела в'язанку танців та показ народнього вбрання для фільму Кулиничка про Австралію. Але день 28. травня 1961 треба вважати завершенням першого етапу праці й успіхів танкової групи „Коломийка“ та її керівника Євгенії Андрухович. У програмі вечора були гагілки, купальські хороводи, танці гуцульські і придніпрянські. Їх техніка доведена до перфекції, а відчуття ритму й виразу таке безпосереднє, що публіку підносило немов на крила.

Наприкінці треба згадати ще про книжечку „Українські народні танки“, яку Євгенія Андрухович видала була в Авґсбургу. Там вона в приступній формі, при допомозі численних ілюстрацій, подала огляд основних народніх танків. Нажаль це видання вичерпане, але в своєму часі зробило свою роботу і ще тепер нечисленні примірники допомагають ентузіястам танку в роботі.

Отаку роботу проводить ця невеличка жінка з усміхненим обличчям.

Людмила Онішко

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Катерина Шемердяк
The late Catherine Shemerdiak
President of 12 UNWLA Branch
in West Pullman, Ill.

ШИКАГО, ІЛЛ.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що дня 14. травня 1962 відійшла у вічність чільна громадська діячка бл. п. Катерина Шемердяк. Її смерть відбулась найсильніше на 12 Відділі СУА, що багато їй завдячував.

Катерина Шемердяк народилась у 1885 р. в Перемишлі. До Америки прибула в 1905 р. й незабаром одружилась із Петром Шемердяком. Все її життя пройшло в Шикаго; тут розгорнула вона громадську працю. В 1929 р. її заходами заснувався 17 Відділ СУА, що протривав кільканадцять літ і виконав різні завдання. Під час

війни бл. п. Катерина Шемердюк працювала в Американському Хресті і в Т-ві Ветеранів. Вже на схилі віку вона надумала відновити свій давній Відділ і це вдалось їй під іншим числом: так постав у 1954 р. 12 Відділ СУА у Вест Пулмані біля Шикаго. Хоч це вже були старші жінки та й їх голова немолодого віку, проте Відділ ще гарно працював, як довго його голова провадила.

Господь Бог поблагословив подружжя Шемердяків численною родиною. Своїх двох синів і три дочки вони дбайливо виховали, даючи їм освіту і почуття приналежності до української громади. Син-аптекарь вчив дітвору українських танців кілька літ, а дочка Марія була першою вчителькою укр. походження в Шикаго.

Бл. п. Катерина Шемердюк хворіла півтора року й журилася долею свого Відділу. Перед смертю подбала, щоб усі справи залишити в порядку. Покинула у смутку четверо дітей (син-аптекарь помер у 1956 р.), 10 внуків і одного брата. З жалем провели її Союзянки й українська громада в останню дорогу.

З жалем прощаємо й ми жінку-піонерку, що вложила стільки зусиль у свою організацію та витривала до кінця на своєму видатному пості. В. Й П.!

Екзекутива СУА

ПОЖЕРТВА

З нагоди іменин п-ні Галі Тицької складає 5 дол. на дітей-залишенців в Європі.

інж. Володимир Білінський
Рочестер, Н. Й.

У змагу за Наше Життя

У вакаційному часі не можна було сподіватись оживленої праці наших прихильниць і пресових референток. Та все ж багато з них пам'ятало про свій журнал. Доказом того придбані в літніх місяцях передплати.

Пригадуємо умовини нашого контесту: за приєднання 5 нових передплатниць і надіслання передплати признаємо одну передплату даром або книжок видання СУА вартости 5 доларів.

Придбали нових передплатниць в останньому часі:

Юлія Дідик, Торонто	1	Анна Наконечна, Лесінг	1
П. Футяк, Дітройт	2	Лідія Петраш, Річмонд	4
Зірка Гоянюк, Трентон	1	Левка Романик, Торонто	3
О. Терлецька, Ньюарк	1	Ірина Руснак, Рочестер (47 Від.)	1
Ірина Кашубинська, Клівленд	1	Теодозія Стельмах, Дітройт	1
Катерина Марків, Філадельфія	1	Людмила Сердюк, Трентон	1

Хто черговий?

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

ПОЖЕРТВА

З нагоди вінчання першої голови 17 Відділу СУА у Маямі, п-ні Івонни Кочкодан з п. М. Костевом із Торонта, що відбулось дня 24. квітня у Вашингтоні, членки Відділу зложили ново-одруженій парі побажання й невеличкий подарунок. Пані Костів подякувала членкам і подарувала 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Бажаємо п-ву Костів усього добра на новій життєвій дорозі!

17 Відділ СУА у Маямі

ПОЖЕРТВА

На стипендійний фонд для дочки бл. п. Любомира Оргинського складаємо 25 дол. в пам'ять її батька.

Ірина Кашубинська
голова 33 Відділу СУА
у Клівленді

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ з приводу смерті дня 19. травня 1962 моєї дорогої тітки бл. п. Наталії з Федєвих ЛУКАСЕВИЧ у Клівленді, складаю 20 дол. на дітей наших залишенців в Європі.

Дарія з Куриловичів Білова
Бінгемтон, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Наталії ЛУКАСЕВИЧ, сестри п-ні Михайлини Ставничої, складають 15 дол. на В-во Енциклопедії Українознавства у Сарселі

Товариші-вчителі Рідної Школи
у Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу чоловіка нашої членки п-ні Марії Попадик складаємо 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

14 Відділ СУА у Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Миколи ДУБАСА, чоловіка п-ні Євгенії Дубас, голови Окр. Ради СУА, складають 10 дол. на Фонд Мати й Дитина

Ольга й Іван Городиські, Клівленд

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Наталії ЛУКАСЕВИЧ складають 10 дол. для жінок у захисті старих у Мюнхені

Ольга й Іван Городиські, Клівленд

Незалежність і взаємозалежність

В нашу добу блискучого розвитку технології, коли, здавалося б, усі проблеми людства переходять у руки всемогутнього витвору людського інтелекту і тим самим буття людини автоматизується, — саме тепер набирають ваги давні правди суспільних взаємовідносин, в яких рішальну роль відіграватиме людський дух, витонченість ума, глибина відчуття проблем і людського сприймання їх.

Завдяки технології світ став далеко менший ніж був колись; навіть дуже малий: джетові літаки, ракети та телевізійні передачі при участі штучних супутників з позатмосферичних просторів неначе звузили простір, в великій мірі звільнили людину з часової залежності, але zarazом ускладнили суть відносин між людськими спільнотами. Спільноти ці вже ніяк не можуть жити ізольованим життям. Динаміка сучасного розвитку суспільств і їхні щораз нові потреби ставлять у всіх ділянках життя взаємодія, як імператив часу. І тут автоматизм, диктований технологічними досягненнями, сам нічого не вдіє, як не раз, здержано визнають провідні мужі світу.

Рішальний крок у цьому напрямку зробив саме президент США Кеннеді, коли 4. липня ц.р. в день святкування американської незалежності і державності проголосив політику взаємозалежності, як постулат на майбутнє. Проблема незалежності і взаємозалежності — це вічне питання людських спільнот. І коли людина знайде правильну розв'язку її, то лиш тоді досягне Богом даний їй, величний ідеал свободи. Бо свобода — це не безправ'я і не беззаконня, а право зрілої людської істоти до вільного вибору життє-

вих шляхів на добро собі і своєму ближньому. Свобода особи і свобода суспільств стабілізується на тих самих засадах, бо ні одна людина не живе в безлюдній пустелі, а ні одна спільнота на безлюдному острові. Два вирішальні кроки ведуть — як визначив президент США — до досягнення свободи. Перший — це досягнення незалежності від зовнішнього тиску, чужого режиму, влади, а другий — це принцип взаємозалежності між людьми, групами і спільнотами поміж собою. Жити самим і давати жити ї розвиватися іншим, уміти вислухати гірку правду від свого партнера і признати йому рівне право розвитку, уміти поступитись зі своїми інтересами і zarazом не зрушити своїх основних принципів, зрівноваженим кроком, спільно переборювати скалю вартостей з точки зору спільного і світлого ідеалу, — це є й ті засади, що ними мусить керуватись кожна зріла особистість і кожна зріла до державного життя спільнота. Так зрозумілий принцип взаємозалежності поглибить і узмістовить величне поняття Свободи Людини.

Так за президентом США можемо признати, що свобода це дійсно дуже складне явище, коли людина береться здійснювати його в житті, в обставинах, коли всі мають повне право бопонити своїх інтересів, — особистих, групових, партійних, локальних ітд. і коли кінцевою є затримати — без насильства — ті поодинокі стремління в певних межах, щоб задовільнивши всеціло одну сторону, не зламати прав свобідного вияву другої сторони. Уміння доглянути ту хитку межу і згармонізувати нераз здавалося б суперечні тенденції в одну конструк-

тивну цілість, надати їй розмаху і сили цілеспрямованої дії — це є найважче завдання проводу вільних суспільств.

Наскільки легше розв'язують це питання тоталітарні суспільства, ми знаємо, так само, як і знаємо, як спотворена там ідея свободи.

Для української спільноти де б вона не була, — на Україні чи в країнах вільного світу — ідея свободи була і є найбільшим скарбом і найвищою ціллю усіх часів; гекатомбами жертв засвідчив про це український нарід. Тому не можемо байдуже проходити повз назрілі у світі явища і прояви їх і не робити з того відповідних висновків.

Адже справа йде про шляхи здійснювання ідеалу Свободи, а Україна це ж один із світових піонерів боротьби за неї. Наша Батьківщина стоїть тепер поза обсягом наших дій, тому обмежувемось тут думками до наших спільнот у вільних країнах світу. За визначеною вище послідовністю ми фактично посідаємо першу передумову дії, це є незалежність її; адже ніякі зовнішні сили не сміють керувати українською політичною думкою: вона визріває всередині нашої спільноти. Вона однак не може бути ізольована від світу, зокрема не може стояти осторонь від духових світових тенденцій. Що ж до другої передумови для досягнення свободи — принципу взаємозалежності всередині нашої спільноти — у нас це не зроблено великих зусиль. А саме тих зусиль вимагає від нас поволенена Україна.

Українська жінка, що своєю глибокою інтуїцією здогадувалась нераз великих правд і потреб майбутнього, зробила і в цьому

Із XIII Конвенції США у Філадельфії:

Хор 11 Відділу США з Трентону під орудою п-ні Ірини Бованко виступив на бенкеті.

XIII UNWLA Convention in Philadelphia:

The women's choir of Chapter 11 in Trenton, N. J., singing at the Convention banquet

Із життя наших Централь

МУЗЕЙ НАР. МИСТЕЦТВА

Потреба музею нар. мистецтва на терені Англії вже давно стукалась у двері Організації Українських Жінок, бо ніхто так не відчуває бажання берегти свої рідні скарби — вишивку, різьбу, кераміку, як українська жінка. Свідома мати свою любов до рідного прагне вперше прищепити своїм дітям й тому відчуває потребу схоронення своєї творчості.

Першими кроками до береження нашої вишивки й різьби були габльотки при Гуртках ОУЖ; з бігом часу вони заповнились і відчулась потреба їх об'єднання. Остаточне оформлення

напряму перші кроки. Почин створення Світової Федерації Українських Жіночих Організацій виявив впродовж останніх 14 років добрі наслідки. Українське жіноцтво поступово виробляє і здійснює в щораз ширшому обсязі засаду спільного інтересу, де на першім місці ставлять не особисті чи групові інтереси й амбіції, а спільну велику мету свободи України. Наше жіноцтво вже знає, що окремі організації з різних середовищ, зі своєрідними програмами й тактикою і засадами праці, з відмінними політичними поглядами і різного віровизнання та регіонального походження — можуть діяти спільно в загально-національних інтересах і на-

Музею прийшло кілька років тому. Заклик до громадянства складати пожертви для Музею знайшов відгук і поволі стали напливати речі. Про наші труднощі в збірці експонатів почувли й жінки за океаном. З Дітройту одна членка США прислала нам великий пакунок вишивок, що збереглися в неї ще з краю. Цінний це є вклад до нашого Музею й за нього шлемо сестрі з-за океану щире Спасибі!

Другим цінним багатим вкладом є пожертва пані Ковалів із Швейцарії. Надіслала чудові вишивки полтавських мотивів. Це ще раз свідчить про

зовні і в плеканні основ української духовності внутрі. СФУЖО є платформою зустрічі різних поглядів і напрямків, але також платформою гармонізування їх дії для спільної великої мети.

Цей принцип взаємозалежності, що почав здійснюватись на нашому терені 14 років тому, уважаємо кінцевим також для всієї української спільноти у світі. І якщо намічений Світовий Конгрес Українців має досягнути свою ціль, ми всі мусимо прийняти ці засади дії. Цим наша спільнота прилучиться також фактично до здійснювання здорових духових напрямних вільного світу.

Д-р Наталія Пазунок

добре, чуле серце української жінки, що старається оці скарби зберегти й у певне місце їх передати, щоб служили цілим поколінням.

Щасти Боже — дорогим сестрам!
Уляна Андрущенко

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ

Першою більшою імпрезою Відділу після З'їзду з нагоди 30-ліття організації був Андріївський вечір. Промовцями були — д-р Михайлів, що згадав Митрополита Кир Андрея та зложив побажання голові ОУН полк. Андрієві Мельникові. Потім голова Відділу п-ні Дарія Бойдуник згадала про Андріївські звичаї. Описала такий вечір на рідних землях, де молодь збиралась для розваги й ворожби. І тут циганка (п-ні Оріся Андрейко) вилувала віск молодшим, а ворожка (п-ні Оксана Куркчі) дотепно ворожила старшим.

Продовженням культу народніх традицій був Маланчин вечір. П-ні Павлина Різник розказала про найважливіші події у світі, а зокрема серед української спільноти в 1961 р. а п-ні Л. Крупка відспівала „політичний карузьель“, що впровадило веселий та безжурний настрій. Другу половину вечора вивопнила інсценізація вірша Б. Лепкого „На Свят-Вечір“. По-мистецьки виголошений вірш (Адя Бойдуник), поява колядників зі звздою та посиання пшеницею маленької Л. Кметик викликали сльози в неодагного з учасників. Поява малого Нового Року (Левко Дністрянний) та прощання діду-

Комісія Статусу Жінки

Ця постійна Комісія Об'єднаних Націй розглядає становище жінки в економічній, суспільній та політичній площинах. Донедавна вона складалась із представниць 18-ти країн, а з хвилиною поширення членства ООН її теж збільшено на 23 представниць. Вона скликає щороку в березні свою Сесію. При тому одного року радить в палаті ООН у Нью-Йорку, а другого року в кол. палаті Ліги Націй у Женеві. Міжнародні жіночі організації, як, напр., Міжнар. Жін. Рада і Міжнар. Жін. Союз, Світовий Рух Матерей та багато інших мають статус офіційних дорадників Комісії.

Коли Сесія Комісії Статусу Жінки відбувається в Нью-Йорку, тоді Національна Рада Жінок Америки влаштовує для них урочистий обід. Це відбулося 19. березня 1962 р. в готелі Бікмен Таверс. Українське жіноцтво заступали дві представниці — п-ні мгр. Олена Процюк, референтка зв'язків СФУЖО і п-ні мгр. Ірина Падох, голова Округної Ради Союзу Українок Америки.

Заля Бікмен Таверс була заповнена членками міжнар. жіночих організацій, що прибули на Сесію, членами самої Комісії Статусу Жінки і представницями Нац. Ради, що грали роллю господинь. Учасниці займали місце при круглих столах. Групувались так, щоб при кожному столі, довкруги однієї делегатки Комісії Статусу Жінки, були заступлені жінки різних середовищ.

Українкам припало місце при столі, де сиділа репрезентантка Тайвану. Це була п-ні Ху Шенг Є Ченг, директорка департаменту початкової освіти. Окрім того сиділи при столі пред-

ся (Старого Року) закінчили програму.

Слідувало Свято Олени Теліги, що відбулось дня 18. березня 1962. Про його перебіг подамо окремо.

Разом із 10 Відділом ОДВУ Відділ УЗХ влаштував дня 12. травня спільне ки про писанку й Великодні звичаї Свячене, яке не обійшлося без пригадки про писанку й Великодні звичаї на рідних землях. Члени та гості доповнили це своїми спогадами.

Із тогорічного доходу Відділ придбав обрус до каплиці на оселі ім. Ольжича та переслав допомогу кільком особам у різних країнах.

ставниці Міжнар. Федерації Жінок Професіоналісток з Італії, Канади, Родезії й Вел. Британії.

П-ні Падох удалося поговорити ширше з п-ні Ченг. Виявилось, що жіноцтво Тайвану проявляє свою діяльність у двох великих організаціях. Ліга проти Агресії має за завдання боротьбу з комунізмом і є пів-офіційним чинником у країні. Союз Китайських Жінок має характер волонтерної організації. Ці дві організації об'єднались у Жіночу Раду, яка тісно співпрацює з урядовою партією та через неї висуває свої домагання до уряду. В загальному є там чимало жінок на видатних постах.

П-ні Процюк відновила контакт із деякими видатними жінками з-поміж гостей. Це були — президентка Між-

нар. Жін. Союзу п-ні Дераніягала і секретарка того ж п-ні Галсі. Привіталась також із представницею Австралії п-ні Норріс із Мельбурну, відомою з виступів на форумі Еміграційної Ради. Делегатка Гани п-ні Лілі Баєта виявилась доброю знайомою п-ні Процюк із ювілейного конгресу МЖСоюзу в Коломбо. Представниця італійської Федерації Жінок Професіоналісток виявилось, тісно співпрацює з д-р Сандескі-Шельба, б. делегаткою Італії на конгрес у Коломбо. Дійсно — світ дуже малий! На відповідальних постах є менш більш ті самі люди, що з ними треба удержувати контакт і їх інформувати.

По закінченні обіду частина гостей пішла до будинку ООН, щоб прислухатись Сесії Комісії Статусу Жінки. Нарадами проводила російською мовою представниця Польщі.

Вислід Літературного Конкурсу СФУЖО

ФУНДАЦІЇ МАРУСИ БЕК

Третій Літературний Конкурс, проголошений Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій і уфундований Марусею Бек, б. президенткою Миської Ради Дітройту, закінчився рішенням Літ. Жюрі на засіданні дня 18-го серпня 1962. Жюрі розглянуло 27 творів, що надійшли і признало нагороди, як слідує:

Першу нагороду \$100 призначено за твір:

„РІО ДЕ ЖАНЕЙРО“, репортаж про це місто, якого автором по відкритті коверти виявилась ВІРА ВОВК.

Другу нагороду \$100 поділено між два твори:

„МОЯ ПОДОРОЖ ДО МІСІОНЕС“, опис подорожі по наших поселеннях, якого автором по відкритті коверти виявилась ТАМАРА ЛИХОЛАЙ.

„В ДОРОЗІ ДО ГОЛЛЯНДІЇ“, репортаж про Візантійський Хор в Утрехті, якого автором по відкритті коверти виявилась КАТЕРИНА ШТУЛЬ.

Окрім того Літ. Жюрі відзначило ще шість праць, які заслуговують на увагу:

ГАННА ЧЕРІНЬ: „Нью-Йорк очима українки“, репортаж

МАРІЯ АДРІЯНА КЕЙВАН: „Скульптура по-новому“, репортаж

МАРІЯНА МЕЛЬНИК: „Лечу!“, репортаж

М. ГАРАСОВСЬКА: „Колорадо“, опис подорожі

ОЛЬГА ЛИТВИН: „Австралійські етюди“, репортаж

ГАЛИИНА ЛАЩЕНКО: „Аве, віта!“, репортаж.

Літ. Конкурс виявив ще ряд вартісних творів, що заслуговували на нагороду, та не підходили під вимоги Конкурсу. Це були:

Л. ЛУКІЯНЕНКО: „Святі ходять стежками“, психологічний нарис

НАТАЛІЯ САС: „З дороги“, психологічний нарис

8: „Пісня Рахель“, есей.

Також заслуговують на увагу:

191919: „Курігіба — університетська столиця“, соціологічна студія.

КРОПИВА: „Паризька зустріч“, інтерв'ю.

Прізвища авторок залишаємо під псевдонімом.

В загальному Конкурс виявив журналістичне обдарування серед українського жіноцтва та приніс відгуки з усіх наших поселень.

ІВАН КОРОВИЦЬКИЙ
ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ
МАРІЯ СТРУТИНСЬКА

- Ukrainian Woman -

O U R E N G L I S H C O L U M N

Two Conventions

By a strange coincidence two important events occurred at the same time. June 25-30, 1962 the 71st Annual Meeting of the General Federation of Women's Clubs was held in Washington, D. C., and on June 29-July 1st the XIII Convention of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., took place in Philadelphia, Pa.

As an associated member of the GFWC, our organization was invited, and sent its representative. Therefore a comparison is not only possible but a welcome necessity. Living in the same country and striving for similar goals could we not have similar projects?

The program of the Annual Meeting in Washington was impressive. Many actions, started by the General Federation of Women's Clubs, had achieved imposing records. In striving for safety, the campaign for seat belts introduced this useful device into many cars. The Informed Vote Campaign attracted national attention; and won for the General Federation the "Informed Vote Award," from the American Heritage Foundation. The Arden House Conference on the Family; and the meeting of the National Council of Juvenile Court Judges both gave special commendations to the General Federation for its valuable contributions.

On the international level, the initiative of GFWC was even more evident. Great attention was paid to countries of the Western Hemisphere. A conference with Canadian women was held and a plan established. GFWC came into friendly contact with women's organizations of Latin America. For this purpose conferences were held in

in Brazil, Argentina, Chile, and Venezuela, combined with seminars for studying of the social needs of the country. In this common endeavor objectives were assigned to foster mutual understanding and to help with the most critical problems.

The most striking achievement in this field was the action "Dollars for Scholars." It concerned the cultural exchange between countries of the Western Hemisphere. During the first year this action gathered \$57,738.00; and enabled the GFWC to create 25 scholarships for girl students from Latin America. To help underprivileged people, a wide action of CARE food parcels was launched. The attention GFWC gave to help the Peace Corps action brought a special recognition from President Kennedy.

This imposing record indicates the tremendous progress the American woman made in many ways. She became not only an important factor in her own country's public life but she became more aware of the United States position in the free world; and tried hard to strengthen and foster it through her own means.

The Convention of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., cannot certainly be compared as to the extent of its achievements. But the spirit and devotion of the leaders and delegates, the ideas moving it are of the same strength and value. It may differ to some extent. And this is what we are eager to learn.

The most absorbing interest of Ukrainian women is in the field of education. The rearing of children through the Ukrainian community; the influence of

old traditions; the responsibility to the old country; and the attachment to the new country were topics of lively discussion. The second field of interest was the welfare program. The newly settled community has many problems to solve as it has many lonely old persons, broken families and orphaned children. The experience of voluntary workers and the cooperation with public welfare institutions were also taken into consideration.

The public relations program was not stressed too much although the record showed certain achievements. The UNWLA Regional Councils are in permanent contact with International Institutes; and are members of the General Federation in Philadelphia, Detroit and Chicago. Therefore in these and other cities they take part in different programs and support common actions.

One item of importance was stressed at this Convention. There were more American-born delegates of Ukrainian descent; and their voice was taken into consideration. They expressed a wish for more English pages in the magazine OUR LIFE; and more English bulletins and letters. Their presence was encouraging and promising. It was obvious that many more of them were prepared to joining the Ukrainian National Women's League, when they desire to do so.

This means progress. It will not only strengthen our organization through the increase of members and Branches: it will enable us to foster and widen our public relations program in many ways. It will be an inspiration to these American women of Ukrainian descent who have a deep and abiding love for the old country — Ukraine.

Stefanie Pushkar

XIII UNWLA Convention in Philadelphia:
The women's choir of Chapter 10 in Philadelphia, singing at the Convention banquet

BANQUET OF THE UNWLA CONVENTION

The Banquet room at the Benjamin Franklin Hotel in Philadelphia on June 30th was the scene of great festivity. It was filled to capacity; and included not only Convention delegates, but many other representatives and guests.

At the main table sat the UNWLA Board, and its distinguished guests. Delegates, dispersed throughout the room, mingled with the large gathering of the Philadelphia public.

Mrs. Stephanie Wochok of Philadelphia acted as Chairman. After the prayer, the toastmistress, Mrs. Josefa Hrabovensky of Philadelphia graciously guided the program. It began with an address by the Secretary of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, Mrs. Nathalia Pazuniak of Philadelphia and a speech by Prof. Leo Dobriansky, Chairman of the Ukrainian Congress Committee, Washington, D. C. As a special WFUWO award Mrs. Katherine Mural, former President of the Building Committee of the Lesya Ukrainka monument in Cleveland, Ohio, was decorated. Then

came songs by two women's choirs — the UNWLA Chapter 11 of Trenton, N. J. (Mrs. Irene Bowanko, conductor), and UNWLA Chapter 10 of Philadelphia (Mrs. Irene Chuma, conductor), a solo by Mrs. Mary Lesawyer of New York City (Miss Olya Dmytriw, accompanist), and the monologue of Mr. Mykola Ponedilok, humorist of New York.

Mrs. Helen Lototsky, President of UNWLA closed the Banquet program.

THE NEW UNWLA BOARD

The new UNWLA Board, elected at the 13th Convention in Philadelphia, held June 29, 30 and July 1st, 1962 consists of: Mrs. Helen F. D. Lototsky, President (re-elected), and Vice-Presidents: Mrs. Stephanie Pushkar, Philadelphia (re-elected), Mrs. Anastasia Volker, Detroit, and Mrs. Maria Jarymowych, Chicago. The Secretariat: Mrs. Irene Kachaniwska (re-elected) and Mrs. Antonia Kulchycky, both of Philadelphia (re-elected). Treasurer: Mrs. Anna Sywulak, Philadelphia, (re-elected).

Standing Committees: Miss

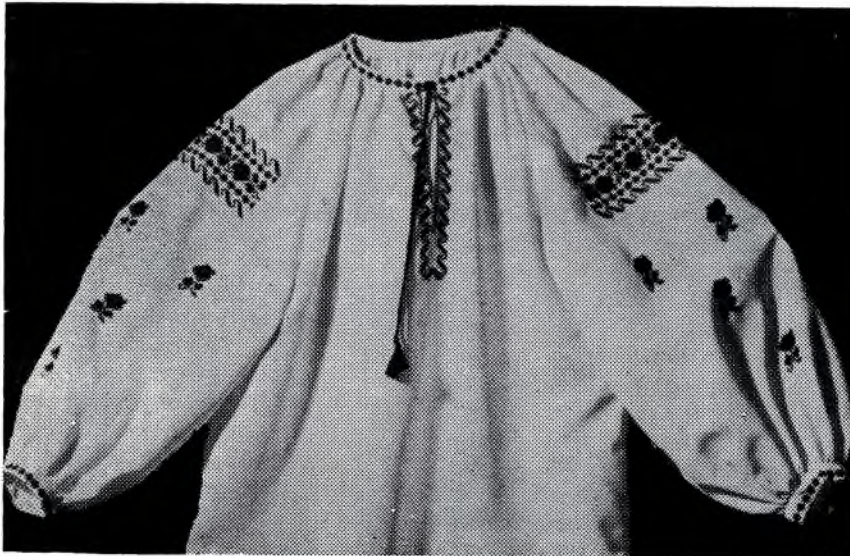
Irene Kashubynska of Cleveland (re-elected), Mrs. Mary Dushnyck of New York, Organization, Mrs. Eugenia Jershkiwska, of Syracuse, Culture, (re-elected), Mrs. Nina Luznycka of Philadelphia, Enterprises, Mrs. Maria Rzepecky of New York, Art and Museum (re-elected), Mrs. Anna Bohachevsky of Philadelphia, Education, Mrs. Olga Makar of Detroit, Welfare, Mrs. Ivanna Rozankovsky of New York, Constitution and By-Laws (re-elected), Mrs. Anastasia Volker, Detroit, Public Relations and Mrs. Mary Welychko of Philadelphia Home Economics (re-elected).

Audit Committee: Mrs. Catherine Peleshok of New York, Chairman, Mrs. Maria Babiak of Philadelphia, Mrs. Ivanna Bencal of New York, members, and Mrs. Varka Bachynsky of Jersey City and Mrs. Olga Mussakovsky of Newark, alternates.

OUR LIFE
Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

The Children's Costume

Embroidered shirt for a small girl.

SHIRT

The shirts in Ukraine were of pure linen. Here we could use washable white cotton or batist.

The pattern of a shirt, as used for centuries in Ukraine, is drawn below. All parts of the shirt — the waist, the sleeves and the collar and cuffs are cut in rectangular shape. The same pattern is used for a girl as a grown-up woman, only the size changes.

Although it is not hard to follow this pattern, it is advisable to choose a simpler one for little girls to age of 10. This pattern is also used in Ukraine in some regions.

The pattern consists of a waist, sleeves, collar and cuffs. The waist (part 1) is as in a raglan blouse. The raglan sleeves (part 2); their marked side lines have to be linked with the waist. The collar and cuffs are narrow stripes cut from bias material.

Attention: The sleeves must be long to the wrist and very wide to form a puffy sleeve. The cuffs have to be large enough for the sleeve to be pushed up to the elbow, if desired. An elastic could be used in the cuff.

The child's shirt is long, to the knees.

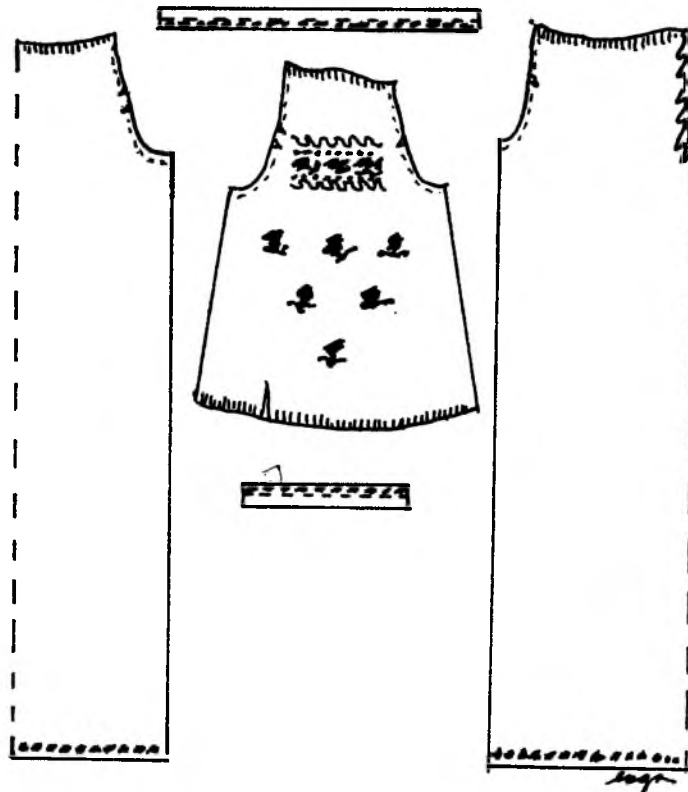
after shirt is cut out from material but before sewing.

The main (shoulder) design is applied on sleeve. A wide design "polyk," is embroidered below the shoulder and small motives are dispersed in three rows on the sleeves itself. (See picture). A small suitable design is used for the collar and cuffs as well as the front opening of the shirt. The same design or similar, is applied on the lower hem of the shirt. It must be visible from under the skirt. It is called "pidtychka."

The designs in the Kiev region are made by weaving stitch (petikannia) or cross stitch (chrest). A selection of shirt designs has the "Bazaar design book" and the "Olena Pchilka design book" (\$1.75 each). The basic colors are red (D.M.C. 321) and black (D.M.C. 310).

Attention: Embroidery designs for children should be smaller in size than these for women.

Beware of designs from different regions which are not suitable to Kiev costume.

Raglan pattern for a small girl's shirt.

У НАШІЙ ХАТІ

Харчевий трикутник

Американські вчителі й дослідники заклопотані тим, що молодь лихо відживляється. Як воно дивно не звучало б! У країні сільсько-господарської харчевої надвишки це здається неймовірне. А всеж таки завважається в молоді недозрівлення й однобічний харч.

Зрозуміло — молодь легкодушна. Своє здорове почуття апетиту заспокоює нашвидкуруч, не дбаючи про різноманітність їжі. Руководиться своїм замилюванням, хвилиною забаганкою чи своїм захитаним бюджетом. І в висліді лишається слабкий ріст, недуги віку дозрівання або й далі йдучі наслідки.

Так воно було й давніше. Звичайно молодь не дбала про ті речі, наносячи своєму організмові багато шкоди. Але тепер ця загроза збільшилася. Продовжений шкільний день, довша і скорша відсутність із дому, дешевість різних харчевих продуктів — це все це скріплює її недбайливий підхід до щоденної їжі.

Про те можуть сказати щось наші шкільні харчівні. Стараючись дати дітям теплий полуденок, вони провадять цілу велику галузь шкільної господарки. З яким вислідом? Діти не хочуть їсти тих смачно приправлених обідів із склянкою молока. Вони воліють купити картопляних стружків або солодоців і попивати це лімонадою. Цей слабо відживний харч повинен підтримати їх аж до обіду, що його дістануть вдома. Із яким вислідом?

До того ще приходиться дієта, що її придержуються дівчата. Не розуміючи засад відживи вони теж стосують її недоцільно і приносять собі шкоду.

Як протидіяти цьому, питають себе батьки і педагоги. Згідно з засадами модерного виховання вибрали дорогу переконування. Мо-

вляв, дітвору й молодь треба почити і засади відживи їм засвоїти.

Звідтіля назва „харчевий трикутник“ Щоб надати цьому знанню популярності, створено таку просту й легку назву. Що це значить?

Є три роди харчевих продуктів, що сповняють в організмі різні функції. Це є — харчі росту (молоко, м'ясо, риба, яйця, й інші протеїни), харчі охоронні (городина й садовина) і харчі енергетичні (вуглеводні й товщі). Кожна наша їжа повинна складатись із тих елементів й тому опирається на харчевому трикутнику. Коли котрогось із тих складників бракує, трикутник неповний, їжа однобічна.

Цей харчевий трикутник тепер демонструють в американських школах. Про нього говорять на конференціях із батьками, його часто згадують у пресі. Він повинен вбитись у тямку так, щоб зрозуміла це й мала дитина. Коли вчать її при столі їсти вилкою й ножем, так само засади, що вона повинна їсти кожного дня.

У старших клясах, де провадять навчання біології й домашнього господарства, це вже розглядають докладніше. Складання стравопису — це окрема галузь того предмету. На початку добирають поодинокі страви.

Наприклад — учителька загадує салатку з садовини, як перше. Це харч охоронний, а що ще потрібне? Дівчата перевіряють таблиці харчів. — Молоко! зголошує одна. — Це рідина і потрібне для росту. — А бісквіт на третє, подає друга. — Це вуглеводан і потрібний для енергії. — Добре, погоджується вчителька. — Бісквіт годиться до салати й до молока. Бо ж треба достосувати харчі й смаком та складом до себе.

Згодом укладання стравописів

поширюється на обід чи вечерю. Які гарячі дискусії спалахують при тому! Нераз кляса дістає „меню“ з ресторану для оцінки й обговорення. Тоді треба висказатись чи є в ньому помилка і як можна б її направити.

Поволі увійде цей харчевий трикутник в ужиток. Щойно коли завоюють собі його кожна мати й кожна дитина, можна сподіватись покращання відживи молоді, а з тим і її здоров'я.

Городничий порадник

Оприскування

Наші троянди опав якийсь грибок. Прошу порадити мені, як і чим їх оприскувати, щоб позбутись того. Завважаю це також на яблінці, що є в нашому саду. С. С.

Ваші троянди опав грибок „попелниця“ (англ. „Milden“). Нищити його треба сірковими препаратами. Тут є на це успішний, комбінований препарат „Tri-o-gen“ до оприскування й опилювання. Оприскування більш успішне. Хворі листки обпадуть самі по оприскуванні, їх треба буде усунути з-під троянд. Чи Ваші троянди не ростуть за густо? Звичайно брак продулу є причиною появи цього грибка. Оприскувати треба що 10 днів до кінця серпня. Восени треба під кущами землею перекопати й залишити на зиму в гострій скибі. Весною, у квітні, відризавши всі сухі й недорозвинені гони, треба оприскати згаданим препаратом.

Яблінку тепер уже пізно оприскувати. Весною придбайте Fruit Tree Spray для тієї цілі.

Роман Коцик

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництву.

Користаймо з досвіду

Зеновія Терлецька

Вже осінь

Багаті й різноманітні її плоди! Треба використати їх у нашому харчі, даючи те, що приходить на ринок свіже. Використовуймо садовину й городину в їх сезоні!

СТРАВОСПИС:

Овочевий коктейль

Помідорова юшка чиста

Паштеттики з мозком

Печені курята, начинені кашкою кропом

Дві салати

Оріховий корж

Овочевий коктейль

Потрібно:

банани
помаранчі
виноград
грейп фрут, черешні

На соковик:

2 горнятка води
½ скл. цукру

Різноманітну садовину пократити в кусники і полляти соковиком. Соковик (сироп): воду заварити й з цукром, а коли прохолоне, залляти садовину.

Помідорова юшка чиста

Потрібно:

½ ф. м'яса з кісточками (може бути довільне)
закришка (салера, петрушка, цибуля, морква)
6 помідорів сер. величини
2 цибулі
1 ложка масла

Приставити м'ясо з закришкою, як на росіл. Коли вже готове, перецідити. Осібно тушкувати січену цибулю й порізані помідори з маслом під покришкою, аж усе зм'якне. На кінці додати трохи води, щоб усе добре розварити. Щойно тоді перетерти це через сито до перецідженої юшки. Посолити до смаку. Подавати гарячу з паштетиками.

Паштеттики з мозком (Півфранцузьке тісто)

Потрібно на тісто:

4 горнятка борошна (муки)
1 горнятко масла
2 ложки сметани
½ ложочки соли
1 ложочка цитринового соку
3 жовтки

На начинку:

2 телячі мозки
2 цибулі
2 жовтки
1 ложка оцту
1 ложка масла

Тісто: Борошно, масло (покраяне на дрібні кусники) легко розмішати. Жовтка вимішати зі сметаною і сіллю, і влити до борошна, а на кінці додати сок із цитрини. Те все обертати сікачем на стільниці так довго, аж зробиться тісто. Тоді дати до миски, накрити щільно стирочкою і вложити на 2 год. до холодильника.

Начинка: Приставити мозок у воді, додавши ложку оцту і трохи соли. Повинно кипіти 10 хвилин. Коли зварене, зняти болону з мозків і перетерти через ситко. Осібно всмажити цибулю, втерту на терці, на ясний кольор. Вимішати з перетертим мозком, посолити до смаку і виложити на сковороду (пательню), додавши ложку масла. Посмажити ще з 10 хвилин. На кінці додати 2 сирі жовтка, гарно вимішати і вже далше не смажити.

Потім вибрати тісто з холодильника й розтачати трохи грубше, як на вареники. Скляною викроювати кружки; один кружок є цілий (спідний), а другий в середині має дірку, викроену чарочкою (верхній). Вирізаний чарочкою кружечок зберегти. Таким чином кожен паштетик складається з трьох частин.

Виложити ці частинки на намащений лист (бляху), пам'ятаючи, що мусить бути однакове чи ло

спідніх, верхніх і малих кружків. Вставити до вигрітої печі на 350 ст. і пекти впродовж 12-15 хвилин. Коли спечене, вийняти, а коли прохолоне, накладати теплу начинку. Помастити спідний кружок досить грубо, накрити це верхнім кружком, виповнюючи ще начинкою дірку, а вкінці наложити малий кружечок.

Примітка: Самі паштеттики треба спекти попереднього дня, а начинку зладити перед поданням, щоб була тепла і свіжа.

Печені курята з краківською кашкою

Потрібно:

4-5 курят (молоді)
1 горнятко каші краківської
1 яйце
1 цибуля
2 яйця
1 ложка масла
4-5 печінок (курячих)
1 ложка січеного кропу

Краківська кашка це найдрібніша гречана каша (Creamy Grits). Її треба добре затерти одним яйцем і засмажити на легкому вогні, щоб висохла. Пізніше всипати на кип'ячу воду (2 горнятка, додавши одну ложочку масла і трохи соли. Всунути її до печі на пів години на малий вогонь. Коли дійде, вийняти, нехай прохолоне. Посікти дрібно печінку і вимішати з великою всмаженою цибулею. Втерти ложку масла з двома жовтками, додати до печінки і ще раз добре втерти. Те все добре вимішати з кашею так, щоб не було грудок і зробилась одна маса. На кінці додати зелений січений кріп. Посолити й поперчити до смаку.

Курята, приладжені до начинення, начинити тією кашею, зашити, виложити до ринки, полляти товщом і накрити покришкою. Поставити пекти на 400 ст. і пекти так довго, аж м'ясо зм'якне. Коли спечене, перерізати на частини і полляти підливою зпід курки.

Зелена салата

Потрібно:

1 головка салати
½ малої головки капусти
2 огірочки сер. величини
2 яблука винні, великі
1 в'язанка редьківці
1 в'язанка зеленої цибулі

На майонез:

- 1 горнятка сметанки солодкої
- 2 горнятка сметани kwasної
- 1 ложка соку цитрини
- 1 ложка цукру

Пошаткувати капусту, посолити й лишити, нехай стоїть. Пошаткувати салату, обібрати огірки і яблука покроїти в кістку, цибулю дрібно порізати з зеленню і редьківцю. На кінці додати міцно видушену капусту. Вимішати те все, посолити до смаку і поляяти майонезом.

Майонез: Сметану вимішати зі сметанкою, додавши цукру й соку з цитрини (коли хто любить, може взяти оцту) і добре вимішати.

Оріховий коржик (пляцок)

Потрібно:

- 8 яєць
- 1 горнятка мелених волоських оріхів
- ½ горнятка борошна (муки)
- шкірка цитринова й помаранчева терта, свіжа
- 8 ложок цукру

Всі складники поділити на 2 частини і кожну робити окремо. Втерти жовтка з цукром, аж побіліють. Додати цитринової й помаранчевої шкірки для запаху. Білки вбити на шум. Оріхи вимішати з борошном (мукою). До втертих жовтків додавати на перемену мелені оріхи і шум, легко мішаючи, аж буде суцільна маса. Пекти на двох листах (бляхах), щоб тісто було на палець завгрубшки. Пекти в печі на 350 ст. около годину. Коли готове, вийняти, нехай прохолоне. А коли простигне, переложити овочевою масою. Може бути яблочна, або морелева, помішана з помаранчевою. Ця остання додає доброго смакку.

Можна подавати з битою сметаною або з морозивом.

Як водиться?

Як гарно написала ІСА про весільні подарунки! Це є справді нещастя, оті „кристали“ і „таці“! І коштують величкі гроші!

Але й практичні речі не все приходять в пору. Я була на одному весіллі, де „молода“ розгортала три однакові машинки до кави або дістала

дві мішалки (міксери). Правда, коли це закутлено в тій самій місцевості, завжди є можливість вимінити за щось іншого. Але коли воно прислане звідкись? Та й неприємне для того, що подарував, коли знає, що його подарунок не прилявся.

Я вийшла так із ситуації, що дарую завжди лиш виробу народнього мистецтва. Їх ніколи немає забагато в хаті й ніколи вони не будуть такі самі, як інші. Давніш, коли була молодша, то вишивала сама. А тепер стараюсь їх замовити.

Також здається мені, що гарна картина нашого мистця може бути добрим весільним подарунком. Щоправда мені кажуть, що їх ціна надто висока. Я не орієнтуюся, бо ніколи їх не купувала. Але мені здається, що й тут можна щось знайти у відповідній ціні.

Одного разу я купила Кобзар канадійського видання за 25 дол. Така настільна книга повинна знайтися в кожному українському домі, а тим більше на молодому господарстві. Не знаю, чи це було широко, але мені подякували з радістю.

Отже є багато способів, щоб не „сушити собі голови“ й уникнути трафаретних подарунків. Треба тільки подумати заздалегідь і добре упланувати.

Читачка з Нью Йорку

Господарський порадник

Смачний український хліб

Дуже прошу подати мені припис на справжній смачний український хліб, разовий і білий. Буду дуже вдячна за те.

Олександра Старів

З охотою подам тут припис, що його я випробувала. Коли точно виконаний, не може Вам не вдатися.

Разовий хліб

Потрібно:

- 2 горнятка пшеничного разового борошна (муки)
- 1 горнятка білого борошна
- 1 кубик дріжджів
- 2 унції масла або маргарини
- 1 ложочка соли
- 1 горнятка маслянки
- 1 яйце

Дріжджі розпустити в пів горнятку

теплої води (найкраще брати воду з-під картопель), вимішати з борошном у мисці, додати масло, маслянку й яйце і замісити. Місити 15—20 хвилин. Коли відстає від руки, накрити стирочкою і поставити в тепле місце, нехай підросте. Повинно рости около 2 год., значно довше, як білий хліб. Потім вимастити форму. Перемісити тісто ще раз, виложити до форми так, щоб сягало до половини. Ще раз поставити, щоб виросло і виповнило цілу форму. Помастити оливою. Вставити до вогнистої печі на 350° і пекти 20 хвилин.

Білий хліб

Потрібно:

- 1 горнятка молока
- 4 горнятка борошна (муки)
- 1 кубик дріжджів
- 2 унції масла або маргарини
- 1 яйце
- 1 ложка соли
- 1 ложка цукру

Дріжджі розпустити в пів горнятку теплої води (гл. вище). Вимішати в мисці з борошном і додати товщ, молоко, яйце і замісити. Місити треба довше, як разовий хліб. Коли відстає від руки, накрити стирочкою і поставити в тепле місце.

Повинно рости около 1 годину. Приготувати форму й вимастити. Перемісити ще раз тісто, виложити до форми так, щоб сягало до половини. Ще раз поставити, щоб виросло і виповнило форму. Помастити оливою. Вставити до вогнистої печі на 350° і пекти 18—20 хвилин.

Із тієї кількості вийдуть 2 бохонці хліба.

Анна Сивуляк

КРЕМИ

ЄВГЕНІ ЯНКІВСЬКОЇ:

Гормонові проти зморшок	\$2.75
Вітамінкові відживні	1.85
Підклад під пудер („Павдер Бейз Лошен“)	1.25

Висилаємо за післяплатаю.

Адреса:

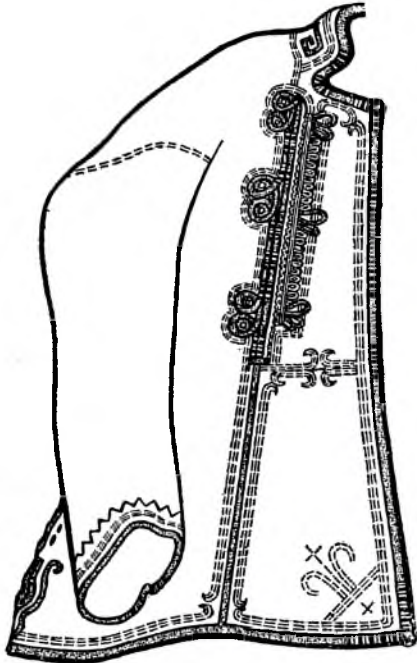
MONA LISA COSMETICS Mfg.
84 Pricefield Rd., Toronto, Ont.

Український народний стрій

На Гуцульщині

ВЕРХНЯ ОДИЖ

Поверх китптаря (гл. Н. Ж. 1961 ч. 8) гуцули вдягають **сердак**. Це є рід свити з доморобного червоного або бру-

Передня поля гуцульського сердака Сердак обведений обміткою з волічки та декоративним швом із кольорової волічки. На грудях, там де „грідушки“ лучаться зі станком — декоративні петлі.

The Hutsul coat-tails are richly adorned with decorative stitches.

Кооп. „БАЗАР“

ВИКОНУЄ СТИЛЕВІ
ГУЦУЛЬСЬКІ СТРОЇ

для таких гуртків та хорових з'єднань, по гуртових цінах. Просимо писати за проспектами.

Також можна замовляти окремі частини для хлопців і дівчат.

B A Z A A R
823 N. Franklin St.
Philadelphia 23, Pa

натного сукна. Сердак відзначається від свити дещо відмінним кроєм і є короткий.

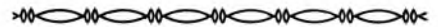
В засаді крій сердака оснований на тому самому перегнутому куснику матеріялу, що й інші свити. На рисунку бачимо, що він творить станок (1). По середині його роблять виріз для шиї. Передню частину розрізують на обидві поли. Щоб вони заходили одна на одну, додають до них довгі смуги „грідушки“ (2). Рукави мають своєрідний крій (3). Їх пригочують до станку швом до переду. Збоку сердак викінчують клинами (4). Виріз шиї обведений невеликим стоячим коміром (5).

Всі шви сердака орнаментовані стібками з кольорової волічки. Окрім того „грідушки“ зпереду покриті орнаментом із волічкового шнурка (гл. рисунок) у жовтій, цеглястій і зеленій красці. Часто бувають ще китички з тієї ж кольорової волічки, звані „дар-

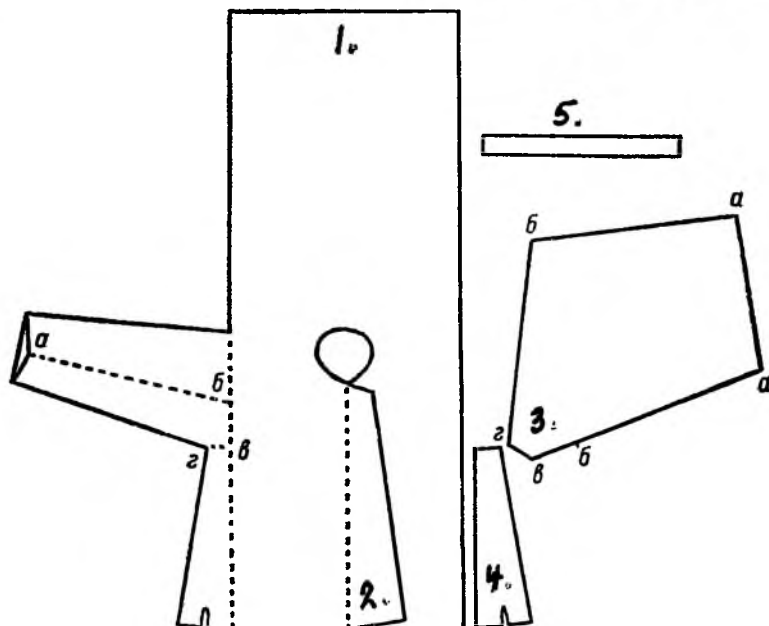
мовисами“, або „бовтиці“, себто зав'язки, що звисають від коміра.

Гуцульський сердак завжди довший за китптар, але коротший за сорочку.

Матеріал: Доморобного сукна тут не маємо та й воно було б непридатне для тутешніх умовин. Тому для шиття сердака підбираємо темно-червоної повстяної матерії (фільцу) і ладимо його на підшивці. Підшивка матова, тієї самої краски. Між підшивку й повстяний матеріял можна вложити штвиного полотна (як у плащах). Завдяки йому сердак дістане той тугий вигляд, що йому надає доморобне сукно.

Відновлюйте Вашу передплату вчас, тим досягнете миле почуття упорядкованости, а видавництву зрівноважений бюджет.

Крій гуцульського сердака

Ч. 1: Станок із перегнутого кусника сукна. Ч. 2: Передні, доставні смуги станку „грідушки“. Ч. 3: Рукав сердака. Ч. 4: Бічний клин. Ч. 5: Стоячий комір. — Із збірника „Вбрання“, Київ, 1961.

Pattern of a Hutsul coat.

НАШИМ ДІТЯМ

Ганна Черінь

ПЕРШИЙ РАЗ ДО ШКОЛИ

Заглядає промінь в вікна —
То пограється, то зникне,
Потім хлопчика, що в ліжку,
Полоскоче в босу ніжку.

Вже якраз пора вставати
І часу не дармувати.

Каже мама до Миколи:
— Нині, синку, йдеш до школи!
Вмийся, помолися Богу,
Снідай, та й підеш в дорогу.

Наш Микола не барився:
Помолився і наївся,
Вбрався він в сорочку білу,
Взяв книжок торбину цілу . . .

Мама думала Миколу
Відвести за ручку в школу,
Та сказав поважно син:
— Я і сам піду, один!

Всю весну сестру Тетянку
В школу проводжав щоранку,
Так що за останній рік
До дороги добре звик:

Як дві вулиці минути,
А на третю завернути,
Школа зразу там, за рогом.
— Добре, йди, синочку, з Богом!

Йде Микола швидко й прямо,
А з віконця стежить мама,
Як її великий син
В школу йде вже сам, один.

ПАВУЧОК

— Павучок, павучок,
Мальована спинка.
Що це в тебе з ниточок?
— Хатка — павутинка.

— Павучок, павучок,
Мальована спинка.
Де ж набрав ти ниточок?
— Все це моя слинка.

Гурт цікавих діточок
Кущик розглядає . . .
Налякався павучок,
Заховався між гілочок,
Мов його й немає . . .

Діма

ПАПЕРОВІ ЗМІЇ

На леваді біля ставу
Збіглись діти на забаву.
Хто вести найкраще вміє
Паперові бистрі змії?

Мчаться змії, як шалені —
Жовті, сині і зелені.
І махають з висоти
їх закручені хвости.

І, як паперові змії,
Вслід злітають наші мрії.

На хлопят цих подивись:
Виростуть вони колись,
І чимало з них, щоб знав ти,
Це — майбутні астронавти,
Що помчать швидкі ракети
В простір, на нові планети.

Ну — а поки тільки мрії
Її паперові бистрі змії...

Вітер грає, вітер свище...
Чий же змії злетить найвище?
Чий з усіх найкращий змії?
— Мій!

— Мій!

— Мій!

— Мій!

Як зірвався буревій,
Стрепенувся кожен змії!
Не питаючися, чий,
Всі сплелись в один сувій!

Діти бігають, як кузьки,
Цупко сіпають мотузки,
Кожний тягне змія вниз...
Дехто й сердиться до сліз...

Олена Цегельська

Івасик-забудько

Рано мама мусіла йти з дому до праці. Збудила свого сінка, школярика: — Івасику, — сказала, — збирайся скоренько і йди до школи! А знаєш на який автобус сідати?

— Знаю, мамо, на цей, що на ньому біла таблиця збоку.

— На цей самий. Не забудь чо-го! На кухні стоїть твоє снідання. Не барися! Поспішай!

Зачепились змії цупко,
На землі — мотуззя купка:
То ж майбутні всі пілоти
Досить матимуть роботи!

Ганна Черінь

ПРИМОВКА

Хлюп-хлюп, хлюп-хлюп,
водиченька!

Хлюп-хлюп, хлюп-хлюп,
теплесенька!

Купаються із донею
і гусочка білесенька,
і рибонька малесенька.
Ще візьмемо у ванночку
і лялечку Телесика.

Хлюп-хлюп, хлюп-хлюп,
теплесенька,

Хлюп-хлюп, хлюп-хлюп,
водиченька!

Помию ручки, ніженьки,
умию доні личенько.

А доня має лялечку
Івасика-Телесика.

Водиченька ж теплесенька!

Г. Чорнобицька

Збірник для дітей

„СРІБНА ЗІРКА“

Коштує 50 ц.

Замовляти в Централі СУА

винне — мабуть квасне, — але випив.

Ухопив течку і що — духу побіг до „баса“. Багато не роздумуючи вскочив до першого, який надіхав. Іде. Розглядає крізь вікно рух на вулиці — що це таке? Якісь вулиці незнані! А нагло, як не зірветься з місця, як не прискочить до автоводія:

— Та куди ж ви, оце йдете, містер? А цей йому спокійно: — Туди, куди завжди. — А тобі куди? — Ой, та мені до парохіяльної школи св. Михаїла!

— То ти не в той автобус зайшов. А тобі треба до онтого! Та й показав рукою. Написав Івасикові другий квиток і казав зійти. На другій зупинці Івасик цілком розгубився. На щастя висіла з ним ще якась пані, яка це все бачила та чула. Вона взяла Івасика за руку, мов малу дитину і повела до другої зупинки.

Через цю задержку вже стало досить пізно. Але на цьому не кінець. До того ще розв'язалась йому шнурівка у черевикові. Біля шкільної брами мусів спинитись, щоби зав'язати. А, що було душно, скинув жакетик і повісив на брамі, як зав'язував черевик. Відтак мерщій побіг до кляси.

Підчас перерви шкільний сторож настроїв якийсь жакетик на держак мітли і обнісив, мов який прапор, між дітьми і кликав: — А чий це жакетик? Голосись!

— Це мій! — крикнув Івасик — я, я забув про нього.

— Маєш щастя, що я його завважив, а не чистильники вулиць, а то твій новісінський жакетик опинився б у смітнику. Та й пропав би, на амінь! . . .

А вдома мама привітала його докором:

— Ти чого випив нині рано цілу склянку сметани? Та ж я тобі вразно сказала, де твоє снідання.

— Так, так, — матусю, сказала, — але я забув!

А зі здивуванням даліше: — О! то це була сметана?

— Авжеж, певно, що сметана. А не розболівся у тебе від неї животик?

— О, ні, мамо, мені від неї дуже легко стало — я ще одну склянку випив би.

А іншим разом дуже спішився, щоб хоч раз нарешті прийти до школи вчасно. Скоро, прихапцем одягнувшись, ухопив зі стола, що потрібне і мерщій вибіг із хати.

А все ж таки, і пані вчителька і діти вже були в клясі. Несміливо увійшов і нерішуче станув біля дверей. Та тут же сталось щось таке дивне! На його вигляд всі діти і, навіть, сама пані вчителька, засміялись: — Ха-ха-ха! — та: Ха-ха! Зніяковілий Івасик оглянув себе, дивуючись, що то вони на нього таке смішне побачили. І, аж тепер спостеріг, що з поспіху, замість своєї шкільної течки ухопив був зі стола, і тепер пригортав до грудей, мамину шкіряну торбинку.

ку. Засоромлений, мерщій завернув, вибіг на коридор і побіг просто додому.

Пані вчителька вибігла за ним, кликала, щоби вернувся. Де там! Біжить, та біжить, хотів пішки забігти додому по течку — бо на автобуса не мав грошей. Так він біг що аж упрів!

Десь у половині дороги пригадав собі, що даремно біжить, бо двері хати заперті на замок, а ключики від дверей у нього в течці — ну, а течка в хаті. Та й, зі спущеним носом, вернувся назад до школи.

Якось пані вчителька на цей раз на нього не гнівалася. Дала йому кілька листків паперу, бо зшитка не мав, і казала записувати, що буде задане на домашню вправу.

Коли, по науці прибіг додому, на щастя, батьки вже були в хаті і відчинили йому. Мама гнівно привітала його!

— Ох, ти непоправний забудьку! Як ти міг забути течку?

Івасик сердечно привітався із своєю течкою, переглянув зшитки і з радістю сказав собі:

— Як то добре, що я тут маю вже готові домашні вправи! Не потребує писати. Та й побіг гратись.

А на другий день пані вчителька питає: — А де твоя домашня вправа? Івасик показує зшиток: — Ось тут!

— Та ж це завдання було на вчора, а на сьогодні я казала тобі переписати з листка до зшитка і викінчити.

— Так, так, пані казали, але я, я забув! . . .

Часто траплялось Івасикові забувати. Аж діти гукали до нього: — Івасик — Забудько! Забудько!

А знов одного разу пані вчителька спитала:

— Ти чому Івасику вчора до церкви спізвився?

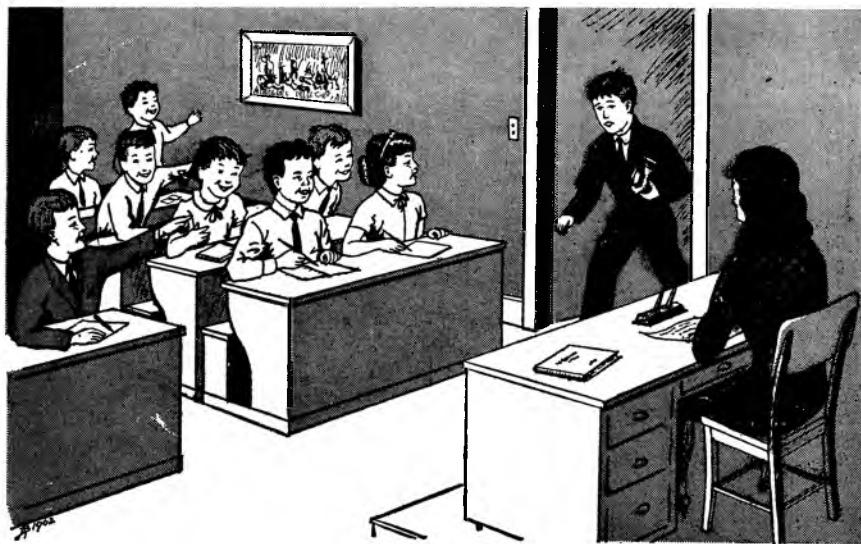
Засоромлений хлопчик признався: — Я забув узутись.

— Якто? „Забув узутись“? Хіба босий вийшов на вулицю?

— Ні, не босий, а в старих, подертих, домашніх капцях.

І знов усі сміялися з нього.

Згодом Івасикові самому надокучили ці насмішки над ним і він став більш уважним. Та й перестав бути „забудьком“.

На його вигляд усі діти і навіть сама пані вчителька засміялись...

В новій каденції вітаю Вас, дорогі Союзянки! Вашою волею я залишилась на чолі організації і з Божою допомогою починаю наново цей трудний шлях.

XIII. Конвенція СУА поза нами. Коштувала нам багато зусиль та гроша, але й дала багато вдовolenня.

Вже в підготові до Конвенції проявився уважний підхід. **Звітні листки**, що їх Централя розіслала весною ц. р., настіли від 51 Відділів на час. Вони дали повний перегляд організаційної, культ.-освітньої, виховної праці, як також суспільної опіки та зв'язків Відділів. Могутня картина нашої праці й наших осягів! Звіdomлення, що його зладила Звітowa Комісія, було таке цікаве, що зовсім оправдано делегатки домагались, щоб його відбити й розіслати всім Відділам СУА. Це й сталося і напевне вже маєте цей звіт у своїх руках.

Радує також **кількість делегаток**. 48 Відділів вислало своїх представниць, при чому прибули делегатки з усіх Відділів Шикаго й Дітройту, отже й дальше віддалених центрів. Участь у Конвенції — це важливе організаційне завдання. Як гарно, що стільки Відділів це зрозуміло!

Вже вдруге включили ми в програму Конвенції **ділові Комісії**. Організаційна, культ.-освітня й імпрезова, зв'язків, сусп. опіки, виховна, пресова, господарська — ось ділянки праці, що їх обговорено в Комісіях. З великою увагою радили вибрані делегатки та намітили пляни на майбутнє. Ця форма вже прийнялась у нас і дає гарні висліди. Доказом того ділові резолюції нашої Конвенції!

Зокрема слід привітати **форму виборів Гол. Управи**. Номінаційну Комісію створили голови Окр. Рад та представниць тих округ, що їх голови на Конвенції не було. Тим самим усі округи виявили свою волю й вибір був справді висловом усього членства СУА.

Програма Конвенції пробігала **точно і в часі**. У цьому велика заслуга делегаток, що приходили на час, пильно слідували за нарадами, живо забирали голос у дискусіях. Атмосфера діловості й уваги проходила крізь Конвенцію СУА.

Це все прояви нашої зрілості й упорядкованості. Продовжуймо це, дорогі Союзянки, в наших Округах і Відділах! Щоб ми справді обґрунтували й заслужили собі на наймення організації, як клітини державного народу!

Олена Лотоцька, голова

Централя одержала

від 31. травня до 3. серпня 1962:

РІЧНА ВКЛАДКА І ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД:

Від. 2 Честер	20.00	5.00
„ 8 Бронкс, Н. Й.	20.00	5.00
„ 10 Філадельфія	20.00	5.00
„ 12 Шикаго	23.00	—
„ 14 Клівленд	20.00	5.00
„ 16 Твін Сіті	20.00	5.00
„ 18 Джемейка	—	5.00
„ 33 Клівленд	20.00	5.00
„ 34 Коговс	20.00	5.00
„ 55 Лос Анджелес	20.00	5.00
„ 59 Балтімор	20.00	5.00

ФОНД ЦЕНТРАЛІ І ВКЛАДКА ДО СФУЖО:

Від. 2 Честер	93.00	9.30
„ 8 Бронкс	37.50	3.75
„ 10 Філадельфія	97.50	9.75
„ 18 Джемейка	19.50	1.95
„ 20 Філадельфія	40.50	4.05
„ 21 Бруклін	76.00	8.00
„ 24 Елізабет	127.50	—
„ 33 Клівленд	67.50	6.75
„ 55 Лос Анджелес	76.50	7.65
„ 59 Балтімор	10.00	—
„ 61 Вітпани	28.50	.50
„ 62 Сан Франціско	—	5.00
„ 68 Сиракюз	48.00	4.80
„ 70 Пассейк	60.00	6.00

ФОНД РЕЗЕРВОВИЙ І КОНВЕНЦІЙНИЙ

Від. 2 Честер	10.00	5.00
„ 6 Рочестер	—	10.00
„ 8 Бронкс	10.00	10.00
„ 10 Філадельфія	10.00	5.00
„ 16 Твін Сіті	10.00	5.00
„ 18 Джемейка	10.00	5.00
„ 33 Клівленд	10.00	5.00
„ 34 Коговс	10.00	5.00
„ 55 Лос Анджелес	10.00	10.00
„ 59 Балтімор	10.00	5.00
„ 62 Сан Франціско	5.00	5.00
„ 70 Пассейк	10.00	5.00
Осип Тритяк, Філадельфія		5.00
Анна Чорній, Балтімор		2.00

ФОНД РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ:

Від. 54 Вилмінгтон		5.00
--------------------	--	------

НА НОВИЙ ДІМ СУА:

Від. 48 Філадельфія	уділ	100.00
„ 62 Сан Франціско		10.00
Володимира Ценко, Філа.		10.00
Катерина Гіль, Трентон		5.00
Анна Сивуляк, Філадельфія		5.00

ВКЛАДКА ДО УККА — ЗУАДК

Від. 43 Філадельфія	10.00	5.00
„ 68 Сиракюз	10.00	—

НА УКР. ІНВАЛІДІВ ДИВІЗІЙНИКІВ:

Від. 33 Клівленд		30.00
------------------	--	-------

„ФОНД 500“

Окружна Рада СУА, Ньюарк (зі свята Героїнь)		100.00
---	--	--------

НА НТШ, САРСЕЛЬ, ФРАНЦІЯ:

Іванна Скопляк, Клівленд		15.00
Від. 33 Клівленд		20.00

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“

Від. 8 Бронкс		10.00
„ 10 Філадельфія		60.00
„ 11 Трентон		49.00
„ 13 Честер		15.00
„ 16 Твін Сіті		18.00
„ 20 Філадельфія		69.00
„ 24 Елізабет		100.00
„ 28 Ньюарк		22.00
„ 33 Клівленд		130.50
„ 44 Філадельфія		5.00
„ 47 Рочестер		70.95
„ 47 Рочестер		13.00
„ 54 Вилмінгтон		23.00
„ 55 Лос Анджелес		5.00
„ 57 Ютика		90.00
„ 62 Сан Франціско		5.00
„ 64 Нью Йорк Сіті		177.00
„ 68 Сиракюз		86.00
„ 70 Пассейк		30.00
„ 71 Джерзі Сіті		10.00
Дарія з Куриловичів Білова, Бінгемптон		20.00

По Конвенції СЧА

П'ятниця, 29. червня 1962

При виповненій делегатками залі голова Конвенційного Комітету п-ні Осипа Грабовенська відкрила Конвенцію, бажаючи успіху в нарадах. З черги голова п-ні Олена Лотоцька привітала делегаток. Коротко висловила побажання, щоб янгол миру просвітив нас своєю мудрістю і дозволив довести наради до успішного кінця. Потім о. Мельник молитвою започаткував наради.

До Президії Конвенції увійшли: п-ні Ірина Падох, голова, пп. Анастазія Вокер, Стефанія Пушкар і Катерина Пелешок, заступниці, пп. Ніна Самокішин і Емілія Онишкевич, секретарки.

Однохвилинною мовчанкою Конвенція віддала шану тим членкам Гол. Управи, що відійшли, а саме — бл. п. Розалії Сидорик, Олені Гординській, Кекилії Гардецькій і Ганні Ракочій-Білінській.

Відчитано привіти від жіночих центральних організацій — Світової Федерації Українських Жіночих Органі-

зацій, від Ген. Федерації Жіночих Клубів у Вашингтоні, Організації Українок Канади, Об'єднання Українських Жінок у Німеччині, Організації Українських Жінок при ХОС-і в Бразилії.

Слідував вибір Комісії, із таким вислідом:

Верифікаційна: пп. Анна Сивуляк, Антоніна Кульчицька, Марта Білінська.

Мініційна: пп. Ірина Падох, Наталія Лопатинська, Ольга Салук, Євгенія Дубас, Анастазія Вокер, Софія Годованець, Уляна Терлецька.

Звіткова: пп. Ірина Качанівська, Анна Суха, Ірина Петрівська, Варка Бачинська, Іванна Пенкальська.

Резолюційна: пп. Лідія Бурачинська, Ніна Лужницька, Ганна Ратич, Анна Настюк, Ольга Городиська, Ліна Мікула, Ольга Соневицька.

Організаційна: пп. Ірина Кашубинська, Іванна Бенцаль, Марія Євсєвська, Марія Будор, Катерина Баран.

Культ. Освітня й Імпредова: пп. д-р Євгена Ержківська, Ольга Граб, Оксана Тарнавська, Мирослава Слєбі, Люд-

мила Сердюк, Стефанія Бернадин, Марія Лисюк, Емілія Завільська, Надія Жасіянчук.

Виховна: пп. Анна Богачевська, Софія Шумська, Марія Яримович, Галина Бондаренко, Іванна Гентош.

Сусп. Опіки: пп. Ольга Муссаковська, Олександра Когут, Олена Кіляр, Марія Фецачин, Розина Захарченко, Марія Івахів.

Бюджетова: пп. Павлина Будзол, Анна Сивуляк, Анна Кізима, Марія Пашук, Анна Сливка, Катерина Мураль.

Статутова: пп. Іванна Рожанковська, Ольга Макар, Марія Демидчук, Олена Назар.

Преси і Зв'язків: пп. Ольга Соневицька, Олександра Ковальська, Ірина Остапюк (преса), пп. Іванна Бенцаль, Олена Волянська, Франя Стек, Марія Душник (зв'язки).

Господарська: пп. Марія Величко, Михайлина Чайковська, Катерина Кузьма, Ксеня Палер, Олена Куси, Катерина Папуга.

Українську пресу репрезентували на Конвенції: п. Микола Пасіка („Америка“), п. Остап Тарнавський („Свобода“), п-ні Ольга Соневицька (Новий Шлях), п. М. Денисюк („Овід“).

У своєму звіті голова СЧА п-ні Олена Лотоцька накреслила перебіг праці організації за три роки, зусилля, шукання, а часом і розчарування, такі притаманні кожній організації. Звіт цей вона назвала фотографією, в якій ми себе побачили. Делегатки слідували за ним дуже уважно й робили в ньому помітки для дискусії.

З черги відчитано привіти Наук. Т-ва ім. Шевченка і Комітету Побудови Пам'ятника Т. Шевченкові. В цьому останньому підкреслено жертвенність жіноцтва, що ставить нас на друге місце по Укр. Нар. Союзі. Слідував привіт від „Провидіння“, Роб. Союзу, Укр. Нар. Союзу, Т-ва „Самопоміч“, Акад. Т-ва „Обнова“, Об'єднання Укр. Вет. Лікарів, ДОБРУС-у, ОБВУА.

Дальше п-ні Стефанія Пушкар, місто голова СЧА подала фінансовий звіт за цілу каденцію. Голова Контр. Комісії п-ні Катерина Пелешок звітувала про перебіг контролю, яка знайшла діло-і книговодство в повному поряд-

Ольга й Іван Городиські, Клівл.	20.00
Марія Буцяк, Манчестер, Н. Г.	18.50
Ірина Нанассі, Л. Ай. Ситі	6.00
Теодфія і Михайло Хвостик, Манчестер	5.00
Волод. Білінський, Рочестер	5.00

ПРЕСОВИЙ ФОНД „Н. Ж.“:

Від. 2 Честер	10.00
„ 14 Клівленд	5.00
„ 17 Маямі	10.00
„ 55 Лос Анджелес	5.00
„ 62 Сан Франціско	5.00
Марія Буцяк, Манчестер, Н. Г.	15.00
Марія і Гр. Ясінські, Дітройт	10.00
Д-р М. Танчак-Дизьо, Левистон	6.00
Анна Сивуляк, Філадельфія	5.00
Теодфія і Михайло Хвостик, Манчестер	5.00
Марія Попадик, Клівленд	5.00
Марія З. Макарушка, Еванс Мілс	4.00
Теодозія Пришляк, Гилсайд	3.00
Марія Процай, Міннеаполіс	2.00
Дарія Ратич, Філадельфія	2.00
Анна Наконечна, І. Ленсінг	2.00
Наталія Яблонська, Торонто	2.00
Володимира Брикович, Філа.	2.00

Люся Струк, Наєгра Фоллс, Онт.	2.00
Марія Гуцал, Шикаго	1.50
Ольга Падик, Торонто	1.10

По 1.00 дол.: Марія Костів, Туджонга, Марія Хоптж, Рочестер, Мирослава Чубатий, Бриджпорт, Анастазія Кравс, Сиракузи, Марія Горбачук, Бофало, Ольга Макар, Дітройт, Марія Матвійків, Вилмінгтон, К Дай, Мейпелвуд, Анна Стельмах, Балтімор, Ольга Стебновська, Філадельфія, Оксана Рак, Нью Йорк, Стефанія Городинська, Клівленд, Ольга Фараонів, Трентон, Оленка Шиприжевич, Філадельфія, Олена Карпак-Бенцаль, Міннеаполіс, Ірина Охрім, Гартфорд, Волод. Басладинська, Клівленд, Олена Лиско, Бронкс, Марія Бабяк, Торонто, Катерина Гусак, Вилмінгтон, Анна Кізима, Нью Йорк, Марія Карабін, Шикаго, Маруся Пеленська, Марія Рудницька, Вінніпег, Анна Гачкевич, Аллентавн, Василіна Микитин, Трентон.

З подякою,

А. Кульчицька, фін. секр.
Анна Сивуляк, касієрка

ку. На кінець іменем Контр. Комісії зложила Екзекутиви з п-ні Оленою Лотоцькою на чолі подяку за переведення господарки організації.

На цьому сесію, якою проводила на переїзді пп. Падох і Пушкар, закрито. На делегаток чекав автобус, що мав завести їх до **Дому СУА**.

Тут зустріла їх на порозі нового Дому п-ні Олена Лотоцька хлібом-сіллю. У Домі СУА чекала їх ще одна несподіванка: відкриття **Виставки Жіночої Творчості**. Перетявши стрічку що загороджувала вступ до залі, п-ні Стефанія Пушкар, голова Комітету Виставки, запросила делегаток і гостей до середини. Там пояснила значення Виставки, що має показати — поруч громадської готовності — також мистецькі осяги українського жіноцтва. Тут показано книжки жіночого пера (24 письменниці), картини образотворчих мисткинь (19 малярок) та вироби прикладного мистецтва з вишивки, кераміки, писанок, тканин і ляльок. Для пояснень служив окремий каталог. Огляд Виставки Жіночої Творчості подамо пізніше.

Гарно обладнаний Дім СУА із двома залами, кімнатою засідань і бюрою, обведений чепурним городом, викликав гарне враження. З ініціативи п-ні Івонни Бенцаль проведено збірку, якої вислід подаємо в іншому місці.

На чільному місці залі Дому СУА висить плястикова **таблиця** з мистецьки виписаним списком фундаторів Дому. На ній видіє 31 Відділів і кілька окремих осіб.

У довшій залі Дому чекала делегаток смачна **вечеря**. Нею проводила голова СУА п-ні Олена Лотоцька, що вмє завжди витворити погідний настрій. По вечері чекала нова несподіванка — **фільм** із відслонення пам'ятника Лесі Українки у Клівленді. Тому, що вже добре стемніло, показано його в городі біля будинку СУА.

Пізно ввечері делегатки повернулись до готелю.

Другий День Конвенції

У суботу вранці радили **Комісії**. Зібравшись невеликими гуртами обговорили головні завдання кожної ділянки і накреслили проект резолюцій.

Спільна сесія почалась о год. 11. Проводила п-ні А. Вокер, покликуючи до слова п-ні Ірину Качанівську від Звітової Комісії.

Звітова Комісія опрацювала звітні листки 52-ох Відділів, що наспіли в

Із XIII. Конвенції СУА у Філадельфії:

П-ні Олена Лотоцька, голова Централі, вітає делегаток хлібом-сіллю на порозі нового Дому СУА. Біля неї п-ні Стефанія Пушкар, містоголова СУА, п-ні Євгенія Дубас, голова Окр. Ради в Клівленді, і п-на Ірина Кашубинська, організаційна референтка.

President Mrs. Helen Lototsky welcoming delegates of the 13th Convention at the new Headquarters Building with bread and salt, an old Ukrainian custom.

час. На жаль не всі Відділи відгукнулись і при найкращій волі Комісії вдалось узгляднити тільки матеріял, поданий до 20. червня 1962. Однак ця картина праці 52-ох Відділів є імпозантна. Голова Комісії перейшла всі ділянки праці починаючи від **організаційної**. У звіттовому часі від 1959 р. до 1962 р. постало 6 нових Відділів (25 у Потакет, 29 у Шикаго, 32 у Брістоли, 44 у Філадельфії, 61 у Виппани, 72 у Нью Йорку). Пересічна участь членок у сходинах є 44.7%. Застановляє слабкий приріст членства (191 членок).

Фінансова референтура подає перегляд прибутків і видатків тих самих Відділів. У заг. сумі 106.531.97 дол. майже половину творить дохід із імпрез (52.782.44 дол.), однак деякі Відділи не завдали собі труду, щоб подати чистий прихід. У видатках поважну суму творить Фонд „Мати й Дитина“, що поруч із пожертвами на церкви й школи є головним грошовим оподаткуванням Відділів.

У ділянці **суспільної опіки** завважається вже перевага допомоги потребуючим на місцях. Також виконано багато інтервенцій у шпиталях та в лікарів. Допомога за океан продовжується у формі патронатів над навчальними станицями, бабусями, студентками й одяговими пачками. Більші грошові датки деякі Відділи дали на о-

селі (22, 33, 63, 64, 68). Фонди збирають через оподаткування, збірки під церквою, продаж печива і вживаних речей.

Культ. освітня й імпрезова референтури виявили оживлену діяльність Відділів. Маємо при Відділах 8 хорів і 8 театральних гуртків. В імпрезах переважають розвагові (344), але поважне місце займають обрядові (71), святочні сходини (87) і ювілеї (46). Кількість Свят Жінки-Героїні (29) свідчить про увагу Відділів для цього свята.

Виховна референтура виказала гарні осяги. На терені СУА діють 4 світлички (29 у Шикаго, 33 у Клівленді, 43 у Філадельфії і 59 у Балтиморі), 6 Відділів допомогли українській дитині виїхати на літню оселю. Відділи живо співпрацюють із парохіяльними школами та школами українознавства. Нажаль лиш 14 Відділів мають виховні референтки.

Референтура **зв'язків** виявила гарні контакти. П'ять Відділів має зв'язок із Ген. Федерацією Жін. Клубів, а 19 Відділів співпрацює з іншими американськими організаціями. Тих же 19 Відділів брали участь в американських імпрезах, а 5 Відділів вітали в себе видатних американських осіб. На жаль тільки 5 Відділів написали листи у справі поштового значка Т. Шевченка.

Пресова референтура теж гарно

працювала. У 30 Відділах діють пресові референтки, що працювали над збиранням передплат, оголошень і дбали про дописи до журналу. У цілому було 284 дописи в Н. Ж., а 42 в загальній пресі.

Звітові зала прислухувалась дуже уважно й висловила побажання, щоб він був відбитий і розісланий Відділам.

Зчergi п-ні Ірина Пеленська, б. голова Союзу Українок Австралії, що переселилась недавно тому, зложила привіт від жіноцтва Австралії.

Дискусія. Звіт голови й Звітової Комісії викликав багато думок. Із них можна відмітити ті, що вносили засадничі новини. П-ні О. Соневіцька звернула увагу на те, що матеріалами імпрез Відділи повинні обмінюватись і що слід було б розписати конкурс на музичні твори. П-ні О. Куси вимагала більше англомовних сторінок у журналі, а п-ні М. Душник побажала більшої участі в американському житті. Пп. Мохнацька і Г. Ратич поклали на тиск на виховну сторінку, а п-ні М. Євсєвська вимагала піддержки для виховного фонду ім. Г. Ракочої. Доволі багато дискутовано над вкладкою Відділів і вкладкою членок-пенсіонерок (К. Палер). У висліді п-ні М. Будор поставила внесок на підвищення орг. фонду з 5 дол. на 10 дол., щоб об'їздки Відділів були частіші. Застановились також над фінансами нового Дому СВА. На думку п-ні П. Будзол слід змагати до сплачення моргеджу при помочі позичок Відділів, як це сталося і з попереднім Домом СВА. Дім є в гарному місці, добре представляється і тому треба змагати до облегшення його господарки. Запит п-ні О. Городиської про пересувну виставку нар. мистецтва і створення музею дістав відповідь п-ні Пушкар про те, що одне і друге вже підготовляється і незабаром буде відкрите.

Слідувала перерва на обід, під час якої п-ні Стефанія Пушкар відчитала доповідь „Організована жінка буде наше майбутнє“. Деякі думки з неї подаємо в нашій передовій. Точний текст доповіді буде розісланий.

Дальшою Сесією проводила п-ні І. Падох.

Слідували звідомлення Комісій. Іменем Бюджетової звітувала п-ні А. Сливка, Сусп. Опіки п-ні О. Муссаковська, Зв'язків і преси п-ні І. Бенцаль, Організаційної пп. Ірина Кашубинська й Марія Душник, Господарської

п-ні М. Величко, Культ. Освітньої п-ні д-р Є. Єржківська, Виховної п-ні М. Яримович. На кінець п-ні І. Рожанковська, статутова референтка, подала вислід запропонованих змін статуту.

У дискусії заторкнуто справу приналежності чужинок, заміжніх за українцями (п-ні У. Терлецька), побільшення англійських сторінок у журналі (пп. О. Ковальська, І. Бенцаль), брак виховних учительських сил та їх вишкіл (пп. І. Петрівська, С. Бернадин, О. Гарванко), обговорення актуальних книжок на сходах (п-ні О. Салук), керману дитячу зустріч (п-ні Л. Бурачинська).

Опісля п. Антін Батюк, гол. предсідник Укр. Роб. Союзу привітав Конвенцію, а п-ні Катерина Пелешок відчитала список жертводавців на новий Дім СВА. Збірка, проведена на вечері дала суму 562.00 дол. Осередом проголошено помертву 48 Відділу СВА у сумі 100 дол. (голова п-ні М. Баб'як).

О год. 5:30 Сесію закрито.

Банкет

О 7-ий год. Гол. Управа, делегатки і гості зійшлися в великій, гарно прибраній залі. За святочним столом сіла Гол. Управа й почесні гості, окремі столи були для представників організацій, мистців і для членок хор.

Банкет відкрила його референтка п-ні Стефанія Вовчак, членка Управи 52 Відділу СВА. Вона провела молитву і передала ведення банкету п-ні Осипі Грабовенській, голові Конвенційного Комітету. П-ні Грабовенська привітала присутніх і пояснила значення цієї святочної зустрічі. Тоді запросила гостей до вечері, яку стали подавати.

По вечері покликано до привіту представницю СФУЖО, п-ні д-р Наталю Пазунок. У своїй доповіді вона накреслила шлях Світової Федерації та пояснила обидва відзначення жіночої праці, вперше проголошені цього року. Перше з них заслужив собі пам'ятник Лесі Українки, відслонений у 1961 р. у Клівленді. У висліді п-ні Олена Лотоцька, як містоголова СФУЖО, представила присутнім голову Комітету Побудови п-ні Катерину Мураль і на знак признання пришила їй чудову китичку. П-ні Мураль подякувала за відзначення й висловила жаль, що її тісної співробітниці при цьому почині, п-ні Михайлини Ставничої, немає на Конвенції.

Настала хвилина, коли виступив го-

ловний промовець проф. Лев Добрянський. У Філадельфії промовляв із особливим сентиментом, згадуючи як живо й охоче місцеве українське студентство піддержало акцію УККА своїми листами до конгресменів і сенаторів. Темою його промови була міжнародна ситуація та наше становище до неї, що вимагає від нас зручності й терпеливості. Тільки тоді осягаємо й здобуваємо ґрунт.

По цій промові почалась мистецька частина програми. Започаткував її хор 11 Відділу СВА під орудою п-ні Ірини Бованко, проспівавши „Привіт“ Китаєстого, „Накрила нічка“ Кулчинського і жартівливу лемківську пісню.

Сольоспів п-ні Марії Лисогір із Нью-Йорку двома піснями до слів Лесі Українки очарував залю. Наддатком „Садок вишневий“ співачка осгнула бурю оплесків. (Супровід О. Дмитрів).

Хор 10 Відділу СВА під орудою проф. Ірини Чумової проспівав в'язанку нар. пісень, укладу диригентки, а потім вальс „Про рідний Львів“ муз. Е. Козака. Добре відомий у Філадельфії хор корисно представився делегатам і гостям.

На закінчення програми п-ні Грабовенська представила гумориста Миколу Понеділка. Своєю гуморескою про відвідини пам'ятника у Вінніпегу він пригадав недавню подію, пов'язавши її зручно з відслоненням пам'ятника Лесі Українки в Клівленді.

Третій день Конвенції

Ухвалено бюджет, запропонований на рік у сумі 33,900 дол. і прийнято одностайно підвищу орг. фонду на 10 дол., починаючи від 1963 р. Також признано добровільним фондом — Фонд Зв'язків і Репрезентації, як необхідний для вдержання й розбудови зв'язків. Дальше уділено абсолюторію уступаючій Управі.

На пропозицію п-ні Вокер прийнято засаду, що Номінаційна Комісія має бути вибрана рік перед Конвенцією. До Номін. Комісії входитимуть голови Окр. Рад і містоголова Централі.

З черги п-ні А. Вокер, як голова Номін. Комісії, відчитала листу нової Управи, яку прийнято рясними оплесками. До неї увійшли:

П-ні Олена Лотоцька, голова, пп. Стефанія Пушкар, Анастасія Вокер і Марія Яримович, містоголови, п-ні Ірина Качанівська, секретарка україн. мовою, місце англомовної секретарки необсаджено, п-ні Антонія Кульчицька, фін. секретарка, п-ні Анна Сиву-

НЬО ЙОРК, Н. Й.

З Ювілею на „Наше Життя“

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Звіт із діяльності Окр. Ради СУА

Окружна Рада СУА опирає свою працю на 6 Відділах, що їх підтримує і підбадьорює.

Спільно з Укр. Зол. Хрестом Окр. Рада влаштувала Свято Олени Теліги, що відбулося величаво і згуртувало численну публіку.

Перед Великоднем заметушилися всі

ляк, касієр. Референтками стали: п-ні **Грина Кашубинська** і **Марія Душник** організаційними, п-ні **др. Євгена Єржківська** культ.-освітньою, п-ні **Ніна Лужницька** імпрезовою, п-ні **Марія Ржепецька** нар. мистецтва, п-ні **Анастасія Вокер** зв'язків, п-ні **Анна Богачевська** виховною, п-ні **Ольга Макара** сусп. опіки, п-ні **Іванна Рожанковська** статутною, п-ні **Осипа Грабовенська** пресою, п-ні **Марія Величко** господарською.

До **Контр. Комісії** увійшли: п-ні **Катерина Пелешок** голова, пп. **Марія Баб'як** і **Іванна Бенцаль**, члени, пп. **Ольга Муссаковська** і **Варка Бачинська**, заступниці.

П-ні **А. Вокер** представила нову Головну Управу, а п-ні **Падох** заапельювала до п-ні **Яримович**, щоб зорганізувала в Шикаго Окружну Раду, бо такий великий центр її потребує. Іменем Резолюційної Комісії п-ні **Ніна Лужницька** відчитала проект резолюцій, які Конвенція ухвалила. Їх подано в черговому числі.

Слідували **побажання і вільні внесення**. П-ні **Дубас**, голова Окр. Ради з Клівленду висловила побажання своєї округи, щоб чергова Конвенція відбулася в Клівленді. П-ні **В. Бачинська** порушила справу пам'ятника **Уляни Кравченко**, п-ні **С. Пушкар** пригадала потребу збірок і пожертв цінних предметів і світлин до Музею СУА.

На кінці передсідниці п-ні **І. Падох** подякувала Комісіям, секретаркам та делегаткам за співпрацю. На закінчення голова Централі п-ні **О. Лотоцька** прохала підтримати її в майбутній каденції.

Емілія Онишкевич
секретарка Конвенції

з **показами писанок**. Усі Відділи нашої округи влаштували їх. Разом із тим була получена виставка народної творчості, вишивок, кераміки й дереворізьби. Відбувались вони в бібліотеках, музеях і великих крамницях, отже звертали на себе загальну увагу. В одній такій крамниці впродовж двох тижнів увечері членки СУА демонстрували писання писанок. Зодягнені в гарні народні строї підогривали на писальцях віск і виводили звори, занурювали писанки в відповідних красках. Неструджені в цій праці були пп. **Волянська**, **Тарнавська**, **Мельник**, **Сидір**, **Вирста**, і **Юрко Ломницький**, 11-літній син Союзняки. Демонструвала також п-на **Наталка Онисько**, культ. освітня референтка СУА. Власник галантерійної крамниці **п. В. Ільчишин**, що веде продаж виробів укр. нар. мистецтва і писанок, нагородив пильних писанчарок мистецькими пудерничками, що їх дістали з відповідною подякою через Окр. Раду СУА.

Майже рівночасно Відділ Укр. Зол. Хреста зорганізував малярську **виставку Людмили Морозової**. Окрім картин виставлено також гарні зразки народнього мистецтва. Управа Окр. Ради брала активну участь у відкритті виставки, а 33 Відділ СУА допомагав. Відвідувачі захоплювались картинами, що полонили всіх своєю свіжістю. Що більше — знищена десь на Україні хата не прибивала душі глядача, а навпаки, підказувала, що це набуто річ і відживе, якщо душа жива цього захоче, а душу і гаряче українське серце в цих картинах відчувалося.

Виставку піднесла особиста присутність мисткині, що всіх очарувала й допомогла набути її твори. Добре було б і в інших місцевостях таку виставку влаштувати.

А потім Окр. Рада стала готуватись до Конвенції СУА. Хотілось побути там приготовано, тим більше, що Конвенція мала ще раз відзначити відслонення пам'ятника **Лесі Українки** у Клівленді.

Іванна Скопляк
пресова реф. Окр. Ради

В неділю, дня 10 червня 3 Відділ СУА в Нью Йорку відсвяткував 25-літній подружній ювілей заслуженої членки і уряднички **Анни Матвіїв**. Завдяки нашій енергійній голові **Марії Марусевич** і другим членкам цей Ювілей відбули ми в гарнім настрою та в товариській і гостинній атмосфері. Голова п-ні **Марусевич** відкрила це свято короткою промовою, бажаючи ювілянтці і її чоловікові, що також був запрошений і цілій її родині щастя, багато здоров'я і радості в дальшій житті. „Ви перейшли тернистий шлях, покидаючи рідну хату, рідну землю, але Бог дозволив вам прибути до краю Свободи і Волі, тож нехай ця країна стане для вас другою батьківщиною“ — говорила наша голова. Після промови вручила ювілятам гарний дарунок (срібне накриття до кави), як пам'ятку від усіх членок. Відтак при суто закритих столах відбулась обильна перекуска, в часі якої багато членок склали свої сердечні побажання. З-поза Відділу на Ювілей прибула голова 1 Відділу п-ні **Катря Пелешок** і п-ні **Іванна Бенцаль**. Після побажань слово забрала ювілянтка **Анна Матвіїв**, дякуючи всім за таку милу несподіванку. „Цей день остане на довго в моїй пам'яті і буде неначе ясна зоря світити поміж буднями нашого життя“, — говорила вона. Коротко подякував і **п. Матвіїв** від себе і цілої родини.

Тут не від речі буде згадати, що родина **Матвіїв** прибула до Америки 1949 року і від самих початків п-ні **Матвіїв** включилась у працю 3 Відділу СУА, в якому вже кілька років займає становище фінансової секретарки. Два сини і невістка та внука також живуть у Нью Йорку і належать до тієї частини громадянства, що несе на своїх плечах усі громадянські обов'язки.

З нагоди Ювілею родина **Анни і Теодора Матвіїв** зложила 20 дол. на „Наше Життя“.

М. Д.

ЧЕСТЕР, ПА.

Річні збори 13 Відділу СУА

Дата: 20. травня 1962.

Збори відкрила голова п-ні **Н. Мохнацька** і привітала голову Окр. Ради п-ні **Н. Лопатинську** і містологову п-ні **В. Цегельську**, а присутні відспівали пісню „**Боже, вислухай благання**“.

Президія: п-ні Н. Лопатинська, голова, п-ні Ярослава Кобрин, секретарка, а пп. В. Цегельська і М. Мельник, члени.

Доповідь про піонерку жіночого руху Наталію Кобринську виголосила голова п-ні Наталія Мохнацька.

Протокол із попередніх зборів відчитала секретарка п-ні С. Мельник.

Звіти Управи зложили: п-ні Н. Мохнацька, голова, п-ні С. Мельник, секретарка, п-ні Анна Мінчак, касієрка, п-ні Євгенія Сегер, референтка сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Торік Відділ провів зустріч із 54 Відділом із Вилмінгтону, що була дуже успішна. Влаштував ювілей заслуженої членки.

б) Культ. Освітня й Імпрезова: Відділ влаштував Свято Матері, Свято Батька, ювілей членки. Листопадові роковини та Свято Жінки-Героїні відмічено святочними ширшими сходами. Відділ пожертвував 50 дол. на пам'ятник Т. Шевченка і 10 дол. на пам'ятник Лесі Українки.

в) Сусп. Опіки: Вислано 7 одягових пакунків на Лемківщину, а крім одягу також ліки. Удільно грошової допомоги 4-ом місцевим родинам. Відвідано хворих членок вдома і в шпиталі. Відділ пожертвував 60 дол. на будову нової школи. Для здобуття фондів уряджено продаж печива.

г) Виховна: Відділ провадить курс українознавства для дівчорі і курс вишивання для дівчаток.

г) Фінансова: Відділ мав 1.156.69 дол. приходу і 794.29 дол. розходу.

Контр. Комісія в особах пп. Анни Микити і Леонтини Мінчак ствердили, що книги Відділу є ведені в порядку і запропонували уділити абсолюторію уступаючій Управі.

Дискусія виявила живе зацікавлення вихованням молоді. Про свій досвід із молоддю розказала містоголова п-ні В. Михайлів, яка вчить на курсі українознавства. Цінні вказівки в тому напрямку дала містоголова Окр. Ради п-ні В. Цегельська.

Нова Управа: п-ні Наталія Мохнацька, голова, п-ні Володимира Михайлів містоголова, п-ні Софія Мельник, секретарка, п-ні Стефанія Сарахман, друга секретарка, п-ні Анна Мінчак, касієрка. Референтками стали — п-ні Ярослава Кобрин культ. освітньою, п-ні Ірина Кузик, виховною, п-ні Володимира Михайлів організаційною, п-ні Євгенія Сегер, сусп. опіки, п-ні Софія Мельник пресовою.

Контр. Комісія: пп. Анна Микита, Леонтина Мінчак, Емілія Михалевська.

Заключне слово п-ні Н. Лопатинської, голови Окр. Ради, містило подяку для Відділу за пророблену працю і окреме признання для голови п-ні Наталії Мохнацької. П-ні Мохнацька відома з громадської праці на рідних землях, помімо поважного віку та слабого здоров'я продовжує її й тут та для добра організації не відмовилась від головства, за що належить їй щира подяка.

Збори закінчено молитвою. При перекусці і чайку укладано пляни праці на майбутнє. **Софія Мельник**, секр.

БРУКЛИН, Н. Я.

Річні збори 21 Відділу СУА

Дата: 10. грудня 1961 р.

Збори відкрила голова п-ні К. Баран молитвою.

Президія зборів: п-ні Ярослава Зарицька, голова, п-ні Таня Сусол, секретарка.

Протокол із попередніх зборів відчитала п-ні Марія Бартосевич.

Звіти Управи зложили — п-ні К. Баран, голова, п-ні Марія Бартосевич, рек. секретарка, п-ні Анастазія Глушко, фін. секретарка, п-ні Ксеня Дика, касієрка.

Контр. Комісія у складі — пп. Таня Сусол, Анна Цюпа й Анна Паламарчук, ствердили, що книги Відділу є ведені в порядку і поставили внесення на уділення абсолюторії.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відсвятковано 30-ліття Відділу з участю голови Централі п-ні Олени Лотоцької. Відбулося 7 ширших сходів.

б) Культ. Освітня й Імпрезова: Тричі відбулося бінго, що принесло гарний дохід. На пам'ятник Т. Шевченка Відділ пожертвував 100 дол., а на пам'ятник Лесі Українки 20 дол.

Нова Управа: п-ні Катерина Баран, голова, п-ні Марія Бішко, містоголова, п-ні Марія Бартосевич, рек. секретарка, п-ні Анастазія Глушко, фін. секретарка, п-ні Ксеня Дика, касієрка. Культ. освітньою референткою вибрано п-ні Ярославу Зарицьку.

Контр. Комісія: пп. М. Корейко, А. Цюпа, Пашковська.

Збори закінчено молитвою, а потім відбулась скромна перекуска. Збірка дала 25 дол. на пресовий фонд Н. Ж., а 20 дол. на фонд „Мати й Дитина“. Щире Спасибі!

Анастазія Слободян

ДІТРОЙТ, МИШ.

Столітні роковини Т. Шевченка

Дня 12. листопада 1961 зійшлися членки до Укр. Нар. Дому. Голова п-ні Ясінська відкрила збори і провізши ділову частину, приступила до святочної. На початку виголосила деклямацію „Мені тринадцятий минало...“ Слідувала доповідь п-ни Анастазії Королишин, яка змалювала життєпис великого поета та його страдальний шлях. Була виголошена з чуттям і викликала гучні оплески. З черги п-ні Ксеня Палер віддеклямувала „Перебендю“, а п-ні Дора Сеньків „Бандуриста“. Присутні нагородили їх яреними оплесками.

По закінченні програми подано скромну перекуску і проведено збірку на пам'ятник Т. Шевченка. Збірка дала 43.50 дол., решту додано з каси і вислано 100 дол. до Комітету Побудови.

На кінці голова п-ні М. Ясінська подякувала всім членкам і гостям, що прибули. Хор Відділу відспівав пісню „О Україно, люба ненько“.

Подружній ювілей

Дня 4. липня членки 23 Відділу і гості зійшлися до Нар. Дому. Тут вшанували 40-ліття подружжя голови Відділу п-ні Марії Ясінської й її чоловіка Григорія Ясінського. На гарно застеленому столі тишався коровай, що його спекла п-ні Василина Козачок. При дверях привітала ювілятів товстмастер п-ні Марія Честух хлібом, вином і сіллю, а хор Відділу під орудою п. Орлика пісню „Де згода в родині“. Ювілятів привітала також дочка Катерина з чоловіком і дітьми.

Коли всі засіли за столи, Всч. о. монсіньор Бохневич і Всч. о. Ярмач провели молитву, а хор відспівав в'язанку пісень. Слідувала вечеря. Потім п-ні Честух подала коротко життєписні дані ювілятів. Марія Ясінська прибула до Америки в 1921 р. і наступного року одружилася із Григорієм Ясінським. До Дітройту молоде подружжя прибуло в 1924 р. і хоч обоє працювали зарібково, проте знайшли час для праці в громаді. П. Ясінський став членом Укр. Нар. Союзу та брав активну участь у 175 Відділі, де був кілька літ головою. Потім перейшов до 75 Відділу, де був теж активним. Обоє були довший час в уряді Федерації Українців стейту Мишиген. П-ні Марія Ясінська вступила в ряди Союзу Українок Америки 30

літ тому і невпинно працює від того часу для організації. Три роки була головою Філії СУА, а в 23 Відділі займає становище голови вже 15 літ. Дала ініціативу до створення хору з нагоди 25-ліття Відділу. Допомагає Рідній Школі і підтримує жертвенність для церкви. Виховала дочку в українському дусі, а також її внуки горнуть до свого.

У другій частині ювілейної програми виступили промовці. Найперше промовили опці духовні, а потім покликано до слова представників організацій. Від Нар. Дому промовив п. Слупецький, від Миш. Ліги п. Ониськів, від 75 Відділу Укр. Нар. Союзу п. Рогатинський, від 292 Відділу п. Терлецький, від 5 Відділу СУА пп. Будзол і Сіділо, від 26 Відділу СУА пп. Бережанська і Хом'як, від Укр. Зол. Хреста п-ні Строжовська, від 23 Відділу пп. Козаченко і Королишина, а п-ні Палер виголосила деклямацію в честь їх 40-ліття. Потім склали привіти й побажання гості, як п-во Свірські з Канади, п-во Карп'юки, п-ні Маліса і п. Гардій.

Врешті промовив ювілянт. Дякуючи всім за це свято виявив своє зворушення короткими словами. Потім зложила побажання дочка Катерина з чоловіком та подякувала всім, що причинились до ювілею. На кінці промовила п-ні Марія Ясінська, обіцяючи далше працювати, як тільки будуть сили і здоров'я. Подякувала отцям духовним за гарні промови, всім членкам 23 Відділу за їх труд, містоголові п-ні Честух за вміле ведення програми, паням, що пекли, пп. Козачок, Мельник і Джойс і всім членкам, що працювали у кухні. Це є пп. Медвідь, Ратушняк, Слупецька, Сеньків, Назаркевич, Том'юк, Гардій, Дембіцька, Дунаєвська, Філяс, Палер і Лишак. Не забула диригента п. Орлика і хору 23 Відділу. На закінчення всі гості заспівали „многая літа“. А п-во Ясінські пожертували 10 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Ксеня Палер, рек. секретарка

НЮАРК, Н. ДЖ.

Свято Жінки-Героїні

Дня 18. березня ц. р. завдяки заходом Окр. Ради СУА влаштовано вшанування 20-ліття героїчної смерті Олени Теліги.

Свято започаткувала американським гимном п-ні Зеновія Воробець. Слїдувало святочне слово п-ні М. Бака-

лець із Пассейку, в якому пробивалась гордість на цю велику жінку, що не вгнулась і не поступилась в поході до ідеалу. П-на Христинка Гординська віддеклямувала гарно вірш Олени Теліги „Поворот“. З черги п-ні А. Гавдяк відспівала три пісні (Бобикевича „Могила невідомого“, Гнатишина „Діброва зелена“ і Пісню УПА, оформ. Д. Каранович), зібравши бурю оплесків.

Монтаж віршів В. Янева „Сонце і грати“ і О. Теліги „Відповідь“ виконали юначки СУМА Орися Пашак, Маруся Процюк і Галина Терещук під режисурою Ю. Кононіва. Треба подивляти їх запал і зрозуміння. Потім жіночий хор СУМА під орудою п-ні Оксани Согор-Тарнавської виконав пісні Давидовського „Світе тихий“ і Барнича „Поклін“, Пісню УПА і „Зірвалася хуртовина“. Цей хор у складі 24 осіб уже має в Ньюарку свою марку. Слїдувала деклямація п-ні Тамари Кардашинець „Мати“, додаючи до нього свій коментар про роллю матері в Україні.

На закінчення виконано сценічну картину на одну дію „Ім же ність числа“ Н. Верб'яної. Грали в ній — д-р С. Грабович, А. Тарнавська, С. Слободян, і Ігор Гроно, режисувала п-ні С. Котис. Природна гра акторів та дбайливе виконання захопило слухачів.

Фортепіяновий супровід спочивав у руках учениць УМІ Е. Вольц і М. Цибик.

Видатною рисою цього свята була участь молоді. Треба подякувати організаторкам, що зміли її притягнути й зацікавити. Це найкращий спосіб спопуляризувати наші клічі і Свято Жінки-Героїні.

За „Свободою“

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Звіт з діяльності 33 Відділу СУА

Вперше цього року у нас відбулися в м'ясницях **Вечерниці Градуанток**. Ми й давніш думали, що гарно було б, коли б членки СУА відчинили нашим дівчатам фірточку у світ, а ще й до того так традиційно на очах батьків. І дійсно — гарно вдавсь цей вечір. Управа прибрала залу фіялками, бракувало лиш солов'їв, але мабуть їх голоси дзвеніли в серцях молодих. Голова Відділу п-ні Ірина Кашубинська теплими словами відчинила цю фірточку у світ молодечої уяви, пригадуючи градуанткам, що жде їх на-

слідство по нас. Весело й тужливо запрошувала музика до танку, а смачний буфет до підкріплення сил. Забава вдалася й добре, щоб увійшла в життя на постійне.

Настав піст. Вислухавши прекрасних реколекцій членки намічували дальшу працю. Брала участь у святі в честь Олени Теліги, провели ширші сходи членів, аж застукав нас Велікдень.

Треба спекти паску, але таку, щоб усі здивувалися. Де ж її показати? Знайшовся вихід. Запроектовано й улаштовано **День матері з показом пасок і бабок** та з нагородою за найкращу (але чи найсмачнішу?). Один член Жюрі, мужчина, сказав опісля: „Такої бабки, як пекла моя мама, я не їв ніде і та нагороджена їй не дорівняє!“ Чи це туга за тими розкішними дитячими роками, чи справді „маміне печиво“ було таке досконале? Так, це любов до матері обзвувалась особливо сильно в той День!

Як доказ тієї гарячої любови прослухали присутні дуже цінну доповідь своєї членки про всебічні змагання нашої матері для добра своєї дитини й України. Дівчатка і хлопчики жибоніли свої побажання перед іконою Пречистої, а гарний сольоспів „Рушничка“ відсвіжив це враження. На святочно прибраному столі пишались паски, пасочки всуміш із гордовитими бабками. Дуже цікаво було бачити їх прикраси. Все залежало від околиці, з якої походили ці взори — були вироблені з тіста квіти, тварини, садовина — як традиція вимагала. Зачуваємо, що одна така нагороджена поїде на Конвенцію до Філадельфії. Чи треба говорити, що їки було вдосталь, — усе смакувало, нічого не залишилось. А каса також мала прибутку, лиш я до того не встриваю, там є своя голова й рука.

Тому бувайте здорові і просять вас усі наші членки і я з ними — пустіть цей допис у найближчому числі! Не для моєї амбіції, але тих других, молодших, нехай себе там побачуть!

Іванна Скопляк
пресова референтка

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Закінчення світлички 43 Відділу СУА

У кожної людини крізь ціле життя снуються спомини з дитячих літ, і дуже часто, вони є єдиною розрадою у важких хвиликах, а слова науки, що колись посіяли батьки і вчителі в

Дитяча світличка 43 Відділу СУА у Філадельфії:

П'ятеро діток закінчили світличку у цьому році, щоб перейти до школи українознавства. Ось маленькі абсолюенти з опікунами світлички — п-ні Анною Богачевською, вих. референткою Відділу, п-ні Марією Сенейко, вчителькою-садівничкою і п-ні Осипою Грабовенською, головою Відділу. — Діти від ліва: Таня Цісик, Ірина Васильків, Ляриса Кривуша, Дарка Росола, Катря Богачевська.

Day Center for children, sponsored by 43 UNWLA Branch in Philadelphia: Five "graduates", of the Day

наші маленькі серденька, є дорого-вказом, що визначає шлях майбутнього. І коли проаналізуємо самих себе, то пізнаємо, що багато подій з пізніших літ життя затерлися в пам'яті, але спомини з дитячих літ ніколи не пропадають.

Психічний розвиток і перше пізнання життя і його законів, до шостого року життя, записані так глибоко у нашій душі і розум, що все інше, чого ми вчимося в пізнішому житті, є лиш поглибленням і доповненням наших перших відомостей. Не диво, що мати, як перша вчителька, має таке велике значення у житті людини, бо у своїх руках вона держить невинне серце, в яке вливає велику любов, що веде до пізнання Небесного Творця і добра, бо тільки любов і розуміння істини роблять здібною на великі діла. Хто цього не усвідомить, призначений творити зло.

Саме любов і турбота за майбутнє наших дітей, були тим рушієм, що спонукав 43 Відділ СУА у Філадельфії, три роки тому, zorganizувати суботню світличку. Кожний, хто займається суспільною працею, знає, що завдання не було легке. Треба було починати дослівно з нічого, але перша

учителька п-ні Вероніка Цегельська, як і тодішня голова Відділу п-ні Ростислава Богачевська переборолі всі труднощі і сьогодні світличка у повному розквіті.

Не буду писати історії світлички (хоч може вона і цікава), бо на це не дозволяють ні місце, ні час, але бажано поділитися з нашими читачками вісткою, що тепер світличка приміщена в новому домі СУА та має обширну класу з повним устаткуванням для садочка, яке нам ласкаво віддав до вжитку д-р Володимир Галан, голова ЗУАДЖКомітету. Світличка є взірцем суботньої шкілки. Великий город нашої хати є місцем дозвілля і радості для дітвори. Від двох літ світличку веде учителька п-ні Марія Синейко, яка своєю послідовною, жертвенною працею, а над усе любов'ю до дітей осягає великі успіхи.

До світлички вписані тепер 25-теро дітей. Опікуються нею виховні референтки 43 Відділу.

Любов до рідної мови, книжечки, пошана старших, дисципліна, плекання індивідуальних здібностей малят, лягли в основу нашої програми праці та дають нам змогу формувати світогляд дітей. Через різноманітність за-

йнять, діти полюбили світличку і дуже радо до неї ходять.

Так поставлена праця світлички дала можливість спрямувати енергію малих, розгуканих дітей у певне русло, щоб у висліді вони могли створити для себе щось незабутнє. Від давна нас приманювала ідея дитячої імпрези, яку ми постановили здійснити на закінчення научного року. Маючи в своїх рядах відому письменницю дитячої літератури п-ні Іванну Савицьку, ми взялися до діла. В неділю, 3. червня ц. р. світличка поставила **сценічну картину** „Розквітають Квіти — Мамин День“, пера І. Савицької. Виставку попередила словом до батьків голова Відділу п-ні Осипа Грабовенська, пояснюючи значення і працю світлички та закликаючи їх до співпраці у цій важливій виховній ділянці.

Сцена, що зображувала гай-лісок, миттю виповнилася прегарними квітами (діти), що їх із собою привезла розкішна весна (Христина Шуст), закликаючи і сонечко і дощик до співпраці з нею. Одначе люта громовиця забажала усе знищити. Тоді квіти, зібравши свої сили, проганяють її та разом зі зайчиком, що пробудився зі сну, радісним співом вітають свою перемогу. Ведучою цієї сценки була Леся Трипупенко.

У другій сцені, на зеленій галявині сидить зайчиха-мама, а довруги неї малі зайченята, що прийшли скласти побажання та подарунків своїй мамі. Віршикам не було кінця, так, що сонечко з радості освітло цілу родину зайчиків, а хор горобчиків заспівав гімне „Многая Літа“. — Ведучою цієї сценки була Галина Петрович.

Успіх цієї імпрези перейшов усі наші сподівання. Діти виявили себе надзвичайними виконавцями, а деякі з наглядним талантом. Підготували імпрезу пп. М. Синейко й І. Савицька з великим зусиллям та фаховим підходом.

Прегарні строї проектувала і виконала п-ні С. Барусевич. Батьки дуже щиро нам допомагали й точно виконували усі наші побажання. Усім їм належить наша сердечна подяка. Тому й не дивно, що присутні не щадили слів признання, а батько інж. О. Білик склав щиро подяку 43. Відділові СУА, зокрема його виховній референтці п-ні Анні Богачевській, учительці п-ні Синейко та пп. Савицькій і Барусевич, обдаровуючи їх квітами.

Ця перша імпреза, в якій брали участь усі діти світлички, залишиться

назавжди в їхній пам'яті. А вже справжнім святом було **прощання** п'яти градуанток, що перейшли до „великої“ школи. В суботу, 9. червня, перед полуднем, святково одягнені діти зібралися в салі СУА та зайняли місця за гарно прибраними столами. Настрій зворушливо святочний. Діти якісь спокійніші, наче б нагло стали старшими. Сердечна молитва лине до стіп Божої Матері. Учителька п-ні М. Синеико пояснює значення надзвичайної градуації та дає дітям остаточні поради. П'ять градуанток: Таня Цісик, Ірена Васильків, Лариса Кривуша, Дарця Росола і Катря Богачевська займають почесні місця. Виховна реф. 43 Відділу п-ні Анна Богачевська закликає дітей не забути рідної мови, своєї Церкви і всього того, чого вони навчилися в садочку. Материнські слова „Бабуні“ зворушили привних батьків і їхніх діточок до сліз, що перлинами скочувалися по маленьких щічках.

Наблизилася святочна хвилинка. П-ні вчителька і виховна референтка викликають окремих градуанток, накладають на їх маленькі голови білі чотиригранні шапочки, що їх зробила п-ні Ірина Богачевська, та вручають їм свідоцтва закінчення світлички, які виконала п-ні Галя Прасіцька. Опісля голова Відділу подарувала кожній градуантці українську ляльку. Перша градуація в житті дітей завершена. Вони залишають поза собою безжурне дитинство і щасливі вступають на поріг нового життя.

При чаю і тортах, що їх приладили пп. Кривуша і І. Богачевська, у дружній розмові з батьками, минають хвилини. З повною вірою в майбутнє закінчуємо шкільний рік. Наша наполеглива праця видала овочі. Батьки з повним довірям віддають в наші руки своїх дітей розуміючи, що Союз України Америки є їхнім ширим приятелем.

Осипа Грабовенська

МАНЧЕСТЕР, Н. Г.

Ювілей членки

Дня 26. травня відбулись **христини** у членки нашого Відділу п-ні **Теофілі Хвостик**. Хресними батьками були п. Павло Німець і п-ні Ліна Пусів, а дочечку назвали Вірою Ромою. О. парох Дикий підніс многоліття на честь новонародженої і її батьків. Гості гарно забавлялись і пізно розійшлись домів. П-во Михайло і Теофілія Хвостик по-

жетували 5 дол. на прес. фонд Н. Ж. і 5 дол. на фонд „Мати й Дитина“.

Дня 9. червня відбулось у нас прийняття з нагоди 25-ліття подружжя п-ва **Марії й Миколи Шуфлят**, що його влаштували їх приятелі — п. Павло Німець із дружиною, п. Мирослав Німець, п. Хвостик і п-ні Турчин із дочкою з Бостону. Коли ювіляти увійшли до церковної галі з дочкою, що прибула аж із Каліфорнії, о. парох Дикий поблагословив їх хрестом і побажав ще золотого ювілею дочекати. Всі засіли до гарно прибраних столів і по вечері гарно забавлялись.

П-ні Шуфлят є довголітньою членкою нашого Відділу. То ж проведено збірку, яка дала 33.50 дол. Щире Спасибі!

Марія Буцяк

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Звіт із діяльності 47 Відділу СУА

Управа нашого Відділу не може нарікати на оспалість своїх членок чи брак охочих рук до праці. Спеціально в місяці травні наші членки також відчували, що належать до живої організації.

Не вдалося членкам відітхнути від проб жіночого хору, що виступав на академії в честь Олени Теліги, також не відпочала ще наша диригентка п-ні Оріся Костинюк, як уже треба було готуватись до Дня Матері. Почали приводити членки дітей на проби, а наші пані з культурно-освітньої референтури пп. Оріся Костинюк і Стефанія Ващук обдумували програму і вчили дітей.

У міжчасі дістали ми запрошення від **Космополитен Клубу** — взяти участь у їхній забаві, влаштованій для т. зв. вимінних студентів. Тут показала свої організаційні здібності п-ні Мирослава Приймак. Вона упрянувала і зорганізувала буфет у формі Великоднього стола, що виглядав приманливо з нашими вишивками, керамікою та українськими стравами й печивом. В уладженні цього буфету допомагали пп. Оріся Костинюк, Анастасія Смеречинська, Наталія Гуран та Ірина Руснак. При варенні й печенні допомагали ще пп. Анна Смеречинська, Софія Годованець, Софія Єйна, Марія Холевчук і Анна Біловус. Пояснення нашого стола англійською мовою дав п. Мирон Руснак. Публіка була захоплена виглядом нашого стола, а все істивне скоро розійшлося. У програмі були ще українські тан-

ки, що їх вивели п-ні Оксана Кричук і п. Олекса Біланюк, а група наших пластунок і пластунів заганцювала при фортепіяновому супроводі п-ні О. Костинюк. П-на О. Кричук пояснила танки і строї англійською мовою. На забаві були також присутні українські гості та голова нашого Відділу п-ні Ірина Остап'юк.

Дня 13. травня в **День Матері** наші членки з родинами зібралися до залі Т-ва „Самопоміч“, щоб у родинній атмосфері відсвяткувати цей дорогий кожному день. Уже при самому вході вітала всіх торічна наша голова п-ні Марія Холевчук разом із цьогорічною містоголовою п-ні Юл. Белей, яка знає кожну членку, бо за 10 літ свого перебування в Відділі неодну сама приєднала. Залі і столи були гарно прикрашені — це старанням п-ні Мирослави Приймак. Печиво на столах — це праця членок, на яких випала саме черга. Під проводом енергійної й рухливої п-ні Стефанії Лави вони не тільки спекли, принесли, подавали, але потім попрятали. Такий порядок завела п-ні Лаба і з того всі вдоволені, бо впродовж останніх місяців майже немає членки, щоб не була господинею таких сходин. Коли вже всі засіли за столи, почалась програма. Відкрила це свято голова Відділу п-ні Ірина Остап'юк і поетичними словами пояснила значення Дня Матері. Діти відспівали пісню до Матері Божої з провідною деклямацією-молитвою гарненької Лілі Мартинець. Слідували деклямації, в яких пописувались: Мартуся, Лідуса і Марчик Мотики, Вірця Кахникевич, Марко Бах, Ераст Гафткович, Ігор Тарнавський, Юрчик Біловус, брати Гривнаки, Ольчик Крамарчук, Орест Єйна, Христия Олексин, Ліда Тицька, Ярчик Приймак, Юрко Остап'юк і Юрко Чорнобиль. Деклямації були переплітані українськими танками, які розучив п. Ярослав Кужіль. Танок „коломийка“ виконали Зірка Домбчевська, Ірка Остап'юк, Ірка Тицька і Галя Матковська. Другий танок виконали: Мартуся Мотика, Лілі Мартинець, Славко Боберський і Юрко Юрків. Пісню „Вишеньки“ відспівали сестри Павлишин. Були також фортепіянові соля дівчаток: Лілі Мартинець, Марусі Мотики, Ліді Тицької і Галі Матковської. Діти виконали точки гарно і з чуттям. Багато оплесків здобув Ольчик Крамарчук виконуючи сольо-танок „Чумак“. Навіть маленька, 2-річна Мія Бах танцювала танок своєї ком-

позиції, чим звеселила не тільки свою маму, але й усіх присутніх. За таку гарну програму належить признання паням із культ. освітнього реферату пп. О. Косгинюк і С. Ващук. По закінченні програми діти сиділи в окремі кімнати, а наші господині цього дня нагодували їх. На головній залі членки зі своїми рідними ще довго сиділи при перекусці й приємно проводили час.

Дня 20. травня 6 Відділ СУА вшановував День Матері святочним обідом. Наші членки зробили їм несподіванку, повторюючи деякі точки зі своїми дітьми. Приємно було, що ми мали нагоду бодай трохи розважити День Матері тим, що були піонерами українського жіночого руху на терені Рочестеру.

Ірина Руснак, прес. референтка

БОФАЛО, Н. ЙІ.

Річні збори 49 відділу СУА

Дата: 1. квітня 1962.

Збори відкрила голова п-ні А. Снайчук спільною молитвою.

Президія зборів: п-ні Стефанія Чайківська, голова, п-ні Марія Мартин, секретарка.

Протокол із торічних зборів відчитала секретарка п-ні Емілія Стасюк.

Звіти Управи зложила голова, місто-голова, секретарка, фін. секретарка і касієрка.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна.** Відділ начислює тепер 50 членок і відбував що місяця збори. Є членом УЖКА і через делегатку бере участь у його заг. зборах. Представниця Відділу брала участь у відслоненні пам'ятника Лесі Українки у Клівленді. Відділ брав участь у ювілеях інших Відділів.

б) **Культ. Освітня й Імпрезова:** під час сходи виголошено доповіді про Лесю Українку й бл. п. Ольгу Басараб. Відділ зложив жертву на пам'ятник Т. Шевченка.

в) **Сусп. Опіки:** Членки відвідували хворих по шпиталях або висилали їм побажання виздоровлення. Відділ вислав одягові пакки до Австрії. Зложив жертву на сиротинець замість квітів на могилу бл. п. Кир Константина та на приїзд Митрополита Кир Амвросія.

г) **Виховна:** Відділ провів Вих. Семинар у двох частинах.

Контр. Комісія у складі: пп. С. Волчук, М. Маріна, Г. Залеська ствердили,

що книги Відділу є в повному порядку і поставили внесок на уділення абсолюторії.

Нова Управа: п-ні Оксана Салдит, голова, п-ні Анна Макух, місто-голова, п-ні Емілія Стасюк, секретарка, п-ні Стефанія Чайковська, заступниця, п-ні Марія Дранка, фін. секретарка, п-ні Анна Снайчук, касієрка. Референтками стали: п-ні Стефанія Гаврилюк, організаційною, пп. Лідія Стасюк і Ірина Остапчук культ. освітніми, п-ні Наталія Фіглюс, імпрезовою, п-ні Неонія Стецьків, виховною, п-ні Катерина Шипилява, сусп. опіки.

Контр. Комісія: пп. С. Волчук, М. Маріна, Г. Залеська.

Збори закінчено молитвою.

О. Салдит, голова
Е. Стасюк, секретарка

ВИЛМІНГТОН, ДЕЛ.

Свято Тараса Шевченка

Цього року ми не дуже хотіли брати це свято на „свої плечі“. Були різні пропозиції, як його гідно влаштувати в Вилмінгтоні. І вкінці таки визріла настанова його влаштувати. Що з того, що побудуємо пам'ятник Тарасові у Вашингтоні, коли не зуміємо прищепити нашим дітям пошани й любови до великого нашого поета?

Отже — як уложити програму, щоб публіку зацікавила й притягнула?

Пані Марія Дзюблик запропонувала дати одну дію якоїсь Шевченківської п'єси. Найскорше можна було роздобути „Невольника“ і вже згадана пані (наш режисер) розписала ролі й розділила їх між членок нашого хору. Здавалось, що вже все піде гладко! Колиж ні! Забралко мужчин. Тільки двох треба було й то не можна було в Вилмінгтоні знайти. Той працює по полудні, другий не має голосу, третій не вміє „говорити“ ітд., один за старий, другий замолодий ітд. Врешті знайшли ми двох „хоробрих“, що мали всі сценічні прикмети й проби почалися.

П-ні Марія Дзюблик почала свою режисерську, а п-ні Ірина Щерба диригентську працю. Нелегко воно було! Адже більшість була вперше на сцені й не знала, що з руками зробити, а обернутись і вийти стало раптом дуже складним завданням.

У головних ролях виступили: п-ні Ірина Щерба (Ярина), п. Степан Матвійків (Степан), п. Іван Книгиницький (батько), п-ні Лідія Гарванко

(Оксана), п-ні Марія Дзюблик (селянка), п-ні Анна Зарицька (1-ша дівчина), п-ні Олена Шатинська (2-га дівчина), жіночий хор — гурт дівчат, що випровадили на сцені „кривий танець“.

Нелегко було ходити на проби, бо для жінок це трудний час перед Великодніми святами. Хатні порядки, весняна гардероба своя й дитяча, город коло хати — все домагалось свого. Яким чином наші жінки вмістили в цю наповнену програму свого дня ще й проби та шиття строїв — цього не вмію сказати. А вже найбільше праці мали режисер і диригент.

І от 15. квітня зала заповнилась глядачами. Значить, публіка таки зареагувала на „Невольника“!

Розпочинаємо „Заповітом“. Хоч ми вже чули його багато разів, проте як звичайно, він зворушує всіх.

Доповідь має наш добрий парох, о. Степан Готра. Треба подивляти в нього патріотичний дух і зрозуміння ідей великого поета. Він лиш коротко спинається на його життєписі, але зате ширше пояснює, як сповнити його „заповіт“. Говорить ясно, коротко, змістовно.

Дальшими точками програми є „Іржавець“ — деклямує п. Ярослав Грицак, дві пісні „Ой, не зникли золотії терни“ і „Садок вишневий“ — виконує жін. хор під орудою п-ні І. Щерби, збірна рецитация „Вшануймо Тараса“ — А. Коссовської у виконанні шкільних дітей, що їх підготувала п-ні Ольга Гарванко. Дальше вірш „Іван Підкова“ — деклямує п. Мирослав Грицак і вірш Ганни Черинь „Наш батько“ — деклямує Галина Цибак.

І ось остання точка нашої програми — 5-та дія п'єси. Відкривається сцена і публіка бачить селянську хату з плотом, соняшниками й мальвами. Перед хатою зажурена Ярина співає зворушливу пісню „Чом не віють буйні вітри“... Одна за одною м'яються картини — подруга Ярини Оксана витягає її силдоміць на гулянку, дівчата виводять „кривульку“, гру „веселого короля“, виходить батько, старий козарлюга, що його журба за сином-приймаком додолу пригнула, вертається сумна Ярина; не для неї веселі співи дівчат, ідуть із батьком у хату. Пізніш трагічна сцена, коли сліпий Степан повертається, як кобзар і осиротілі батько й Ярина його пізнають. Мальовничий гурт дівчат, що слухають кобзарську думу, дає добре тло. Всі стають навколішки і співають мо-

Із свята в честь Т. Шевченка 54 Відділу СУА у Вільмінгтоні:

На першому пляні поводитар Михась Глїнянський. Потім сидять (зліва до права): п. Степан Матвійків, п-ні Ірина Щерба, п. Іван Книгиницький. Стоять (зліва до права): пп. Софія Цибак, Марія Матвійків, Катерина Грїшак, Софія Леськів, Лїдія Гарванко, Марія Дзюблик, Ольга Паранчак, Марія Танчук, Олена Шатинська, Анна Зарицька, Катерина Гусак.

The UNWLA Branch 54 in Wilmington, Del., honored the anniversary of the great poet T. Shevchenko giving one of his plays "Nevolnik."

гутне „Боже великий, єдний“. Присутні зворушені, пані плачуть. Кінець.

Показалось, що вказівки п-ні Дзюблик не пішли на марне. П-ні І. Щерба переживала свою роллю дуже правдиво, а вона не була легка. П. С. Матвійків у полтавському брилі з поводарем і бандурою, виглядав, як справжній кобзар. І хоч божився перед тим, що не має голосу, проте заспївав свою думу гарно і в згоді з фортепіяном, на якому п-ні Тамара Книгиницька вичарувувала голос бандури. Пан Книгиницький ніби постарів на 20—30 років, щоби вдати батька-ковалєя. А що вже дївчата й молодїци! Як мак процїтали! Сумніваюсь, чи чоловіки могли пізнати своїх жінок, що в на-родних строях так помолодїли...

І так то завдяки батькові Тарасові ми пізнали: а) що в нас може існувати театральний гурток, б) що наша публіка прагне театральних вистав. І ми плянуємо при помочі п-ні Дзюблик, як режисера, при співпраці п-ні І. Щерби, як диригента, підтримки п-ні Тамари Книгиницької, як піяністки та добрій волі решти гуртка, їй ці вистави дати.

Лїдія Гарванко
пресова референтка

ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛІФ.

З діяльності 55 Відділу СУА

Першою нашою імпредзою цього року було **Свято Матері**. Свято увінча-

лось великим моральним успіхом, бо нашої культ. осв. референтці п-ні Наталїї Березовській вдалось з'єднати дітей всіх трьох церков на терені Лос Анджелесу й вони спільно віддали честь своїм Матер'ям та Небесній Матері.

Свято відкрила голова п-ні Ольга Лукач рефератом, а потім слїдувала багата програма у виконанні дітей Рїдної Школи при укр. катол. церкві під керівництвом п-ні Осадци та п. Стойка, дітей Укр. Школи при церкві св. Андрїя під керівництвом п. Валюха та Танцювального Гуртка при церкві св. Володимира під керівництвом п. Гїри. Програма закінчилась спільною молитвою дітей „Боже Великий“. Публіка рясними оплесками нагородила виконавцїв.

У квітні наш Відділ зайнявся улаштуванням **обїду** при укр. катол. церкві з нагоди візитації Преосв. Кир Ярослава Г'абра. Голова п-ні Ольга Лукач вітала Єпископа від імени 55 Відділу СУА.

Із дальших починїв Відділу треба відмітити **2 виставки нар. мистецтва**, а саме, в головній мїській бібліотеці, яка тривала цілий місяць та в школі ім. Пїя Х в Довни.

Наш Відділ улаштував **курси писання писанок** під вмілим керівництвом п-ні Лїдії Семенюк. Курси відбулися при великій участі гостей та членок.

Дня 1. липня ц. р. в Ароя Секо парку відбувся **пікнік** нашого Відділу. Зі-

йшлося багато гостей. Гри та забави з молоддю переводили п-во Осадца, п-ні Софія Васильків та інші. Дружньо веселий настрій збільшував ше смачний буфет, приготований нашими членками.

Управі Відділу, пп. Гацові, Пальчукові, Василькові й усім членкам, що потрудилися при цьому належить признання й подяка. Особлива подяка паням: Прокопович, Пальчук, М. Костів, Н. Іванків, Палашевській, Полотнянці, Козел і Жук.

Отак закінчився наш перший пїврік праці, а по вакаціях ше з більшим запалом візьмемося до праці, бо маємо запляновані такі імпреди, як дитячу костюмову забаву та Вишивані Вечерниці.

Ольга Пайда

ЮТИКА, Н. Я.

Великодній Базар

Серцем та згадкою ми завжди при них! Але матеріально стараємось хоч двічі в рік сповнити свій обов'язок та хоч мінімально допомогти старим людем за океаном.

І ось цього року влаштували ми Великодній базар та провели збірку. Базар відбувся в квітну недїлю. Ним зайнялась у заступстві п-ні М. Кропельницької, референтки суспільної опіки, п-ні В. Величко, господарська референтка, разом із головою п-ні М. Жогутяк. Допомогала п-ні Е. Николайчук.

Завдяки щирій жертвенності наших членок „усього було много“. Пишні, торти, гарні вишивки, кераміка, писанки, як також практичні фартушки не довго прикрашували столи. Щиро було жертвоване й через те знайшло щире заїнтересування, щоб усе скоро розкупити. Було 101.55 дол. чистого доходу, за що складаємо всім щире Спасибі!

Свято Матері

Розпочалось воно врочистим майським Богослуженням до нашої небесної Матїнки. По маївці всі присутні перейшли до місцевої залі, де наші дїточки своїми пописами довели нам, що наша праця не даремна та що чим більший наш труд і наша посвята, для наших дїтей, тим кращій вислід нашої праці.

Програма почалась хором шкільної дїтвори „О, Мати Божя“ і „Мово рїдна“. Слїдувала одноактівка, в якій Андїрійчик, Ляля і Юрчик Войтовичі при

молитві зложили квіти перед іконою Матері Божої, а Стефуня Коцинда виголосила гарного віршика.

Потім доповідь п-ні Коцинди доповнило фортепіянове сольо нашого наймолодшого піяніста Андрійка Войтовича.

Слідував ряд деклямацій у виконанні наших наймолодших — Ромка й Богдана Кропельницьких, Ромка Мельника, Петруся й Анетки Ярмачів, Христі Войтович, Ліди Худик, Богдана Рабарського, Данусі Лужної, Влодка Гнапа, Іванка, Євгена і Юдити Фалинських і Данилка Косара.

Поміж деклямаціями були ще виступи фортепіянові. Найперше Леся і Зеньо Яцків захопили всіх умілим виконанням двох музичних творів. Потім Галя Гнал з чуттям відограла Прістовського „Українську думку“.

.. Ще одна деклямація Лялі Войтович, а на закінчення Стефа Коцинда й Ірка Сеньків відспівали гарненько „Русничок“.

Свято було дуже вдаль й принесло 26.10 дол. доходу. З того ми дали 10 дол. на місцеву школу, а решту вислали на дитячу вакаційну оселю в Австрії. Підготовчу свята зайнялась виховна референтка п-ні Теодосія Савицька і голова Відділу п-ні М. Когутяк. Вокальні точки, як також фортепіянові підготувала п-ні проф. О. Кокодинська.

Фалина Войтович
пресова референтка

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

З діяльності 71 Відділу СУА

Наш Відділ, один із молодших в системі СУА, начисляє всього 52 членки. Як у попередніх роках, так і впродовж першої половини цього року, під умілим проводом нововибраної голови п-ні Варки Бачинської, при скромних засобах цей Відділ намагався по можності виконати свої завдання згідно з приписаним Централєю статутом, та з користю для місцевої української спільноти.

Піврічна праця, як звичайно зазначилась у першій мірі в обсягу трьох найважливіших референтур, а то: суспільної опіки, культурно-освітній та імпрезовій, останній для придбання скупих, а так потрібних фондів.

Референтка суспільної опіки організувала збірку одягів, які висилано потребуємим окремими пачками за вказаною адресою, в першій мірі до Польщі і Югославії. Кошти висилки

покривала каса Відділу. Зворушливі листи з подякою і проханням за дальшу пам'ять, були свого роду нагородою за витрачений труд, пов'язаний з висилкою.

Поза тим із фонду суспільної опіки виплачено малі суми у формі допомоги потребуємим безпосередньо або через КоДУС. Видатки пов'язані з суспільною опікою в піврічному періоді винесли цілих 257.35 дол., на що склались сума 68.35 дол., як оплата для висилки пачок і сума 189.25, як грошова допомога потребуємим. Ця сума рівняється майже в 100-процентовому відношенні всім приходам у цьому півроці. Цей час нашої праці завершено в „День Батька“, збіркою на цілі суспільної опіки, яка додатково принесла суму 70.25 дол.

Культурно-освітня праця обмежувалась у цьому півроці до трьох ширших сходин для самих членів, а то: присвячених Героїням у місяці лютому, Тарасові Шевченкові у березні і в травні з нагоди Свята Матері. На цих сходинах сама культурно-освітня референтка п-ні А. Княжинська виголосувала повні змісту і життя доповіді. Зазначити слід із жалем, що на цих сходинах являлась відносно дуже мала кількість членів Відділу, але заінтересування та виказані вияви призначення з боку прив'язних бували за служеною нагородою за труд доповідниць.

До одиноких а вдалих імпрез зачислити треба Передвеликодній Ярмарок, що відбувся у квітні в церковній галі, відступлений нашим парохом о. деканом Борсою, дякуючи його звичливості та травневу вишивану Дитячу Забаву в місцевому Народному Домі. Влаштувані Відділом пересвяточні Ярмарки і дитячі забави увійшли вже в місцеву традицію та все вінчаються успіхом, скріпляючи скупі касові засоби. Управа Відділу прив'язує велику вагу до дитячих імпрез, які мають велике виховне значення, для піддержання українського духа та зв'язку з батьками, вдячними за їх влаштування. Слід зазначити, що завдяки старанням п. Ягуса програма дитячих імпрез все збагачена показом інтересних дитячих фільмів, між іншими оригінальним фільмом одної з наших імпрез, на якому діти з великим вдоволенням розпізнавали свої обличчя і ролі, в яких виступали.

Відділ наполегливо дбає за зв'язок з такими місцевими організаціями як

УЖКА, Народний Дім, Пласт, Пласт-прият, СУМА, Рідна Школа. Цей зв'язок особливо зазначився співпрацею членів у влаштуванні Свяченого під проводом місцевого Шевченківського Комітету для побудови пам'ятника. Скромним датком у сумі 120 дол., виплачених з каси Відділу, причинився Відділ до скріплення фонду побудови парохіяльної школи.

Самозрозуміло праця Відділу тісно в'яжеться з активністю Окружної Ради СУА у Нью Йорку, якої членом є наш Відділ і Централєю СУА, у Філадельфії, виконуючи лояльно всі зобов'язання.

Звертаючи увагу на недоліки, спричинені замалою активністю загалу членів Відділу, все таки відрадним явищем нашої організованості є стан передплати органу СУА „Наше Життя“, нашими членами, у процентовому відношенні, найвищим з усіх існуючих Відділів СУА.

Марія Білозор, прес. референтка

БРУКЛИН, Н. Й.

Збірка на Річних Зборах

Збіркою на Річних Зборах 21 Відділу зайнялись пп. М. Бішко і М. Бартосевич. Зложили по 2 дол. пп.: Я. Зарицька, М. Сидорко; по 1 дол. пп.: М. Рейнарович, М. Бартосевич, Ю. Ткач, М. Бішко, Бойско, Н. Н., К. Дика, Зазуля, Якимець, А. Слободян, К. Баран, Глушко, Пирожик, А. Цюпа, Т. Сусол, Возняковська, А. Круг, Пенцак, Бабаська, Малі, Малко, Корейко, Т. Корнійчук, Мойсей, Турчин, Занько, Т. Курило, П. Канюка, Н. Канюка, Т. Макарович, Ляхович, Якимів, М. Желестин, Пашковська, Кіх, М. Цюпа, Посікіра, А. Костів, Ю. Кмита. — З того призначено 25 дол. на прес. фонд Н. Ж., а 20 дол. на фонд „Мати й Дитина“. Щире Спасибі! **Анастасія Слободян**

МАНЧЕСТЕР, Н. Г.

Збірка на ювілею

На ювілею п-ва Марії й Миколи Шуфлятів зложили: п-во М. і М. Шуфлят 10 дол., п. Мих. Хвостик 5 дол., п. Павло Німець 2 дол., а по 1 дол. пп. Адріянна Дикий, Марія Добрянська, Марія Буцяк, Атанас Беднарчик, Іван Темчишин, Марта Піриг, Михайло Сененко, Василь Качмарський, Анна Шиманська, Микола Турчин, Марійка Беднарчик, Анна Качмарська, Мирослав Німець, Степан Пусів, Методій Хруняк, Юлія Тутка, решта дрібними.

Щире Спасибі! **Марія Буцяк**

ДО ДРУГОГО ЛІТЕРАТУРНОГО
КОНКУРСУ СФУЖО

У зв'язку з Другим Літературним Конкурсом СФУЖО ми дістали від Жюрі таку заяву:

„Не маючи доказів на авторство твору „Пять оповідань“, надісланих на Конкурс Анною Пешко, цим уневажаємо признану їй нагороду“.

ЖЮРІ 2. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

Від п-ні Анни Пешко ми дістали заяву такого змісту:

„Коли я прочитала заклик Другого Літературного Конкурсу СФУЖО на оповідання для молоді, мені пригадалися оті п'ять оповідань, що я їх полюбила в юних роках і тому, переписавши їх, Вам вислала. Не знала я, що цим дію проти правил Конкурсу. Приємно було мені одержати признання і нагороду, але коли довідалася я, що їх признають тільки за оригінальну творчість, то цього зрікаюся і нагороду повертаю.

АННА ПЕШКО

Оцим вважаємо справу вичерпаною й заявляємо, що оповідання „Ведмеже вушко“, „Пастушка Марунька“ і „Парашка“, поміщені в Жін. Світі, 1962, чч. 5, 6 і 7-8 не належать Анні Пешко.

**КОМІТЕТ ЛІТЕРАТУРНОЇ
НАГОРОДИ**

ВИСТАВКА ЗОЇ ЛІСОВСЬКОЇ

З кінцем червня 1961 Зоя Лісовська влаштувала виставку своїх картин у Ріо де Жанейро. Відбулась вона в гарному клубі Бейрамар, а відкрив її аташе німецької амбасади для справ культури д-р Вернер фон Байме. Виставлено 25 картин, із того половина з українською, а половина з бразилійською тематикою. Відвідало її около 1000 осіб. Виставка мала добру критику, столичні газети признали малярці формат, оригінальність і звернули увагу на експресіоністичний стиль її картин. Продано декілька картин і пішли вони в збірки, де будуть сповняти певну мистецько-національну місію.

Нова книжка

ДОКІЇ ГУМЕННОЇ

Серед хмаросягів

Збірка оповідань

ЦІНА 2.50 ДОЛ.

Замовляти в Централі СУА.

Молодий талант 1962 р.

Вже перейшла більша частина 1962 року! Багато молодих талановитих одиниць проявило себе. Розгляньмося серед них! Шукайте серед молодих мисткинь, професіоналісток, учених, громадських діячок і знайдете найкращий молодий талант 1962 р. Присилайте їх життєпис!

РЕДАКЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Вшановуючи 90-річчя народження і 15-річчя смерті провідної постаті українського жіночого руху і письменниці — української Сельми Лягерлеф — **КОНСТАНТИНИ МАЛИЦЬКОЇ**, придбаймо для себе і для дітей її чудові

ЛЕГЕНДИ ПРО ХРИСТА

в розкішному альбомному виданні з 20 ціло- і півсторінковими картинами-дереворитами мистця Юрія Кульчицького (Париж).

Ціна книжки — задля масового поширення — тільки 1.50 дол., в твердому переплеті 2.00 дол. (окремі картини-дереворити з цієї книжки коштують на мистецьких виставках по 5.00 дол. одна). Жіночим товариствам при більших замовленнях ще й відповідний рабат.

Замовлення з належністю слати на адресу:

Nashym Ditiim — OPDL, 39 Jennings Ave., Toronto 9, Ont.

„Легенди про Христа“ К. Малицької — мистецький, культурний і цінний подарунок при всяких нагодах дорослим і дітям — зокрема як пам'ятка першого св. Причастя.

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ

для Вашої мами, дружини, сестри і приятелів, багато ілюстр. книжка

І Р Е Н И К Н И Ш

Т Р И Р О В Е С Н И Ц І

про Уляну Кравченко, Марію Башкірцеву та Марію Заньковецьку з нагоди 100-річчя їх народин.

320 сторін друку. — Ціна 5.00 дол. — Замовляти по адресі:

Mrs. Irene Knysh, 7226 Horace St., Norwood, Man., Canada.

Із прочитаних книжок

Найбільше припало мені до вподоби:

1. Автор ..... Назва .....
Чому .....
  2. Автор ..... Назва .....
Чому .....
  3. Автор ..... Назва .....
Чому .....
- Мій вік .....

Return to:
 "OUR LIFE" Magazine
 4936 N. 13th St.
 Philadelphia 41, Pa.
 RETURN POSTAGE GUARANTEED

Замовляйте в Централі СУА:

Проліски	\$0.50	Забавки Мартусі	1.00
Золота Бджілка	0.50	В чужім пір'ї	0.50
Осіньне Листя	0.50	Spirit of Flame	\$3.50
Золоте Павутиння	0.50	Woman of Ukraine	1.00
Веселий Струмок	0.50	Рівноапостольна	
Срібна Зірка	0.50	свята Ольга	1.00
Сніжинки	0.50	На громадський шлях	1.00
Соняшний Промінь	0.50	Визначні жінки України	0.40
Снігова Баба	0.50	Городина й овочі	0.60
Щебетали пташечки	0.50	Творчий шлях Л.	
Для Малят	0.60	Українки	1.00
Ой, хто там?	0.80		

ЗАМОВЛЯТИ У ЦЕНТРАЛІ СУА

O u r L i f e

4936 N. 13TH ST.

PHILADELPHIA 41, PA.

**SPIRIT
 of FLAME**

A COLLECTION OF THE WORKS OF

LESYA UKRAINKA

Translated by Percival Cundy
 Foreword by Clarence A. Manning

Вияснення

Всім Відділам, що придбали оголошення до Конвенційної Книги, складаємо оцим сердечну подяку й повідомляємо, що доказові примірники Книжки відослано прямо на адресу оголошених осіб чи підприємств.

Зміна адреси

До Адміністрації „НАШОГО ЖИТТЯ“

4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.

Долучую 10 центів — прошу змінити мою адресу.

Моя ПОПЕРЕДНЯ АДРЕСА була:

ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо членка СУА): .....

Ім'я і прізвище: .....

Адреса: .....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище: .....

Адреса: .....

ЗАМОВЛЯЙТЕ В ЦЕНТРАЛІ СУА

Ювілейну Книжку

СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

(1925—1940)

видану з нагоди 15-тих роковин.

Ціна 1 дол.

Загальний огляд праці Централі і Відділів СУА.

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА

Поручає

п'єску Марійки Підгір'янки

В ЧУЖІМ ПІР'І

для дитячих вистав

Комплет (11 примірників для всіх роль) коштує 5.50 дол., разом із пересилкою.